

การพัฒนาชุดการสอนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ที่เน้นสร้างประสบการณ์โดยใช้การวิจัยเป็นฐานสำหรับ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 1

Develop Basic Accounting emphasis for make basic experience by research basis. For the first year of Vocational Certificate students

โชติมา แทนฟัก

Chotima Tanfuk

สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง

Department of Accounting, Donmuang Technical Collage

Corresponding author, E-mail: chotima@technicdon.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ (1) เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ชุดการสอนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 รหัส 2200-1003 ที่เน้นสร้างประสบการณ์โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน เป็นการวิจัยประเภทพัฒนาเชิงทดลอง ขั้นตอนการวิจัย แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1) การสร้างพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ 2) การทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3) การประเมินผลรูปแบบการเรียนรู้ และ (2) เพื่อหาประสิทธิภาพการใช้ชุดการสอนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ที่เน้นสร้างประสบการณ์โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างการวิจัยได้คัดเลือกแบบเจาะจงเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 1 สาขาวิชาการบัญชีวิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง ที่เรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ภาคเรียนที่ 2/2559 และ 2/2560 จำนวน 68 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบทดสอบความรู้ 2) แบบฝึกทักษะการปฏิบัติงาน 3) แบบประเมินงานสร้างสรรค์ และกิจกรรมทักษะวิชาชีพ 4) แบบประเมินเจตคติผู้ปฏิบัติงานบัญชีกิจการซื้อขายสินค้า

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อ (1) พบว่า การพัฒนารูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้วิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ที่ใช้การวิจัยเป็นฐาน ที่ประเมินคุณภาพและประโยชน์ของชุดการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญ มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก คือ ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ด้านประโยชน์ต่อผู้เรียน ชุมชน และด้านประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ ผลตามวัตถุประสงค์ข้อ (2) พบว่า ชุดการสอนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 รหัส 2200-1003 ที่เน้นสร้างประสบการณ์โดยใช้การวิจัยเป็นฐานมีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 77.62/83.40 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีผลคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน มีค่าวิกฤตที่ $t_{\text{คำนวณ}}$ เท่ากับ 67.74 มากกว่า $t_{\text{ตาราง}}$ เท่ากับ 1.72 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นสร้างประสบการณ์โดยใช้วิจัยเป็นฐาน

ABSTRACT

The objectives of this research to develop the model of learning basic Accounting 2, 2200-1003 code. It focuses on creating experience for based research. The research process is divided into 3 steps. 1) To make a development of learning model. 2) Experiment with learning management model. 3) Evaluation of learning model. The research sample was selected as the first vocational certificate students (Vocational Certificate) in Accounting at

Donmuang Technical College. The research instruments used in basic accounting, were 68 students both in semester 2/2559 and 2/2560. Principle of research includes 1) Knowledge Test. 2) Practical skills training. 3) Evaluate and professional skills assessment. 4) Attitude of selling and buying a practical accountant.

The research found that the model development the process of learning with basic accounting is based on 5 steps 1) To create/To prepare of learning. 2) To create an experience/practice. 3) To apply for creating. 4) Evaluation level. 5) Presentation level by evaluate an efficiency was estimated as follows E1 for E2 was 77.62/83.40 and the t-test was 67.74 The t-score was 1.72 and the second group was the average score effectively studying than last year totally.

บทนำ

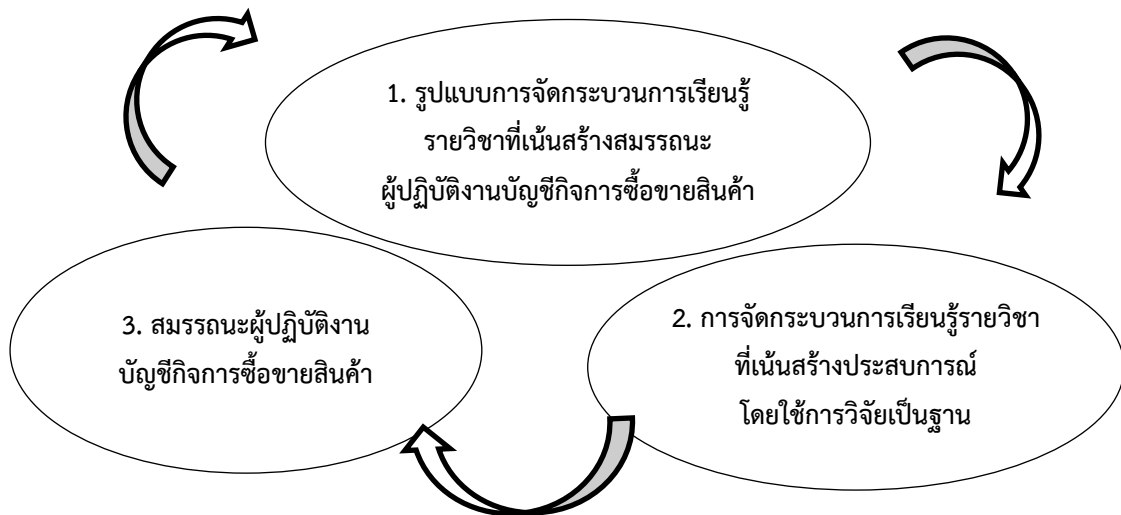
ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2559 ด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาต้องใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย วัดผลและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง มีการพัฒนาการเรียนการสอนโดยการศึกษาหรือการวิจัย และมีการทำโครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประกาศเกียรติคุณความรู้ความสามารถจากบุคคลหรือหน่วยงานภายนอก ตามมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพสาขาวิชาการบัญชีของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพต้องมีสมรรถนะปฏิบัติงานบัญชีของกิจการประเภทธุรกิจบริการ ธุรกิจซื้อขายสินค้า และธุรกิจอุตสาหกรรม และตามหลักสูตรวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 เพื่อให้มีทักษะปฏิบัติงานบัญชีสำหรับกิจการเจ้าของคนเดียวประเภทธุรกิจซื้อขายสินค้าและตาม “ผลการวิจัยการวัดกระบวนการเรียนรู้งานบัญชีกิจการซื้อขายสินค้า ที่เน้นสร้างสมรรถนะผู้ปฏิบัติงานบัญชีกิจการซื้อขายสินค้าแก่นักเรียนสาขาวิชาการบัญชี โดยใช้คู่มือการวัดกระบวนการเรียนรู้งานบัญชีกิจการซื้อขายสินค้า” การพัฒนาชุดการสอนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 1-2-2 รหัส 2201-1003 ที่เน้นสร้างประสบการณ์โดยใช้การวิจัยเป็นฐานนี้ ได้ดำเนินการตามขอบเขตดังกล่าว

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการวัดกระบวนการเรียนรู้ชุดการสอนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 1-2-2 รหัส 2200-1003 ที่เน้นสร้างประสบการณ์โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน
2. เพื่อหาประสิทธิภาพการใช้ชุดการสอนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 รหัส 2200-1003 ที่เน้นสร้างประสบการณ์โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน

ขอบเขตการวิจัย

1. กรอบแนวคิดการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพงานบัญชีกิจการซื้อขายสินค้า
การวัดกระบวนการเรียนรู้ของชุดการสอนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 1-2-2 รหัส 2200-1003 ที่เน้นสร้างประสบการณ์โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน ได้ดำเนินการด้วย กรอบแนวคิดอย่างสัมพันธ์กันขององค์ประกอบการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพงานบัญชีกิจการซื้อขายสินค้า ตามแผนภูมิ

ภาพที่ 1: แผนภูมิกรอบแนวคิดอย่างสัมพันธ์กันขององค์ประกอบจัดการเรียนการสอนวิชาชีพงานบัญชี กิจการซื้อขายสินค้า

2. ระเบียบวิธีวิจัย

การพัฒนาชุดการสอนได้ใช้การวิจัยประเภทพัฒนาเชิงทดลอง (Experimental Development) ที่มีองค์ประกอบของกระบวนการเป็นการสร้าง การทดลองใช้ และการประเมินผลการทดลองใช้ชุดการสอน วิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ที่เน้นสร้างประสบการณ์โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน ตามวิธีการดำเนินการวิจัย คือ

(1) กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี ที่เรียน วิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 43 คน และปีการศึกษา 2560 จำนวน 25 คน

(2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตามกรอบแนวคิดจัดการเรียนการสอนวิชาชีพงานบัญชีกิจการซื้อขายสินค้า คือ เครื่องมือที่เป็น

(2.1) รูปแบบการจัดการกระบวนการเรียนรู้รายวิชา ที่เน้นสร้างสมรรถนะผู้ปฏิบัติงานบัญชี กิจการซื้อขายสินค้า เป็นการออกแบบการจัดการเรียนการสอนด้านวิชาชีพ

(2.2) การจัดการกระบวนการเรียนรู้รายวิชาที่เน้นสร้างประสบการณ์โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน เป็นชุดการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ที่เน้นสร้างประสบการณ์โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน เนื้อหาแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ชุดการสอนเนื้อหาวิชา เป็นเนื้อหาวิชา 5 หน่วยการเรียนรู้ และ ชุดการเรียนภาคปฏิบัติโดยใช้การวิจัย เป็นฐาน เป็นการเรียนรู้เนื้อหาภาคปฏิบัติอย่างเป็นระบบตามลักษณะการวิจัย เนื้อหาแบ่งออกเป็นส่วนของ เนื้อหาการวิจัย โดยมีช่องว่างบางส่วนสำหรับให้นักเรียนได้เขียนเติมข้อมูลและส่วนภาคผนวกมีเนื้อหาการ ปฏิบัติงานของใบปฏิบัติงานของหน่วยการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ใช้เรียนรู้

(2.3) สมรรถนะผู้ปฏิบัติงานบัญชีกิจการซื้อขายสินค้า เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ ผู้เรียนคือ ความรู้ทฤษฎี ทักษะปฏิบัติงาน งานสร้างสรรค์และกิจกรรมทักษะวิชาชีพตามรูปแบบของหน่วยงาน และเจตคติของผู้ปฏิบัติงานบัญชีกิจการซื้อขายสินค้า

(3) การเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการประเมินและการวัดผลการเรียนรู้ตามสมรรถนะผู้ปฏิบัติงาน บัญชีกิจการซื้อขายสินค้า คือ การวัดความรู้ทฤษฎี การประเมินทักษะปฏิบัติงาน การประเมินงานสร้างสรรค์ และกิจกรรมทักษะวิชาชีพตามรูปแบบของหน่วยงาน และการประเมินเจตคติของผู้ปฏิบัติงานบัญชีกิจการซื้อ ขายสินค้า

(4) การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเป็นการวัดผล การเรียนรู้ตามเกณฑ์ของสถานศึกษา

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างการวิจัย ได้คัดเลือกแบบเจาะจงเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชีที่ได้เรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 1-2-2 รหัส 2200-1003 ในปีการศึกษา 2559 และ 2560 โดยได้กำหนดเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1: กลุ่มตัวอย่างการวิจัยการพัฒนาชุดการสอนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2*

กลุ่ม ตัวอย่าง	นักเรียนสาขา วิชาการบัญชี	เวลาการจัด การเรียนการสอน	กำหนด กลุ่มตัวอย่าง	กระบวนการของวัตถุประสงค์การวิจัย
กลุ่มตัวอย่าง ที่ 1	ชั้น ปวช.1 จำนวน 43 คน	ภาคเรียนที่ 2/2559	กลุ่มควบคุม / กลุ่มตัวอย่าง ปีที่ผ่านมา	การสร้างชุดการสอนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ที่เน้นสร้างประสบการณ์ โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน
กลุ่มตัวอย่าง ที่ 2	ชั้น ปวช.1 จำนวน 25 คน	ภาคเรียนที่ 2/2560	กลุ่มทดลอง/ กลุ่มตัวอย่าง ปี ปัจจุบัน	การทดลองใช้ชุดการสอนวิชาการบัญชี เบื้องต้น 2 ที่เน้นสร้างประสบการณ์ โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน
				การประเมินผลการทดลองใช้ชุดการสอน วิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ที่เน้นสร้าง ประสบการณ์โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 2: กรอบแนวคิดในกระบวนการของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

กรอบแนวคิด การเรียนการ สอนฯ	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย				กระบวนการ ตามวัตถุประสงค์ การวิจัย	
1. รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ รายวิชาที่เน้นสร้างสมรรถนะผู้ปฏิบัติงาน บัญชีกิจการฯ	1.1 รูปแบบการจัด กระบวนการเรียนรู้รายวิชา การบัญชีเบื้องต้น 2 โดยใช้ การวิจัยเป็นฐาน		1) ชั้นสร้างสถานที่เรียนรู้เฉพาะทางวิชาชีพงานบัญชีกิจการซื้อขายสินค้า 2) ชั้นสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นสร้างสมรรถนะผู้ปฏิบัติงานบัญชีกิจการฯ 3) ชั้นประยุกต์ใช้ประสบการณ์การเรียนรู้สร้างงานสร้างสรรค์และกิจกรรมทักษะฯ 4) ชั้นวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้รายวิชาที่เน้นสร้างสมรรถนะผู้ปฏิบัติงานบัญชีฯ 5) ช้้นนำเสนอผลงานสร้างสรรค์และกิจกรรมทักษะวิชาชีพตามรูปแบบของหน่วยงาน		เครื่องมือฯ การสร้างและหาประสิทธิภาพ	1. เพื่อสร้างชุด การสอนวิชาการ บัญชีเบื้องต้น 2 ที่เน้นสร้าง ประสิทธิภาพ โดยใช้การ วิจัยเป็นฐาน
	1.2 ชุดการสอนวิชา การบัญชีเบื้องต้น 2		1) ชุดการสอนเนื้อหาวิชา มีวิชา 5 หน่วยการเรียนรู้ 2) ชุดการเรียนรู้ภาคปฏิบัติโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน มีเนื้อหาตามลักษณะการวิจัย			
	1.3 สมรรถนะผู้ปฏิบัติงาน บัญชีกิจการซื้อขายสินค้า		(1) ความรู้ทฤษฎี (2) ทักษะปฏิบัติงาน (3) งานสร้างสรรค์และกิจกรรมทักษะวิชาชีพตามรูปแบบของหน่วยงาน (4) เจตคติของผู้ปฏิบัติงานบัญชีกิจการซื้อขายสินค้า			
2. กระบวนการเรียนรู้รายวิชาที่เน้นสร้าง ประสิทธิภาพ โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน	ชุดการสอนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2	2.1 ชุดการสอน เนื้อหาวิชา เนื้อหาวิชา 5 หน่วยการเรียนรู้ คือ ศึกษาและปฏิบัติ ;	1. การจัดทำบัญชีสำหรับกิจการซื้อขายสินค้า 2. การบันทึกรายการซื้อขายสินค้ากิจการที่ไม่จดทะเบียนและกิจการที่ภาษีมูลค่าเพิ่ม 3. การบันทึกรายการปรับปรุงบัญชีและปิดบัญชี เมื่อสิ้นงวดบัญชี 4. การบันทึกรายการในกระดาษทำการ 8 ช่อง งบกำไรขาดทุน และงบแสดงฐานะการเงิน 5. การบันทึกการปิดบัญชี งบทดลองหลังปิดบัญชีและสรุปงบบัญชี			2. เพื่อการทดลอง ใช้ชุดการสอน วิชาการบัญชี เบื้องต้น 2 ที่เน้นสร้าง ประสิทธิภาพ โดยใช้การ วิจัยเป็นฐาน
		2.2 ชุดการเรียนรู้ ภาคปฏิบัติโดยใช้ การวิจัยเป็นฐาน	(1) การเรียนรู้เนื้อหาตามลักษณะการวิจัย (2) การปฏิบัติงานที่มอบหมายของหน่วยการเรียนรู้ ; วิเคราะห์งานที่มอบหมายฯ และวิเคราะห์ งานสร้างสรรค์ของหน่วยการเรียนรู้			
3. สมรรถนะผู้ปฏิบัติงานบัญชีกิจการซื้อขายสินค้า	3.1 ความรู้ ทฤษฎี	(1) คะแนนจิตพิสัย 20% ตามเกณฑ์ของสถานศึกษา เป็นผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้รายวิชา (2) ใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบเลือกตอบ 60 ข้อ 4 ตัวเลือก				3. เพื่อประเมินผล การทดลองใช้ชุด การสอนวิชาการ บัญชีเบื้องต้น 2 ที่ เน้นสร้าง ประสิทธิภาพโดยใช้ การวิจัยเป็นฐาน
	3.2 ทักษะ ปฏิบัติงาน	ตามเกณฑ์ของสถานศึกษา เป็นคะแนนพัฒนาการเรียนรู้อย่างน้อย 60 % ตามเกณฑ์ของสถานศึกษา และประเมินผล เป็นคะแนนกระบวนการเรียนรู้จากความรู้ 4 รายการ ดังนี้	(2) แบบฝึกหัดหน่วยการเรียนรู้คะแนน 20 % (3) วิเคราะห์การปฏิบัติงานในเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้คะแนน 20 %			
	3.3 งาน สร้างสรรค์และ กิจกรรมทักษะ วิชาชีพตาม รูปแบบของ หน่วยงาน		(2) งานสร้างสรรค์และกิจกรรมทักษะวิชาชีพตามรูปแบบของหน่วยงาน • การประกวดผลงานสิ่งประดิษฐ์ของคนรุ่นใหม่ ของ สอศ • งานเทคนิคตอนเมืองปริทัศน์ • งานนิทรรศการ “ลดเมืองร้อน ด้วยมือเรา” • การประกวดโครงการต้นกล้าสีขาว • การแข่งขันทักษะทางบัญชี (3) วิเคราะห์งานสร้างสรรค์และกิจกรรมทางวิชาชีพตามรูปแบบของหน่วยงาน คะแนน 20%			
	3.4 เจตคติของ ผู้ปฏิบัติงาน บัญชีกิจการซื้อ ขายสินค้า	(1) คะแนนจิตพิสัย 20% ตามเกณฑ์ของสถานศึกษา (2) ใช้แบบประเมินเจตคติหน่วยการเรียนรู้แบบประมาณค่า 33 ระดับ				

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลเป็นคะแนนวัดผลการเรียนที่ได้ใช้ชุดการสอนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ที่เน้นสร้างประสบการณ์โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน ดังตาราง

ตารางที่ 3: รายการคะแนนผลการเรียนรู้วิชาการบัญชีเบื้องต้น 2

เกณฑ์การวัดผล ของสถานศึกษา 100%	การเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นคะแนนการเรียนรู้ 100%	คะแนนตามองค์ประกอบสมรรถนะ ผู้ปฏิบัติงานบัญชีกิจการซื้อขายสินค้า
ประเมินสรุป 20%	- คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 20% - ใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาการบัญชีเบื้องต้น 2	1. ความรู้ทฤษฎี 20 %
พัฒนาการเรียนรู้ 60%	แบบฝึกหัดหน่วยการเรียนรู้ 20%	2. ทักษะการเรียนรู้การปฏิบัติงาน 40%
	ใบปฏิบัติงาน 20%	
	ประเมินงานสร้างสรรค์และกิจกรรมทักษะวิชาชีพ 20%	3. งานสร้างสรรค์และกิจกรรมทักษะวิชาชีพตามรูปแบบของหน่วยงาน 20%
จิตพิสัย 20%	ประเมินเจตคติผู้ปฏิบัติงานบัญชีกิจการซื้อขายสินค้า 20%	4. เจตคติของผู้ปฏิบัติงานบัญชีกิจการซื้อขายสินค้า 20 %

4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

(1) การประเมินประสิทธิภาพเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้

(1.1) แบบทดสอบเลือกตอบ เป็นการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อสอบ ดัชนีค่าความยากง่ายของข้อสอบ (PE) ดัชนีค่าอำนาจจำแนกข้อสอบ (D) ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ (r_{tt}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

(1.2) แบบประเมินแบบประมาณค่า เป็นการหาค่าประสิทธิภาพชุดการสอนด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

(2) การประเมินประสิทธิภาพชุดการสอน เป็นการประเมินความก้าวหน้า/ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้

(2.1) ค่าประสิทธิภาพกระบวนการและค่าผลลัพธ์ (E1/E2)

(2.2) ค่าวิกฤตของที/สถิติ t-test ค่าความแตกต่างของคะแนนหลังเรียนกับคะแนนก่อนเรียนที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

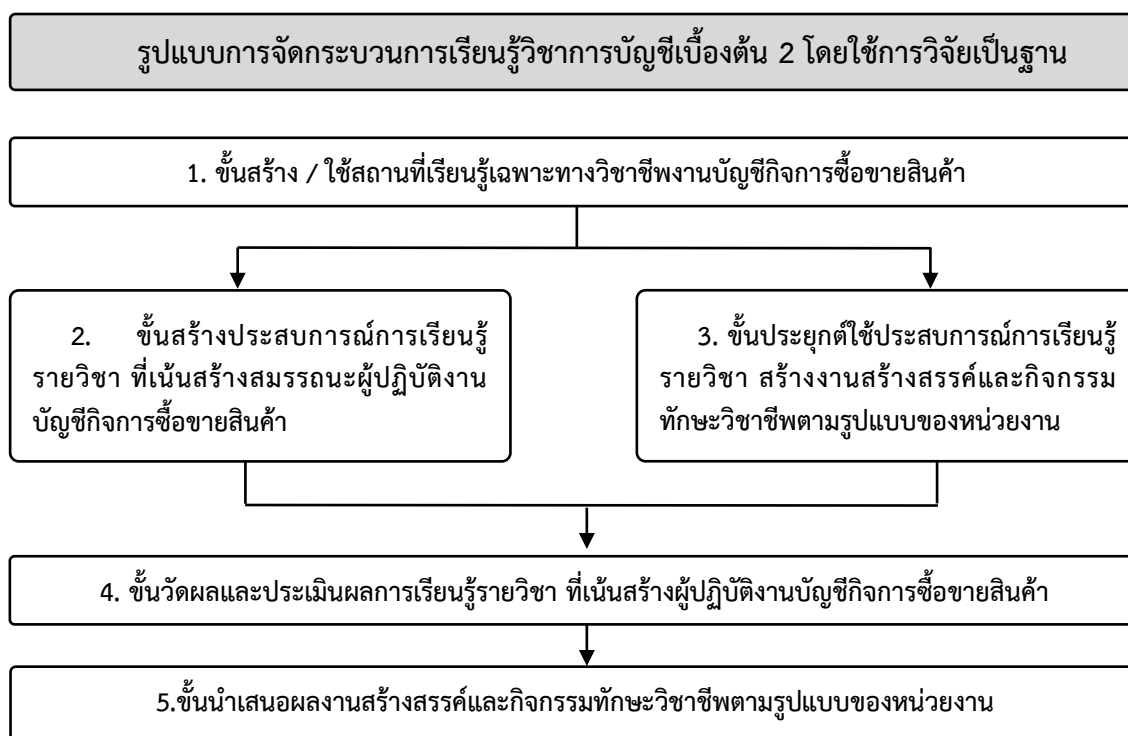
(2.3) ค่าคะแนนทีเฉลี่ย (Average T-Score) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ปีที่ผ่านมาและปีปัจจุบัน ตามเกณฑ์ ก.ค.ศ. ที่ ว.17

ผลการวิจัย

รายงานผลการวิจัยตามกระบวนการของวัตถุประสงค์การวิจัย 2 ประการ ดังนี้

1. ผลการพัฒนาการจัดการกระบวนการเรียนรู้ชุดการสอนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ที่เน้นสร้างประสบการณ์โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน ตามวัตถุประสงค์ข้อ 1 มีผลลัพธ์การวิจัย ดังนี้

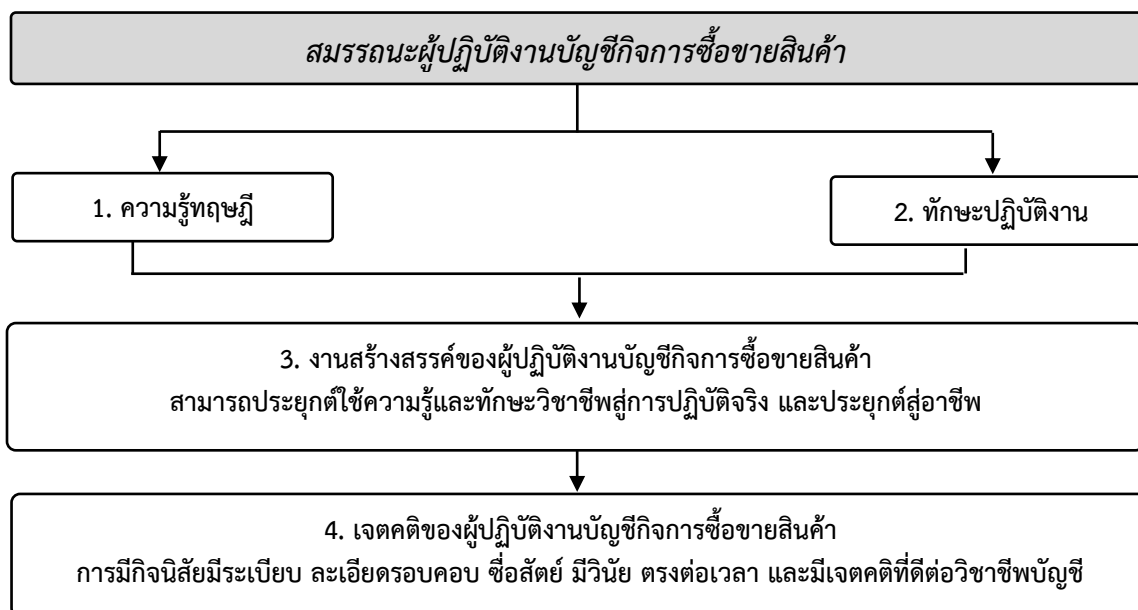
(1) ผลการสร้างรูปแบบการจัดการกระบวนการเรียนรู้วิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน ดังแผนภูมิ

ภาพที่ 2: แผนภูมิรูปแบบการจัดการกระบวนการเรียนรู้วิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน

(2) ผลการสร้างตัวจัดการทำการเรียนรู้รายวิชาโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน ได้เป็นชุดการสอนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน มีเนื้อหา 2 ตอนอย่างสัมพันธ์กัน คือ ชุดการสอนเนื้อหาวิชา มี 5 หน่วยการเรียนรู้ และชุดการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน มีเนื้อหาภาคปฏิบัติตามลักษณะการวิจัย

(3) ผลการสร้างรูปแบบสมรรถนะผู้ปฏิบัติงานบัญชีกิจการซื้อขายสินค้า สำหรับใช้วัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 1-2-2 รหัส 2200-1003 ดังแผนภูมิ

ภาพที่ 3: แผนภูมิรูปแบบสมรรถนะผู้ปฏิบัติงานบัญชีกิจการซื้อขายสินค้า

ผลการประเมินคุณภาพการจัดกระบวนการเรียนรู้และประโยชน์ของชุดการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญ

ตารางที่ 4: ผลการประเมินคุณภาพการจัดกระบวนการเรียนรู้และประโยชน์ชุดการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
1)	ด้านคุณประโยชน์ของชุดการสอน		
2)	ความถูกต้องตามหลักวิชาการ	4.32	ดี
3)	ความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระของชุดการสอน	4.42	ดี
4)	ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของชุดการสอน	4.67	ดีมาก
5)	ด้านการจัดทำ การพิมพ์ รูปเล่มของชุดการสอน	4.48	ดี
6)	ด้านประโยชน์ของชุดการสอน		
7)	ประโยชน์ต่อผู้เรียนและชุมชน	4.62	ดีมาก
8)	ประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ	4.64	ดีมาก

จากตารางที่ 4 พบว่า การประเมินคุณภาพการจัดกระบวนการเรียนรู้และประโยชน์ของชุดการสอนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ที่เน้นสร้างประสบการณ์โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน โดยผู้เชี่ยวชาญด้านรายการประเมินความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ด้านประโยชน์ต่อผู้เรียน ชุมชน และประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.67 4.62 และ 4.64 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ส่วนรายการประเมินความถูกต้องตามหลักวิชาการ ความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระของชุดการสอน การจัดทำ การพิมพ์ และรูปเล่มของชุดการสอน อยู่ในเกณฑ์ดี ทุกข้อการประเมิน

2. ผลการประเมินผลการทดลองใช้ชุดการสอนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ที่เน้นสร้างประสบการณ์โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ดังตาราง

ตารางที่ 5: รายการผลการประเมินผลการทดลองใช้ชุดการสอนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2

วิชา	ผลการวิเคราะห์
การบัญชีเบื้องต้น 2	ค่าประสิทธิภาพ ; กระบวนการ E_1 / ผลลัพธ์ $E_2 = 77.62/83.40$
	ค่าวิกฤตที่ ; $t_{คำนวณ} = 36.0 > t_{ตาราง} = 1.72$

ตารางที่ 6: รายการผลการวิเคราะห์คะแนนที่เฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2

ค่าร้อยละคะแนนที่เฉลี่ย	กลุ่มตัวอย่างที่ 1 ปีที่ผ่านมา 2559	กลุ่มตัวอย่างที่ 2 ปีปัจจุบัน 2560
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน	27.65	-
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน	46.38	-
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน	67.74	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปีที่ผ่านมา	44.75	-
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปีปัจจุบัน	-	51.36
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปีปัจจุบันสูงกว่าปีที่ผ่านมา	14.77	

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลลัพธ์การวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. ผลการสร้างชุดการสอนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน มีผลลัพธ์การวิจัย 3 รายการ คือ 1) รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้วิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ที่เน้นสร้างประสบการณ์โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน 2) ชุดการสอนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ที่เน้นสร้างประสบการณ์โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน 3) รูปแบบสมรรถนะผู้ปฏิบัติงานบัญชีกิจการซื้อขายสินค้า

2. ผลการทดลองใช้ชุดการสอนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน มีเนื้อหาการเรียนรู้อยู่ 2 ตอน คือ 1) ชุดการสอนเนื้อหาวิชา มี 5 หน่วยการเรียนรู้ 2) ชุดการเรียนรู้ภาคปฏิบัติโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน มีเนื้อหาตามลักษณะการวิจัย 3 ส่วน คือ ส่วนหน้า ส่วนเนื้อหา และส่วนท้ายที่มีภาคผนวกการปฏิบัติงานที่มอบหมายของหน่วยการเรียนรู้

3. ผลการประเมินผลการทดลองใช้ชุดการสอน มีผลประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ E_1 ต่อ ผลลัพธ์ E_2 เท่ากับ $77.62/83.40$ และค่าวิกฤตที่เป็น $t_{คำนวณ}$ เท่ากับ 36.0 มากกว่า $t_{ตาราง}$ เท่ากับ 1.72 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2 มีผลการวิเคราะห์คะแนนที่เฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปีปัจจุบัน สูงกว่าปีที่ผ่านมาเท่ากับ 14.77

การจัดกระบวนการเรียนรู้รายวิชาที่เน้นสร้างประสบการณ์โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน เพื่อเป็นการแนะนำและบ่มเพาะการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบตามลักษณะการวิจัยสำหรับรองรับการสร้างผลงานและกิจกรรมทักษะวิชาชีพตามรูปแบบของหน่วยงานครูผู้สอนควรมุ่งเน้นการนำผลงานของนักเรียนเข้าสู่ตามรูปแบบของหน่วยงาน ด้วยวิธีการต่างๆ จึงสมควรจะใช้วิธีการสอนแบบนี้

เอกสารอ้างอิง

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์, สุนันท์ ปัทมาคม, สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และสมถวิล วิจิตรวรรณ. (2555). สื่อการเรียนการสอน. *ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน*. หน่วยที่ 10 หน้า 10-1-10-45. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ทิตินา แคมณี. (2552). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเสริฐ ธงไชย. (2560). *การพัฒนารูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นสร้างประสบการณ์ให้มีสมรรถนะวิชาชีพช่วงเทคนิคงานประปาและสุขาภิบาลโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2539). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- . (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (ม.ป.ป.). *คู่มือการประกวดการจัดสถานที่เรียนรู้เทคโนโลยีเฉพาะทางอาชีวศึกษาตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาทศวรรษที่ 2 (2552-2561)*.
- สำนักงานมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. (2560). *ประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในตาม มาตรฐานการอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2559*. กรุงเทพฯ: สำนักงานมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. 14 กุมภาพันธ์ 2560.
- อัมพร พิรพลานันท์. (2548). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอาจารย์ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา (ฐานสมรรถนะ)*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน). *สาขาอาชีพบริการทางการเงิน*. สืบค้นเมื่อ 13 สิงหาคม 2559, จาก <https://www.tpqi.go.th>

การรับรู้และความพร้อมของอุดมศึกษาต่อนโยบายประเทศไทย 4.0:

กรณีศึกษามหาวิทยาลัยนานาชาติเอกชนแห่งหนึ่ง

The Awareness and Readiness of Higher Education toward Thailand 4.0 Policy Case Study: A private International University

วีรวรรณ วรุตม์¹, อธิคม ศรีวัลลภ²

Asst. Prof. Veerawan Vararuth¹, Atikom Srivallop²

¹คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

¹Faculty of Liberal Arts, Stamford International University

E-mail: ¹veerawan.vararuth@stamford.edu,

²คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

²Faculty of Business and Technology, Stamford International University

E-mail: ²atikom.srivallop@stamford.edu

บทคัดย่อ

งานวิจัยในลักษณะเชิงคุณภาพชิ้นนี้ ได้มุ่งศึกษาถึงการรับรู้และความพร้อมและการปรับตัวของมหาวิทยาลัยเอกชนที่มีต่อนโยบายไทยแลนด์ 4.0 โดยใช้มหาวิทยาลัยนานาชาติแห่งหนึ่ง เป็นกรณีศึกษา ด้วยการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของ นักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยต่อการประกาศใช้นโยบายดังกล่าว ในระหว่างช่วงไตรมาสแรกของ ปี 2018 และยังได้ทำการศึกษานโยบาย การบริหารงาน และวิธีการเรียนการสอนที่เป็นไปในทิศทางเดียวกับนโยบายไทยแลนด์ 4.0 หรือไม่เพียงใด ผลการศึกษพบว่า การรับรู้และความเข้าใจในเรื่องนโยบายดังกล่าวในกลุ่ม ผู้ให้สัมภาษณ์ยังไม่เพียงพอ งานวิจัยชิ้นนี้จะช่วยสร้างการรับรู้ในหมู่นักศึกษาและคณาจารย์ต่อนโยบายดังกล่าว และช่วยส่งสารถึงรัฐบาลเรื่องการประชาสัมพันธ์ที่ยังไม่ทั่วถึงโดยเฉพาะการสื่อความเป็นภาษาอังกฤษ ผลการศึกษายังพบว่ามหาวิทยาลัยที่เป็นกรณีศึกษาได้มีการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับนโยบายไทยแลนด์ 4.0 และมีความพร้อมต่อนโยบายดังกล่าวซึ่งได้เน้นเรื่อง โครงงานเป็นฐาน พร้อมกับการเรียนแบบผสมระหว่างการเรียนในห้องเรียนและการเรียนออนไลน์ควบคู่กันไป อันเป็นการสนองความความต้องการของสาธารณชนสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่ขับเคลื่อนด้วยการวิจัย (research-driven) เชื่อมโยงท้องถิ่นชุมชนในระดับประเทศและระดับโลก โดยเน้นเรื่องการเพิ่มอิสระในการเรียน ลดชั่วโมงการเรียนการสอนในห้องเรียนไปเป็นการเรียนทางออนไลน์ด้วยตัวเอง และเพิ่มการทำกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโดยเฉพาะกับภาคอุตสาหกรรม งานวิจัยชิ้นนี้ยังมีข้อจำกัดอยู่เฉพาะมหาวิทยาลัยนานาชาติเอกชน จึงควรมีการทำการวิจัยต่อเนื่องไปยังประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจากภาคการศึกษาของรัฐบาลและสถาบันการศึกษาระดับสูงอื่น ๆ ต่อไป

คำสำคัญ: นโยบายไทยแลนด์ 4.0 การเรียนรู้จากโครงงานเป็นฐาน นวัตกรรม การศึกษาในศตวรรษที่

ABSTRACT

This research paper has been conducted to explore the awareness and readiness of the higher educational system at one of the private international universities towards the “Thailand 4.0” Policy. This research project was based on the qualitative methodology, which mainly included interviews with students, lecturers, the management and executives of the university during the first quarter of 2018. This study also covered the university’s policies, administration, learning and teaching methodologies to see whether they could effectively align with the “Thailand 4.0” Policy. The results of the study show that the interviewees have insufficient knowledge of the Thailand 4.0 Policy. The study will help create awareness among the university students and lecturers to prepare themselves towards the Policy. It could also be a useful information source for the government to launch practical public PR campaigns with more conveying of English messages. The study also found that the teaching and learning methods of this university have already been in line with the policy and the university is ready for the policy as it has already applied its pedagogy to project-based learning with blended courses of face-to face and on-line learning to cope with needed public learning in the 21st century, which also include research-driven learning, more extra curriculum activities linking to local and global communities, more freedom of online learning and the specifically those directly connecting them with the industrial sector. Since the study is limited to only a private international university, further study should be made in the other related issues and areas of research such as the state- run or government funded universities or higher educational institutions.

Key words: Thailand 4.0, project-based learning, Innovation, Learning in the 21st Century

บทนำ

รัฐบาลภายใต้การนำของ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชาได้ประกาศใช้นโยบายประเทศไทย 4.0 อันเป็นภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านต่าง ๆ ให้สามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามแบบใหม่ ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และรุนแรงในศตวรรษที่ 21 และเพื่อให้ประเทศหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลางโดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ภาคการเงินการธนาคาร ภาคประชาชน ภาคสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยต่าง ๆ ในการผนึกกำลังกันขับเคลื่อนโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” และการศึกษาเป็นหนึ่งในกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศตามนโยบาย ประเทศไทย 4.0 อันประกอบไปด้วย การศึกษาที่ส่งเสริมทักษะ การคิดเชิงสร้างสรรค์ และการวิเคราะห์ การใช้นวัตกรรมและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอันเป็นสิ่งที่นำไปสู่การสร้างคุณค่า

นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ได้ปรากฏเป็นครั้งแรกในแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2560-2579 และในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ปี พ.ศ. 2560-2564 อันเป็นแผนพัฒนาห้าปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติซึ่งจะเป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศไทยโดยเป็นการคาดหวังว่าในอีก 20 ปีข้างหน้าประเทศไทยจะก้าวพ้นจากกับดักรายได้ปานกลางไปสู่รายได้ระดับสูงเหมือนเช่นประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ให้ความสำคัญกับความเป็นธรรมในสังคม เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เน้นความสำคัญของการพัฒนาคนให้มีคุณภาพก้าวหน้าทันเทคโนโลยี รู้จักคิดวิเคราะห์และปรับตัวตามสภาพแวดล้อมในอนาคตได้เป็นอย่างดี

ทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นฐานความรู้สำหรับใช้ในการศึกษาโดยมีประเด็นการค้นคว้าดังนี้

แนวคิดไทยแลนด์ 4.0

ในหนังสือ”ก้าวผ่านไทยแลนด์ 4.0 โอกาสหรือถูกทิ้งไว้ข้างหลัง” โดยดร.ธนิต โสรัตน์ ได้มีกล่าวถึงการแบ่งยุคการเปลี่ยนแปลงการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นสี่ยุคเกี่ยวกับการนำเครื่องมือที่เหมาะสมขับเคลื่อนเศรษฐกิจในแต่ละช่วงเวลาซึ่งจะสอดคล้องกับแนวคิด “การปฏิวัติอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีในยุคที่ 4 (Industries 4.0)” ซึ่งอุตสาหกรรมการค้าของโลกในอนาคตถูกขับเคลื่อนจากเทคโนโลยี-ดิจิทัลขั้นสูง อุตสาหกรรมที่แข่งขันได้จะต้องยกระดับเป็นอุตสาหกรรมอัจฉริยะ จำเป็นที่ประเทศไทยจะต้องปรับใช้เครื่องมือการพัฒนาทางเศรษฐกิจในลักษณะใช้เครื่องจักรใหม่เป็นแรงขับเคลื่อน(New Engine Driven) ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีของโลกในทศวรรษหน้าซึ่งจะทำให้ภาคการผลิตของประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขัน ส่วนนโยบายไทยแลนด์ 4.0 มีที่มาจากวิวัฒนาการของการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีในแต่ละช่วงซึ่งทำให้ระบบการผลิตโลกมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวข้องกับปฏิวัติอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีของโลกในแต่ละยุคแต่ละสมัย

วิวัฒนาการของการปฏิวัติอุตสาหกรรมในแต่ละยุค

ยุคที่ 1 เป็นการใช้พลังงานไอน้ำ (ค.ศ. 1780-1869)

ยุคที่ 2 เป็นยุคพลังงานจากน้ำมันและไฟฟ้า (ค.ศ.1870-1969)

ยุคที่ 3 เป็นยุคคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ (ค.ศ. 1970-2015)

ยุคที่ 4 เป็นยุคอุตสาหกรรมอัจฉริยะและเทคโนโลยีชาญฉลาด (2010-2033)

สำหรับในยุคที่ 4 นี้ และในช่วงปี 2013 บุคคลแรกที่ออกมาผลักดันให้สหภาพยุโรปออกเป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาการผลิตด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูงของศตวรรษที่ 21 คือนาย กู๊ดเทอร์ เอช ออททิงเจอร์ (Guther H. Oettinger) เป็นชาวเยอรมัน และเป็นที่คาดหมายว่าโลกจะเข้าสู่อุตสาหกรรมใหม่ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและการผลิต ด้วยระบบเทคโนโลยีอัตโนมัติ (Automation Technology) อย่างไรก็ตามประเทศไทยไม่เคยผ่านยุคการปฏิวัติอุตสาหกรรมและไม่ใช่ประเทศที่มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเข้มข้นทุกยุคที่มีการเปลี่ยนแปลง เป็นการนำเข้าจากอุตสาหกรรมต่างชาติเข้ามาลงทุนหรือเป็นการนำเข้าของอุตสาหกรรมในประเทศตามจังหวะที่เหมาะสม ดังนั้นการแบ่งยุคพัฒนาของไทยเป็นไปตามนโยบายที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ

พัฒนาการและปฏิรูปเศรษฐกิจไทยในอดีตจนถึงปัจจุบัน

1. ยุคปฏิรูปเศรษฐกิจ 1.0 เป็นช่วงยุคเกษตรกรรมขั้นต้น (2475-2484) โดยเริ่มตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงการปกครองของ “คณะราษฎร” จนถึงเริ่มสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นยุคที่ขับเคลื่อนจากการส่งออกสินค้าเกษตรและทรัพยากรธรรมชาติในลักษณะเป็นสินค้าขั้นต้น สินค้าส่งออกหลักได้แก่ข้าว มันสำปะหลัง ไม้สัก ดีบุก เป็นต้น

2. ยุคปฏิรูปเศรษฐกิจ 2.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมเบา (2488-2533) เป็นยุคที่มีการใช้เครื่องจักรและเทคโนโลยีขั้นต้น ส่วนใหญ่จะเป็นอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรทั้งจำหน่ายในประเทศและเพื่อการส่งออก เช่น อุตสาหกรรมน้ำตาล อุตสาหกรรมอัดมันเส้นจากแป้งมันสำปะหลัง อุตสาหกรรมแปรรูปยาง เป็นต้น ที่เห็นได้ชัดเป็นการเริ่มใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2504-2509) และรัฐบาลเริ่มใช้คำขวัญ “น้ำไหล ไฟสว่าง ทางดี” มีการออกพ.ร.บ.ส่งเสริมเพื่อกิจการอุตสาหกรรม และนำไปสู่การจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมการลงทุน Board of Investment หรือ BOI รับการลงทุนจากต่างประเทศอย่างจริงจัง

3. ยุคปฏิรูปเศรษฐกิจ 3.0 (2534-2559) เป็นยุคอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก โดยเป็นอุตสาหกรรมหนักหรืออุตสาหกรรมต้นน้ำต่าง ๆ เช่น เหล็กและผลิตภัณฑ์จากเหล็ก และเป็นช่วงที่รัฐบาลของพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ เปิดตัวโครงการพัฒนาชายฝั่งตะวันออก (Eastern Seaboard) และอยู่ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 6 และมีคำขวัญของประเทศว่า “เศรษฐกิจโตติดช่วงซบซาล” ในช่วงนี้มีการเปิดสัมปทานขุดเจาะแก๊สธรรมชาติในอ่าวไทย ทำให้เกิดอุตสาหกรรมกลั่นน้ำมัน โรงแยกแก๊ส และอุตสาหกรรมปิโตรเคมีคอลที่มาบตาพุดจังหวัดระยอง อุตสาหกรรมเส้นใยสังเคราะห์ ในยุคนั้นยังมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายที่สำคัญในยุคของพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ที่มีการประกาศคำขวัญ “เปลี่ยนสนามรบให้เป็นสนามการค้า” และนำไปสู่การเริ่มต้นการเปิดเสรีการค้า และกรอบข้อตกลงการค้าต่าง ๆ อันเป็นยุคทองของการลงทุนจากต่างประเทศอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน

4. ยุคปฏิรูปเศรษฐกิจ 4.0 (พ.ศ. 2560-2579) อยู่ในช่วงที่เริ่มมีการใช้แผนพัฒนาฉบับที่ 12 มีการกำหนดดำเนินการเป็น 4 ระยะ มีการนำเครื่องยนต์ใหม่ของศตวรรษที่ 21 (New Engine Driven) ซึ่งรัฐบาลของนายกรัฐมนตรีพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้นำมาเป็นวิสัยทัศน์ นำประเทศกลับมามีความสามารถในการแข่งขัน ด้วยการผลักดันอุตสาหกรรมไทยเข้าสู่การผลิตที่ใช้นวัตกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นสูง นายกรัฐมนตรี ได้สั่งการให้กระทรวงต่าง ๆ นำไปปฏิบัติโดยมีประเด็น สำคัญ เช่น การเตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ 21 การสร้างเครือข่ายขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เช่น ธุรกิจอัจฉริยะ การสนับสนุนด้านบริการซึ่งมีมูลค่าสูง เกษตรกรอัจฉริยะ โดยมีนโยบายที่มุ่งส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูง ขับเคลื่อนด้วยอุตสาหกรรมใหม่ที่มีการใช้หุ่นยนต์ และอุตสาหกรรมดิจิทัลอื่นจะเป็นการทำให้ประชาชนมีรายได้สูงและสามารถหลุดพ้นจากรายได้ระดับปานกลางได้ โดยได้มีการกำหนด ยุทธศาสตร์หลักหกประการและยุทธศาสตร์สนับสนุนสี่ประการ ยุทธศาสตร์หลักหกประการได้แก่ 1. ด้านความมั่นคง 2. ด้านเสริมสร้างสมรรถนะในเชิงแข่งขัน 3. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ 4. ความเสมอภาคทางสังคม 5. การเติบโตสีเขียวหรือเชิงนิเวศวิทยา 6. การสร้างความสมดุลของภาครัฐและเอกชน ส่วนยุทธศาสตร์สนับสนุน 4 ประการได้แก่ 1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ 2. มุ่งพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ด้านวิจัยและ นวัตกรรม 3. มุ่งการพัฒนาเศรษฐกิจในเขตเมืองใหญ่และในภูมิภาค และ 4. การพัฒนาและความร่วมมือกับนานาชาติ

สำหรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ที่กำลังใช้อยู่ในขณะนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้คนไทย ทุกช่วงวัย มีทักษะ ความรู้ความสามารถ และพัฒนานตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

กำหนดให้การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์เป็นยุทธศาสตร์หนึ่งในการขับเคลื่อนแผนให้บรรลุเป้าหมาย การพัฒนาการศึกษาของชาติจึงเป็นภารกิจหลักในการพัฒนาคนอันเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศในทุกกระบวน

จากแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 สิ่งสำคัญที่สุดที่จะทำให้ยุทธศาสตร์ต่างๆ ประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับคุณภาพและความสามารถของประชาชน ด้วยเหตุผลดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการที่มีหน้าที่ควบคุมดูแลการศึกษา ได้มีพันธกรณีและได้มีการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ ปีพ.ศ. 2560 – 2579 เพื่อเตรียมกำลังคนเข้าสู่ตลาดงานเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับต่าง ๆ ปรับหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่น หลากหลาย เพื่อพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันอย่างเสรีแบบไร้พรมแดนในยุคไทยแลนด์ 4.0 โดยมีการกำหนด 6 ยุทธศาสตร์ ของแผนการศึกษาแห่งชาติดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา

ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom's Taxonomy of Learning)

ในศตวรรษที่ 21 การให้การศึกษาตามทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom's Taxonomy of Learning) จะเปลี่ยนไป เน้นทักษะการเรียนรู้ขั้นที่สูงขึ้น (higher order learning skills) โดยเฉพาะทักษะการประเมินค่า (evaluating skills) จะถูกแทนที่โดยทักษะการนำเอาความรู้ใหม่ไปใช้อย่างสร้างสรรค์ (ability to use new knowledge in a creative way) ในอดีตที่ผ่านมา นักศึกษาใช้เวลาในการเรียนรายวิชาต่าง ๆ เพื่อรับเกรด และเพื่อให้จบการศึกษา แต่ในปัจจุบันจะพบปรากฏการณ์ใหม่ที่แตกต่างไป เช่น การเรียนการสอนที่ช่วยให้นักศึกษาได้เตรียมตัวเพื่อใช้ชีวิตในโลกที่เป็นจริง (life in the real world) เน้นการศึกษาตลอดชีวิต (lifelong learning) ด้วยวิธีการสอนที่มีความยืดหยุ่น (teaching flexibility) มีการกระตุ้นและจูงใจให้ผู้เรียนมีความเป็นคนเจ้าความคิดเจ้าปัญญา (resourceful) ที่ยังคงแสวงหาการเรียนรู้แม้จะจบการศึกษาออกไป

การศึกษาและหลักสูตรในศตวรรษที่ 21

ลักษณะของหลักสูตรในศตวรรษที่ 21 จะเป็นหลักสูตรที่เน้นคุณลักษณะเชิงวิพากษ์ (critical attributes) เชิงสหวิทยาการ (interdisciplinary) ยึดโครงงานเป็นฐาน (project-based) และขับเคลื่อนด้วยการวิจัย (research-driven) เชื่อมโยงท้องถิ่นชุมชนเข้ากับภาค ประเทศ และโลก ในบางโอกาสนักศึกษาสามารถร่วมมือ (collaboration) กับโครงงานต่าง ๆ ได้ทั่วโลก เป็นหลักสูตรที่เน้นทักษะการคิดขั้นสูง พหุปัญญา เทคโนโลยีและมัลติมีเดีย ความรู้พื้นฐานเชิงพหุสำหรับศตวรรษที่ 21 และการประเมินผลตามสภาพจริง รวมทั้งการเรียนรู้จากการให้บริการ (service) ก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ

ภาพของห้องเรียน จะขยายกลายเป็นชุมชนที่ใหญ่ขึ้น (greater community) นักศึกษามีคุณลักษณะเป็นผู้ชี้นำตนเองได้ (self-directed) มีการทำงานทั้งอย่างเป็นอิสระและอย่างร่วมมือกันคนอื่น หลักสูตรและการสอนจะมีลักษณะท้าทายสำหรับนักศึกษาทุกคน และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล หลักสูตรจะไม่เน้นการยึดตำราเป็นตัวขับเคลื่อน (textbook-driven) หรือแบบแยกส่วน (fragmented) เช่นในอดีต แต่จะเป็นหลักสูตรแบบยึดโครงงานและการบูรณาการ การสอนทักษะและเนื้อหาจะไม่เป็นจุดหมายปลายทาง (as an end) เช่นที่เคยเป็นมา แต่นักศึกษาจะต้องมีการเรียนรู้ผ่านการวิจัยและการปฏิบัติในโครงงาน การเรียนรู้จากตำราจะเป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ความรู้ (knowledge) จะไม่หมายถึงการจดจำข้อเท็จจริงหรือตัวเลข แต่จะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการวิจัยและการปฏิบัติโดยเชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์เก่าที่มีอยู่ ทักษะและเนื้อหาที่ได้รับจะเกี่ยวข้องและมีความจำเป็นต่อการปฏิบัติในโครงงาน จะไม่จบลงตรงที่การได้รับทักษะและเนื้อหาแล้วเท่านั้น การประเมินผลจะเปลี่ยนจากการประเมินความจำและความไม่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจต่อการนำไปปฏิบัติได้จริง ไปเป็นการประเมินที่ผู้ถูกประเมินมีส่วนร่วมในการประเมินตนเองด้วย (self-assessment) ทักษะที่คาดหวังสำหรับศตวรรษที่ 21 ที่เรียนรู้ผ่านหลักสูตรที่เป็นสหวิทยาการ บูรณาการ ยึดโครงงานเป็นฐาน และอื่น ๆ ดังกล่าวจะเน้นเรื่อง 1) ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (learning and innovation skills) 2) ทักษะชีวิตและอาชีพ (life and career skills) 3) ทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี (information, media and technology skills) ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นได้จากความร่วมมือ (collaboration) ในการทำงานเป็นทีม การคิดเชิงวิพากษ์ (critical thinking) ในปัญหาที่ซับซ้อน การนำเสนอด้วยวาจาและด้วยการเขียน การใช้เทคโนโลยี ความเป็นพลเมืองดี การฝึกปฏิบัติอาชีพ การวิจัย และการปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น

ดังนั้น การให้การศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 ต้องเปลี่ยนแปลงทัศนะจากกระบวนทัศน์แบบดั้งเดิม (tradition paradigm) ไปสู่กระบวนทัศน์ใหม่ (new paradigm) ที่ให้โลกของผู้เรียนและโลกความเป็นจริงเป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ที่ไปไกลกว่าการได้รับความรู้แบบง่าย ๆ ไปสู่การเน้นพัฒนาทักษะและทัศนคติ ทักษะการคิด ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะองค์การ ทัศนคติเชิงบวก ความเคารพตนเอง นวัตกรรม ความสร้างสรรค์ ทักษะการสื่อสาร ทักษะและค่านิยมทางเทคโนโลยี ความเชื่อมั่นตนเอง ความยืดหยุ่น การภูมิใจตนเอง และความตระหนักในสภาพแวดล้อม และเหนืออื่นใด คือ ความสามารถใช้ความรู้อย่างสร้างสรรค์ (the ability to handle knowledge effectively in order to use it creatively) ถือเป็นทักษะที่จำเป็นต่อผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และเป็นสิ่งที่ท้าทายในการที่จะพัฒนาการเรียนรู้สู่อนาคต ให้มีทักษะ ทัศนคติ ค่านิยม และบุคลิกภาพส่วนบุคคล เพื่อเผชิญกับอนาคตด้วยความคิดในเชิงบวก (optimism) ที่มีทั้งความสำเร็จและมีความสุข

จากผลของการสำรวจแนวโน้มการเรียนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลของสำนักพิมพ์แมคกรอ-ฮิล เอ็ดดูเคชั่น ในปี 2017 ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อผลกระทบของเทคโนโลยีต่อการเรียนและต่อคะแนนของพวกเขากฎผลดังนี้

ร้อยละ 60 ของนักศึกษารายงานว่าการเรียนด้วยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้ช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น

ร้อยละ 89 เห็นว่าการเรียนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลช่วยให้พวกเขาเข้าถึงแนวคิดใหม่ๆ ได้

การศึกษาขึ้นนี้ยังได้ผลที่สำคัญที่สุด ดังต่อไปนี้

ร้อยละ 47 เห็นว่าทำให้พวกเขามีการเตรียมตัวเข้าไปในชั้นเรียนดีขึ้น

ร้อยละ 46 มีความเห็นว่าช่วยทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพ (ช่วยประหยัดเวลาของการเรียน)

ร้อยละ 46 ช่วยปรับปรุงการติดต่อสื่อสารกับ ผู้มีประสบการณ์มาก่อน

ร้อยละ 35 เห็นว่าช่วยลดความเครียดที่เกี่ยวข้องกับการเรียนและการสอบ

ร้อยละ 29% มองว่าช่วยให้พวกเขามีความมั่นใจในการเรียนยิ่งขึ้น

ผลการศึกษาอีกชิ้นหนึ่งของบริษัทบัตูชี เอริคส์แอนยังของสหรัฐ ที่เกี่ยวกับอนาคตของมหาวิทยาลัยที่มีการเผยแพร่เมื่อต้นเดือนพฤษภาคม 2018 นี้ พบว่า ประมาณ 40 % ของปริญญาในมหาวิทยาลัยที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้จะล้าสมัย และปริญญาตรีและโทแบบดั้งเดิมอาจจะหายไปภายในสิบปีข้างหน้า มหาวิทยาลัยต่าง ๆ จำเป็นต้องเริ่มเคลื่อนไหวไปในทิศทางของการเรียนตลอดชีวิต “lifelong learning .” ที่ส่วนใหญ่จะเป็นการเรียนออนไลน์ในอีกห้าปีข้างหน้าเพื่อความอยู่รอด แคทเธอริน ฟรายเดย์ หัวหน้าวิจัยงานนี้เปิดเผยว่า เนื้อหาของวิชาต่าง ๆ มากมายไม่สอดคล้องกับงานที่นักศึกษาต้องทำในอาชีพของตนอีกต่อไป และในการเรียนจะมีการผนวกเรื่องการทำงานมากขึ้นโดยเป็นการร่วมกับบริษัทในการกำหนดเนื้อหาวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ทำงานในสภาพปัญหาที่ซับซ้อนในชีวิตจริงของการทำงาน งานวิจัยชิ้นนี้จากรายงานการสำรวจนักศึกษา นายจ้าง และการสัมภาษณ์ ผู้นำมหาวิทยาลัย กว่า 3,000 คน ซึ่งมีการคาดการณ์ว่าระบบการเรียนการสอนจะต้องเปลี่ยนแปลงอีกมากนั้น เกิดจากความไม่พอใจที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ของนักศึกษาและนายจ้างที่รับนักศึกษาที่มีปริญญาเข้าทำงาน นายจ้างชาวออสเตรเลียกว่าครึ่งเห็นว่าปัญหาด้านการบริหารจัดการและด้านพาณิชย์ ไม่มีผลอีกต่อไป ไมเคิล เหยียน ที่สำเร็จการศึกษาจากคณะพาณิชยศาสตร์หลักสูตรสามปีจากมหาวิทยาลัยเคอร์ดิน เมื่อปี 2015 และขณะนี้ทำงานเป็นผู้บริหารด้านการตลาดของบริษัทแห่งหนึ่งในนครซิดนีย์กล่าวว่าสิ่งที่เขาเรียนรู้จากคณะเกี่ยวข้องกับงานที่เขาทำมีอยู่น้อยมาก และเมื่อออกจากมหาวิทยาลัยแล้วสิ่งที่ต้องรู้คือจะใช้แพลตฟอร์ม (platform) และจะวางแผนการรณรงค์ในเรื่องต่าง ๆ บนโซเชียลมีเดียได้อย่างไร

ศาสตราจารย์ ปีเตอร์ สกอต รองอธิการบดีฝ่ายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีซิดนีย์กล่าวว่ามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ในออสเตรเลียได้ตระหนักถึงความจำเป็นต่อการเปลี่ยนแปลงและกำลังวางแผนการศึกษาเพื่ออนาคตเรียบร้อยแล้ว โดยมหาวิทยาลัยของเขา กำลังจัดทำแผนกลยุทธ์ ปี 2027 และมองไปที่ปริญญาแบบแยกส่วน การออกแบบเปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่ การจัดกายภาพของมหาวิทยาลัย และการทำงานกับภาคอุตสาหกรรมให้มากขึ้น

เปรียบเทียบการศึกษาในศตวรรษที่ 20 กับ การศึกษาในศตวรรษ ที่ 21

ศตวรรษที่ 20	ศตวรรษที่ 21
ใช้เวลาเรียนในชั้นเรียนเป็นฐานสำคัญ	มุ่งผลการเรียนเป็นสำคัญ
มุ่งการจดจำเป็นสำคัญ	มุ่งในสิ่งที่นักศึกษาารู้ สามารถทำได้ และชอบทำ
บทเรียนมุ่งเน้นที่ความรู้ ความเข้าใจ และการประยุกต์ใช้ความรู้ (ทักษะการจัดลำดับความรู้ในระดับต่ำ)	การเรียนรู้มุ่งทักษะการจัดลำดับความรู้ในระดับสูงมุ่งการสังเคราะห์ การวิพากษ์ การประเมินผล และการสร้างสรรค์
ให้ความสำคัญกับตำราเรียน	มุ่งเน้นด้านวิจัย
การเรียนที่เป็นฝ่ายรับอย่างเดียว	การเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์
นักศึกษาทำงานเดี่ยว ๆ ในชั้นเรียน	นักศึกษาร่วมมือทำงานกับเพื่อนในชั้นเรียนและกับเพื่อนทั่วโลก

ศตวรรษที่ 20	ศตวรรษที่ 21
อาจารย์เป็นศูนย์กลางเป็นจุดสนใจและเป็นผู้ให้ข้อมูลความรู้	นักศึกษาเป็นศูนย์กลาง อาจารย์เป็นผู้อำนวยความสะดวกหรือเป็นโค้ช
นักศึกษามีความเป็นอิสระน้อย	นักศึกษามีอิสระเสรีมาก
ขาดความไว้วางใจและเคารพนับถือ นักศึกษาไม่ได้รับการกระตุ้น	นักศึกษาและอาจารย์ทำงานร่วมกันบนพื้นฐานของความเคารพต่อกันและนักศึกษาได้ระบบการกระตุ้น
การให้คะแนนเป็นแบบเฉลี่ย	การให้คะแนนตั้งอยู่บนพื้นฐานจากการเรียนรู้
การคาดหวังต่ำ	การคาดหวังสูง
อาจารย์ประเมินผลงานนักศึกษาเอง	นักศึกษาประเมินตัวเองและจากการประเมินจากบุคคลภายนอก

ในเวทีการประชุมขององค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมขององค์การสหประชาชาติหรือยูเนสโก (UNESCO Forum on Global Citizenship Education) ที่จัดขึ้นเมื่อเดือนมีนาคม ปี 2017 ที่ประเทศแคนาดาซึ่งมีนักการศึกษาจากทุกมุมโลกเข้าร่วมประชุม อันเป็นเวทีสำหรับการหารือเรื่องนวัตกรรมการศึกษาแนวทางการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆในโลกเทคโนโลยีดิจิทัล และการเปลี่ยนแปลงที่ได้ผลในทางปฏิบัติเข้าสู่ห้องเรียนที่ประชุมได้มีข้อเสนอแนะ สำหรับนักการศึกษาให้สามารถผลักดันให้นักเรียนและนักศึกษาของตนประสบความสำเร็จในโลกอนาคต โดยมีหลักการสำคัญในการทบทวนหลักสูตรในสามด้าน คือ เนื้อหา วิธีการสอน และการประเมินผล หรืออีกนัยหนึ่งคือนักการศึกษาควรคิดไตร่ตรองและทบทวนด้วยการตั้งคำถามเกี่ยวกับหลักสูตรสามประการ ได้แก่

อะไรเป็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับผู้เรียน (What is most important for students to know?)

อะไรเป็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับผู้เรียนที่สามารถทำได้ (What is most important for students to be able to do?)

คุณลักษณะใดที่เราต้องการให้ผู้เรียนรู้เป็น (What kind of person do we want students to be?)

ในการประชุมมอบนโยบายแก่ผู้บริหารและข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) โดย **นพ.อุดม คชินทร** รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 4 มกราคม 2561 ณ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กล่าวถึงความจำเป็นที่มหาวิทยาลัยไทย ต้องให้ความสำคัญกับทิศทางของมหาวิทยาลัยในศตวรรษที่ 21

รัฐมนตรีช่วยศึกษาฯยังได้กล่าวถึงทิศทางของอุดมศึกษาไทยในอนาคต ควรเป็นดังนี้

- การพัฒนาศักยภาพของคนทั้งประเทศที่จะมีการลงทุนสี่แสนล้านบาทต่อปีกับเด็กนักเรียน 11 ล้านคน หนึ่งแสนล้านบาทต่อปี กับอุดมศึกษา 2 ล้านคน แต่ลงทุนไม่กี่หมื่นล้านบาท กับแรงงาน 35-40 ล้านคน ดังนั้นจึงควรมุ่งเน้นเป้าหมายใหม่คือ "คนวัยทำงานและผู้สูงวัย"

- การผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพสนองความต้องการของตลาด ผ่านหลักสูตรที่ยืดหยุ่น หลากหลาย ไร้พรมแดน มีการลด boundary ระหว่างคณะ โดยกำหนดเป้าหมายที่คิดร่วมกับผู้ใช้ และเปิดกว้าง เรียนได้ทุกที่ทุกเวลา เน้นจัดการเรียนรู้ข้อเท็จจริง สถานที่จริง ทำงานได้จริง

- สร้างความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (STEM Education & Skill, Entrepreneurship)

- การวิจัยและการบริการวิชาการที่มองการใช้ประโยชน์/ผู้ใช้ประโยชน์ชัดเจนแต่แรก สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มและใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยความร่วมมือกับภาคเอกชน ภาคอุตสาหกรรม และภาคส่วนต่าง ๆ ของสังคม

- เน้นความร่วมมือกับภาคประชาชนในการพัฒนาเศรษฐกิจของแต่ละพื้นที่ (Area-Based Approach) เพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็นที่พึ่งทางวิชาการ ระบบข้อมูล สารสนเทศ กลไกการจัดการ การเตรียมความพร้อมในระดับพื้นที่หรือท้องถิ่น

- การค้นหา/สร้างความเป็นเลิศเฉพาะตัว เพื่อเป็นพื้นฐานการเติบโตระยะยาวอย่างยั่งยืน

- มหาวิทยาลัยสร้างเครือข่ายร่วมกัน เชื่อมต่อกันด้วยอินเทอร์เน็ต เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพของโลกสมัยใหม่ที่มีการแข่งขันและการเปลี่ยนแปลงสูงอยู่ตลอดเวลา ความจริงที่กำลังจะเกิดขึ้นคือมหาวิทยาลัยจะดำรงตนอย่างโดดเดี่ยวเหมือนเดิมไม่ได้อีกต่อไปในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล จึงควรมีการแลกเปลี่ยนคอนเทนต์/หลักสูตร การช่วยกันพัฒนาคอนเทนต์/หลักสูตร เปลี่ยนตัวเองให้เป็นสถานที่ที่ผู้คนทั่วไปทั่วโลกนักศึกษาต่างมหาวิทยาลัย สามารถเข้ามาเรียนรู้ได้ และมี credit transfer ซึ่งควรเอื้อต่อสถาบันวิทยาลัยชุมชนด้วย

- ยกระดับ English Proficiency & Digital skills

- Demand-Based Financing

ทั้งนี้ เพื่อเป้าหมายคือ "ตอบโจทย์ของประเทศและโลกและยกระดับสู่ Thailand 4.0" คือ

- เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยเน้นการพัฒนาการผลิตกำลังคนคุณภาพสูง ผลิตนวัตกรรม สร้างมูลค่าเพิ่ม เพื่อเปลี่ยนผ่านสังคมไทยสู่สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้และเพิ่มคุณค่า (Thailand 4.0: Value-based Economy) โดยใช้สถาบันอุดมศึกษาเป็นหัวรถจักรขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

- มหาวิทยาลัยต้องเน้นการวิจัยมุ่งเป้า ทำหน้าที่เป็นศูนย์บ่มเพาะและ Entrepreneur เพื่อสร้าง Innovation และต่อยอดไปสู่ Commercialization ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากกับดักกลุ่มประเทศรายได้ปานกลาง

- เป็นกำลังสำคัญในการสร้างเครือข่ายและกระจายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในทุกระดับอย่างก้าวกระโดด

- มหาวิทยาลัยยืนอยู่ได้ด้วยตนเองอย่างยั่งยืน

นพ.อุดม คชินทร ยังได้สรุป นโยบายเร่งด่วนภายใน 6-8 เดือนของการอุดมศึกษาไทยที่ต้องเน้นใน 6 ประเด็นที่สำคัญ ได้แก่

- การทบทวนเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา โดยมหาวิทยาลัย และ สกอ.

- เกณฑ์การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ที่จะต้องมีความครอบคลุมเนื้อหา ผลงานที่มีผลสัมฤทธิ์ชัดเจน และมีความเป็นสากล

- การตรวจสอบระบบบรรณานุกรมในมหาวิทยาลัย ให้มีระบบที่ชัดเจนและมีความเป็นสากล
- ปรับปรุงคุณภาพของอาชีวศึกษาให้ตอบโจทย์ยุทธศาสตร์ชาติและการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต รวมทั้งให้มีการรับรองหน่วยกิตและเชื่อมโยงกับอุดมศึกษา
- เน้นหลักสูตรพันธุ์ใหม่ ที่ตอบโจทย์อนาคต
- เพิ่มสัดส่วนของหลักสูตร Science & Technology: Social Science & Humanity เป็น 70:30

นพ.อุดม ย้ำต่อที่ประชุมด้วยว่า ต้องการให้ทุกคนเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาการอุดมศึกษาของชาติ ระยะ 20 ปี และเป็นผู้ร่วมในการก่อตั้งและพัฒนากระทรวงการอุดมศึกษาของประเทศไทย เพื่อร่วมมือกันนำ สกอ. (OHEC) และ ศธ. (MOE) ไปสู่ 3G คือ Go Get Grow เพื่อผลสำเร็จตามเป้าหมายดังกล่าวร่วมกันต่อไป

อย่างไรก็ตามในขณะที่รัฐบาลไทยกำลังพยายามผลักดันให้การศึกษาไทย ไปสู่นโยบายไทยแลนด์ 4.0 มีคำถามบางประการเกิดขึ้นต่อการเตรียมการสำหรับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องในด้านอื่น ๆ ได้แก่

1. นักศึกษาไทยและนักศึกษาต่างชาติ คณาจารย์ และฝ่ายบริหารตระหนักถึงนโยบายไทยแลนด์ 4.0 หรือไม่
2. พวกเขาทราบถึงนโยบายดังกล่าวได้ดีเพียงใด
3. พวกเขา mong หรือประเมินสถานการณ์การศึกษาไทยในขณะนี้เป็นอย่างไ
4. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรทำอย่างไร เพื่อรองรับนโยบายไทยแลนด์ 4.0
5. มหาวิทยาลัยนานาชาติที่ใช้ในกรณีศึกษาพร้อมหรือยังสำหรับนโยบายไทยแลนด์ 4.0

จากคำนำเบื้องต้นนี้จึงนำไปสู่การทำวิจัยดังกล่าวและใช้มหาวิทยาลัยนานาชาติแห่งหนึ่งเป็นกรณีศึกษา มหาวิทยาลัยนานาชาติแห่งนี้เป็นมหาวิทยาลัยเอกชน มีที่ตั้งเป็นวิทยาเขตอยู่ที่ หัวหิน กรุงเทพฯ และศูนย์การศึกษาโอศกแคมปัส และอยู่ภายใต้การบริหารงาน ของเครือข่ายมหาวิทยาลัยนานาชาติในสหรัฐอเมริกาแห่งหนึ่งหรือในที่นี้เรียกว่ามหาวิทยาลัยแม่ของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษาแห่งนี้ ซึ่งมีคำขวัญว่า “Unleash Your Potential” ที่มีความหมายว่าให้นักศึกษาดึงศักยภาพที่มีอยู่ในตัวเองออกมาให้หมด มหาวิทยาลัยมีการเรียนการสอนหลักสูตรที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาไทย และหลักสูตรสองภาษา (Bilingual) มีจำนวนนักศึกษาประมาณ 4,000 คนและคณาจารย์ประมาณร้อยคน โดยมีสัดส่วนนักศึกษาไทย ร้อยละ 70 นักศึกษาต่างชาติ ร้อยละ 30 ส่วนคณาจารย์เป็น คนไทย ร้อยละ 30 และ ต่างชาติ ร้อยละ 70 มีหลักสูตรทั้งปริญญาตรี และปริญญาโท มีการเรียนการสอนแบบออนไลน์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

มหาวิทยาลัยแม่ในสหรัฐ และมหาวิทยาลัยนานาชาติแห่งนี้ ได้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยทางมหาวิทยาลัยแม่ได้จัดให้มีการเรียนรู้ ในเรื่อง Digital Teaching and Learning ทาง On-line ซึ่งโปรแกรมการเรียนรู้นี้เป็นภาคบังคับให้คณาจารย์ทุกคนต้องเรียนที่มีอยู่มากกว่า ยี่สิบ Modules เช่น Digital Teaching and Learning, Faculty Development Learning Program, Innovative Teaching and Learning, Digital Teaching and Learning Toolkit และ Global Portal Courses โดยเนื้อหาจะเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอน วิธีการ การเตรียมความพร้อม การออกแบบการสอน การพัฒนาการเรียนการสอนแบบทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน (on-line) รวมถึงการใช้เครื่องมือ เช่น Blackboard เข้ามาช่วยงานในการเรียนการสอนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน มีการให้ความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบ HBO (Hybrid, Blended, On-line) ซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้อันสอดคล้องกับการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 และสอดคล้องกับนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ในเรื่องของการใช้

เทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน รวมถึงการทำงานร่วมกันแบบโครงงานได้ เมื่อนักศึกษาใช้ Blackboard (ระบบ e-Learning) เมื่อเชื่อมต่อกับ Internet นักศึกษาจะสามารถเข้าถึงสื่อที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน เพื่อเข้าไปดูหรือdownloadเนื้อหา ก่อนหรือหลังเรียน เพื่อเตรียมพร้อมหรือทบทวนการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา รวมถึงติดต่ออาจารย์หรือติดต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียนได้ตลอดเวลาเช่นกัน อีกทั้งทำงานกลุ่มด้วยกันได้ทั้งในและนอกห้องเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการทำการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อศึกษาว่านโยบายไทยแลนด์ 4.0 ที่รัฐบาลได้ประกาศใช้นั้น สาธารณชนโดยเฉพาะนิสิตนักศึกษา ครู อาจารย์ นักบริหารการศึกษา และผู้อยู่ในแวดวงวิชาการอันเป็นกำลังสำคัญในการช่วยผลักดันนโยบายนี้ให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพในทางปฏิบัติได้มีการรับรู้และเข้าใจนโยบายดังกล่าวมากน้อยเพียงใดและรูปแบบของการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยที่เป็นกรณีศึกษาของงานวิจัยนี้มีความพร้อมและสอดคล้องกับนโยบาย 4.0 มากน้อยเพียงใด ตลอดจนควรมีแนวทางในการปรับการเรียนการสอนให้รองรับนโยบาย 4.0 ที่สนองตามความต้องการของสาธารณชนโดยเฉพาะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและต่อภาคอุตสาหกรรม

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างนักศึกษา 50 คน (นักศึกษาไทย 35 คน และนักศึกษาต่างประเทศอีก 15 คน) ซึ่งทำการศึกษาอยู่ ณ มหาวิทยาลัยนานาชาติแห่งหนึ่งที่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาต่างที่กัน และ กลุ่มตัวอย่างอาจารย์และผู้บริหาร 18 คน ซึ่งเป็นอาจารย์ชาวต่างประเทศ 9 คนและอาจารย์ชาวไทย 6 คน และผู้บริหารที่เป็นชาวต่างชาติอีก 3 คน (รวมเป็นอาจารย์ 15 คน และผู้บริหาร 3 คน)

วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ได้ทำการคัดเลือกจากนักศึกษาคนไทยและนักศึกษาต่างประเทศ โดยได้คัดเลือกจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาต่างกัน ตามรายการข้างล่างนี้

1. Communication Arts (นิเทศศาสตร์)
2. Creative Media Design (การออกแบบสื่อสร้างสรรค์)
3. Information Technology (เทคโนโลยีสารสนเทศ)
4. International Business Management (การจัดการระหว่างประเทศ)
5. Finance (การเงิน)
6. Airlines Business Management (การจัดการธุรกิจการบิน)
7. International Hotel Management (การจัดการโรงแรมนานาชาติ)

ทั้งนี้นักศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกในกลุ่มตัวอย่างนี้เป็นนักศึกษาไทยจำนวน 35 คน และ นักศึกษาต่างชาติจำนวน 15 คน เพื่อค้นหว่านักศึกษาไทยมีการรับรู้ในเรื่องของนโยบาย 4.0 หรือไม่และมากน้อยเพียงใด ในส่วนของการคัดเลือกนักศึกษาต่างชาติเพื่อค้นหว่าพวกเขามีการรับรู้ในเรื่องของนโยบาย 4.0 หรือไม่และมากน้อยเพียงใดเนื่องจากการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อส่วนใหญ่เป็นภาษาไทย และยังได้ทำการศึกษาเรื่องความพร้อมของมหาวิทยาลัยต่อนโยบายดังกล่าว

ในส่วนของการศึกษาข้อมูลจากคณะผู้บริหารและคณาจารย์ทั้งคนไทยและคนต่างชาติว่ามีการรับรู้ในเรื่องของนโยบาย 4.0 หรือไม่และมาน้อยเพียงใด เนื่องจากการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อส่วนใหญ่เป็นภาษาไทย และเพื่อทำการค้นหาเกี่ยวกับความคิดเห็นและความพร้อมของมหาวิทยาลัยต่อนโยบาย 4.0 ของรัฐบาล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นการสัมภาษณ์โดยมีการตั้งคำถามที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การเรียนรู้จากการใช้โครงงานเป็นฐาน และ นโยบาย Thailand 4.0

ชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์อาจารย์และผู้บริหาร จำนวน 7 ข้อ

ชุดที่ 2 แบบสัมภาษณ์นักศึกษา จำนวน 11 ข้อ

ในเรื่องของการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ได้มีการตั้งคำถามโดยการถามตรงเกี่ยวกับการรับรู้ในเรื่องของนโยบาย 4.0 และความคิดเห็นในเรื่องความพร้อมของมหาวิทยาลัย ต่อนโยบาย 4.0 และถามโดยนำคำถามมาสอดคล้องกันกับการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 และการเรียนแบบมีปฏิสัมพันธ์ (Active Learning) และการเรียนแบบโครงการ (Project-Based Learning) โดยการตั้งคำถามได้โยงมาถึงการเรียนแบบมีปฏิสัมพันธ์ การนำความรู้ไปทำ สังเคราะห์ วิพากษ์ สร้างสรรค์ การเรียนโดยมีอาจารย์เป็นผู้ช่วยแนะนำ ทั้งนี้คำถามยังได้ถามถึงความพร้อม ของปัจจัยพื้นฐานและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องในเรื่องของความพร้อมต่อนโยบาย 4.0 ทางการศึกษา

วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยเลือกความแตกต่างของเชื้อชาติ และ ด้านสาขาวิชาความรู้
2. ทำหนังสือแนะนำตัวของผู้วิจัยผู้เกี่ยวข้องในกลุ่มตัวอย่าง
3. ทำการนัดสัมภาษณ์อาจารย์ และผู้บริหาร (18 คน) และนักศึกษากลุ่ม ตัวอย่าง (50 คน)
4. ทำการสัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาตามวันและเวลาดังใช้ ห้องประชุมเล็ก

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

ตามที่ได้ทำการเก็บข้อมูลและทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา 50 คน ปรากฏผลดังต่อไปนี้

- ในเรื่องของการรับรู้ต่อนโยบายไทยแลนด์ 4.0 เพื่อค้นหว่านักศึกษาทราบถึงนโยบายดังกล่าวมากน้อยเพียงใด ผลปรากฏว่ามากถึง 66.00 % ตอบว่าไม่ค่อยทราบ (33 คนจาก 50 คน) ในจำนวนนี้มีนักศึกษาต่างชาติทั้ง 15 คนตอบว่าไม่ทราบถึงนโยบายนี้ นักศึกษาส่วนที่บอกว่าทราบ 34.00 % (17 คนจาก 50 คน) อธิบายคล้ายกันว่านโยบายไทยแลนด์ 4.0 คือการแก้ปัญหาการศึกษาโดยการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ และ Internet มาใช้ช่วยในการเรียนการสอน

- มีเรื่องอะไรที่เป็นปัจจัยหลักของการเกิดนโยบายไทยแลนด์ 4.0 นักศึกษา 30 คน (60.00 %) ตอบว่าเพื่อเป็นการปรับปรุงการศึกษาให้ดีขึ้นและใช้เทคโนโลยีมากขึ้น เพื่อสามารถเทียบเท่าหรือแข่งขันกับต่างประเทศได้ ส่วนนักศึกษา 20 คน ไม่ทราบ

- ในเรื่องของการความพร้อม ได้ถามนักศึกษว่านักศึกษาคิดว่าประเทศไทยพร้อมที่จะรับนโยบาย Thailand 4.0 หรือไม่อย่างไร ปรากฏว่า นักศึกษา 24 คน (48.00 %) ตอบว่าคิดว่าพร้อมแล้ว ส่วนนักศึกษา

26 คน (52.00 %) คิดว่ายังไม่พร้อมเนื่องจากปัจจัยพื้นฐานของระบบการสื่อสารเครือข่าย อินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีดิจิทัลโดยเฉพาะอย่างยิ่งในต่างจังหวัดยังไม่เท่าเทียมกัน

- ต่อคำถามที่ว่าหากนักศึกษามีโอกาสเสนอความคิดเห็นในนโยบาย Thailand 4.0 นักศึกษาอยากเสนอเรื่องอะไรเพื่อพัฒนาศักยภาพ ปรากฏว่า นักศึกษา 27 คน (54.00%) ไม่ออกความเห็น เพราะไม่ทราบว่าจะแนะนำอะไร ส่วนนักศึกษา 23 คน (46.00 %) แนะนำว่าควรมีการกระจายความรู้เรื่องนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ให้ทั่วถึง ผ่านช่องทาง Social Media และให้ความสำคัญต่อการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking)

- นักศึกษาคิดว่านโยบาย 4.0 นี้จะช่วยเปลี่ยนระบบการศึกษาของไทยให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดมากน้อยเพียงใด ปรากฏว่า นักศึกษา 32 คน (64 %) ตอบว่าคิดว่าการเปลี่ยนนโยบายไทยแลนด์ 4.0 นี้จะช่วยทำให้การศึกษาไทยสอดคล้องกับความต้องการของตลาดมากขึ้น ส่วนนักศึกษา 18 คน (36 %) ไม่ทราบและไม่แน่ใจ

- ในเรื่องของ การนำนโยบายไทยแลนด์ 4.0 มาใช้ นักศึกษาคิดว่าจะมีปัญหาหรืออุปสรรคมากน้อยเพียงใด ปรากฏว่า นักศึกษา 30 คน (60 %) ตอบว่าน่าจะเกี่ยวกับการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงที่ต้องใช้เทคโนโลยีมากขึ้น และนักศึกษาอีก 20 คน (40 %) ไม่ออกความเห็น

- ในเรื่องของ ภาพรวมของความสำเร็จต่อนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ปรากฏว่า นักศึกษา 27 คน (54.00 %) ตอบว่าภาพรวมจะดีขึ้น มีงานมารองรับมากขึ้นและมีรายได้เพิ่มขึ้น ส่วนนักศึกษา 17 คน (34.00 %) คิดว่าจะมีการใช้เทคโนโลยีมากขึ้น นักศึกษา 6 คน (12.00 %) ไม่แน่ใจว่าจะเป็นอย่างไร

- ในเรื่องของ โอกาสที่นักศึกษาได้ใช้เทคโนโลยีในการศึกษาว่ามากน้อยเพียงใด ปรากฏว่า นักศึกษาทั้งหมด 50 คน ตอบว่าได้ใช้ค่อนข้างมากและบ่อยในการเรียนที่มหาวิทยาลัย

- ในเรื่องของ หลักสูตรที่มหาวิทยาลัยเปิดสอน หลักสูตรอะไรที่นักศึกษาเห็นว่าจะตอบสนองความต้องการของตลาดยุค Thailand 4.0 ปรากฏว่า นักศึกษา 30 คน (60 %) ตอบว่าไม่ทราบ ส่วนนักศึกษา 12 คน ตอบว่าหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการตลาดและการบริหารธุรกิจ

- ส่วนในเรื่องของ โอกาสที่นักศึกษาได้ทำโครงการบนพื้นฐานของการแก้ไขปัญหา หรือการเรียนรู้การแก้ไขปัญหาจากการทำโครงการมากน้อยเพียงใด ปรากฏว่า นักศึกษา 41 คน (82.00 %) ตอบว่าได้มีโอกาสทำโครงการบนพื้นฐานของโครงการที่จะต้องมีการช่วยกันการแก้ไขปัญหา ส่วนนักศึกษา 4 คน ตอบว่า ในบางครั้งอาจไม่ได้ผลดีเท่าที่ควรเพราะนักศึกษาบางคนไม่อ่านหนังสือหรือไม่ทำการค้นคว้ามาก่อนที่มาทำโครงการ

- ในเรื่องของ การเรียนในรูปแบบใหม่ที่เน้นเรื่องนวัตกรรมและการเรียนรู้การแก้ปัญหาบนพื้นฐานของการทำโครงการ นักศึกษาคิดว่าจะมีส่วนช่วยให้เข้าถึงความรู้ได้อย่างถ่องแท้ได้อย่างไร ปรากฏว่า นักศึกษา 40 คน (80 %) ตอบว่าคิดว่าการเรียนในรูปแบบใหม่ที่จะมีส่วนช่วยให้นักศึกษาเข้าถึงความรู้ได้ดีขึ้นและได้ทำงานร่วมกันช่วยกันคิดและทำ ส่วนนักศึกษา 10 คน (20 %) ไม่แน่ใจว่าการเรียนในรูปแบบใหม่จะมีส่วนช่วยให้นักศึกษาได้รับความรู้ดีขึ้นหรือไม่

ส่วนข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ อาจารย์และผู้บริหาร 18 คน ที่เป็นทั้งอาจารย์ชาวต่างชาติและชาวไทยที่ทำงานอยู่ ณ มหาวิทยาลัยนานาชาติแห่งนี้มีดังต่อไปนี้

- ในเรื่องของความเข้าใจของอาจารย์และผู้บริหารต่อนโยบาย Thailand 4.0 มีอย่างน้อยเพียงใด ปรากฏว่า อาจารย์ 9 คน (60.00%) ในจำนวนนี้มีอาจารย์ต่างชาติ 6 คนตอบว่าไม่ทราบถึงนโยบายนี้ ส่วนอีก 3 คน (40%) บอกว่าไม่แน่ใจ

ผู้บริหาร 2 คน (66.66%) ไม่ค่อยทราบนโยบายดังกล่าว ส่วนอีก 1 คน (33.33%) บอกว่าพอจะทราบบ้าง

- ในเรื่องของมหาวิทยาลัยมีความพร้อมอย่างน้อยเพียงใดในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของอาจารย์ให้เข้าสู่ Thailand 4.0 ปรากฏว่า อาจารย์ 12 คน (80%) คิดว่ามีความพร้อมในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของอาจารย์ให้เข้าสู่ Thailand 4.0 แล้ว ส่วนอาจารย์ 3 คน (20%) คิดว่าควรจะมีการให้ความรู้และการฝึกอบรมให้มากขึ้น

ส่วนผู้บริหาร 2 คน (66.66%) คิดว่ามีความพร้อมในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของอาจารย์ให้เข้าสู่ Thailand 4.0 แล้ว ส่วนผู้บริหาร 1 คน (33.33%) คิดว่าควรจะมีการให้ความรู้และการอบรมให้พอเพียง

- ในเรื่องของ การให้การสนับสนุนการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยสอดคล้องกับนโยบาย Thailand 4.0 ปรากฏว่าอาจารย์ 13 คน (86.67%) คิดว่ามหาวิทยาลัยมีการสนับสนุนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับนโยบายไทยแลนด์ 4.0 แล้ว ส่วนอาจารย์ 2 คน (13.33%) คิดว่ามหาวิทยาลัยน่าจะให้การสนับสนุนมากกว่าที่เป็นอยู่และให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวมากขึ้น

ส่วนผู้บริหารทั้ง 3 คน (100%) เห็นพ้องต้องกันว่ามหาวิทยาลัยได้ดำเนินการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับนโยบายไทยแลนด์ 4.0 แล้ว

- ในเรื่องของความพร้อมที่มหาวิทยาลัยมีเพื่อจะปรับตัวให้เข้ากับนโยบาย Thailand 4.0 ปรากฏว่า อาจารย์ 11 คน (73.33%) คิดว่ามหาวิทยาลัยมีพร้อมที่จะปรับตัวให้เข้ากับนโยบาย Thailand 4.0 แล้ว ส่วนอาจารย์ 4 คน (26.67%) คิดว่ามหาวิทยาลัยยังต้องเตรียมความพร้อมที่จะปรับตัวให้เข้ากับนโยบายในด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้ความเข้าใจ การวางแผนงาน และงบประมาณ

ส่วนผู้บริหารทั้ง 3 คน (100%) คิดว่ามหาวิทยาลัยมีพร้อมที่จะปรับตัวให้เข้ากับนโยบาย Thailand 4.0 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21

- ในเรื่องของข้อเสนอแนะที่อาจารย์มีต่อการประชาสัมพันธ์ใช้นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ของรัฐบาล ปรากฏว่า อาจารย์ 10 คน (66.67%) อยากให้รัฐบาลมีการประชาสัมพันธ์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษด้วย และให้มีการจัดการประชุม สัมมนา หรือ workshop เพื่อให้ความรู้และสร้างความตระหนักในเรื่องนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ของรัฐบาล อาจารย์ 3 คน (20%) อยากให้รัฐบาลมีการประชาสัมพันธ์อย่างรวดเร็ว เพราะเป็นเรื่องที่สำคัญ ส่วนอีก 2 คน (13.33%) อยากให้รัฐบาลมีการประชาสัมพันธ์และให้ความรู้แก่ทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องว่านโยบาย Thailand 4.0 คืออะไรและมีประโยชน์อย่างไร

ส่วนผู้บริหาร 3 คน (100%) อยากให้รัฐบาลมีการประชาสัมพันธ์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษด้วย และให้มีการจัดการประชุม สัมมนา หรือ workshop ให้มากขึ้น เพื่อให้ความรู้และความตระหนักในเรื่องนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ของรัฐบาล

- ในเรื่องของ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อาจารย์ทราบหรือไม่ว่ามีการเน้นในเรื่องใดบ้าง ปรากฏว่า อาจารย์ 8 คน (53.33%) คิดว่าเป็นการเน้นการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking) และการคิดเชิงวิเคราะห์)

Analytical Thinking ส่วนอีก 4 คน (26.66%) คิดว่าเป็นการนำเทคโนโลยีเข้าช่วยในการเรียนการสอน และอีก 3 คน (20%) คิดว่าเป็นการเน้นการปฏิบัติ

ผู้บริหารทั้ง 3 คน (100%) คิดว่าเป็นการเน้นการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking) และการคิดเชิงวิเคราะห์ (Analytical Thinking) การนำเทคโนโลยีเข้าช่วยในการเรียนการสอน เป็นการเรียนแบบมีปฏิสัมพันธ์ (Active Learning) การเรียนแบบโครงการ (Project-Based Learning) และมีการติดต่อกับภาคอุตสาหกรรมโดยตรง

- ในเรื่องของหลักสูตรการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยที่สอดคล้องกับการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ว่ามีมากน้อยเพียงใด ปรากฏว่า อาจารย์ 12 คน (80%) คิดว่าสอดคล้องแล้ว อาจารย์อีก 2 คน (13.33%) คิดว่าส่วนใหญ่สอดคล้องแล้ว ส่วนอีก 1 คน (6.67%) คิดว่ายังไม่สอดคล้องเพราะหลักสูตรการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยเปลี่ยนช้ากว่าการเปลี่ยนแปลงของภาคอุตสาหกรรม

ส่วนผู้บริหาร 2 คน (66.66%) คิดว่าสอดคล้องแล้ว ผู้บริหาร 1 คน (33.33%) คิดว่าส่วนใหญ่สอดคล้องแล้วและอาจจะต้องมีการปรับการเรียนการสอนเล็กน้อย

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยในหัวข้อการรับรู้และความพร้อมของอุดมศึกษาตอนนโยบายไทยแลนด์ 4.0 :กรณีศึกษาของมหาวิทยาลัยนานาชาติแห่งหนึ่ง ผลปรากฏว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ทราบถึงนโยบายดังกล่าวโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาต่างชาติแทบจะไม่ทราบเลย เนื่องจากการประชาสัมพันธ์ต่อนโยบายนี้เป็นการสื่อสารภาษาไทยเสียมากกว่า ส่วนนักศึกษาที่ตอบว่าทราบและเข้าใจที่มีจำนวนน้อยกว่าเข้าใจว่านโยบาย 4.0 คือการแก้ปัญหาการศึกษาโดยการนำเทคโนโลยีใหม่มาช่วยในการเรียนการสอน นักศึกษาส่วนใหญ่มีโอกาใช้เทคโนโลยีในการศึกษามาก และยอมว่าการใช้เทคโนโลยีทำให้เข้าใจการเรียนได้ดีขึ้น นักศึกษาไทยรับรู้บ้างแต่ไม่เข้าถึงเนื้อหาสาระทั้งหมดว่ามีอะไรบ้างหรือมีอะไรที่สำคัญ ส่วนอาจารย์ต่างชาติสองในสามไม่ทราบนโยบายดังกล่าว ส่วนผู้บริหารสองในสามไม่ค่อยทราบนโยบาย แต่ในเรื่องของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทั้งอาจารย์ผู้บริหารและนักศึกษาต่างตระหนักว่ามหาวิทยาลัยมีการเรียนการสอนที่ใช้เทคโนโลยีมากพอสมควรและมีการสนับสนุนให้มีการเรียนการสอนบนพื้นฐานของการแก้ไขปัญหา หรือการเรียนรู้การแก้ไขปัญหาจากการทำโครงการ รวมถึงการให้การสนับสนุน การเรียนการสอน ที่มหาวิทยาลัยมีให้เพียงพอและสอดคล้องกับการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 และสอดคล้องกับทฤษฎีของบลูม และงานวิจัยของแมคกิล-ฮิล และบริษัทเอรินส์แอนยัง และเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยมีความพร้อมในเรื่องการเรียนการสอนที่สามารถประยุกต์และเชื่อมโยงไปสู่การศึกษาในยุค 4.0 ซึ่งเป็นเป้าหมายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ การเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยมีบรรยากาศเป็นแบบนานาชาติ (International) มีการดึงเทคโนโลยีทันสมัยมาใช้ในระบบการสอนในห้องเรียน มุ่งการสอนแบบ Project-based และ Real Problem Solving Learning ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการให้นักศึกษาทำโครงการร่วมกับภาคอุตสาหกรรมเพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากสภาพความเป็นจริง และสามารถแก้ปัญหาได้ นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยกรณีศึกษานี้ยังเน้นเรื่องการเพิ่มความเป็นอิสระในการเรียน ลดชั่วโมงการเรียนการสอนในห้องเรียนไปเป็นการเรียนทางออนไลน์ด้วยตัวเอง และเพิ่มการทำกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโดยเฉพาะกับภาคอุตสาหกรรมโดยตรง งานวิจัยชิ้นนี้นอกจากจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลในด้านการประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้ในหมู่ประชาชนแล้ว ยังจะเกิด

ประโยชน์แก่นักศึกษา คณาจารย์ และผู้บริหารในการรับรู้ ปรับตัวและเตรียมตัวให้พร้อมต่อนโยบายดังกล่าว รวมถึงการตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จากการที่มหาวิทยาลัยนานาชาติคริสตจักรศึกษาแห่งนี้ อยู่ภายใต้การบริหารงาน ของเครือข่ายมหาวิทยาลัยนานาชาติของสหรัฐอเมริกา ดังนั้นจึงค่อนข้างได้เปรียบในด้านการบริหารการศึกษาในแบบตะวันตก ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและมีการเรียนแบบออนไลน์หลายวิชา ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้บทเรียนต่าง ๆ ตามความสะดวกของตัวเองทางออนไลน์ ขณะนี้ทางมหาวิทยาลัยกำลังดำเนินแผนงานจัดการเรียนการสอนในระบบที่เรียกว่าHBO (Hybrid, Blended and Online) ที่จะค่อยๆลดการสอนในห้องเรียนแบบ face-to-face ที่มีอาจารย์สอนในห้องเรียนตลอด และให้ไปเรียนทางออนไลน์แทนโดยมีอาจารย์เป็นเพียงผู้ชี้แนะหรืออำนวยความสะดวก (facilitator and mentor) เป็นโค้ชหรือตัวต่อเท่านั้น ทั้งนี้รูปแบบการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยแห่งนี้จะเป็นประโยชน์ให้แก่มหาวิทยาลัยนานาชาติเอกชนอื่น ๆ ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับนโยบายไทยแลนด์ 4.0 และการศึกษาในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลแก่ทางมหาวิทยาลัยและแก่นักศึกษาโดยรวม

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่สัมภาษณ์ นักศึกษา คณาจารย์ และผู้บริหาร ของมหาวิทยาลัยนานาชาติคริสตจักรศึกษาแห่งนี้ โดยเฉพาะชาวต่างชาติ ส่วนใหญ่มีการรับรู้ไม่มากนักเกี่ยวกับนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ส่วนในเรื่องความพร้อม ผู้ให้สัมภาษณ์เห็นว่ามหาวิทยาลัยดังกล่าวมีความพร้อมและปรับตัวรองรับต่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้รวบรวมข้อเสนอแนะซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเช่นรัฐบาล มหาวิทยาลัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. ควรให้มีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง โดยใช้ช่องทางทางสื่อดั้งเดิมและสื่อใหม่ทางโซเชียลมีเดียที่เข้าถึงกลุ่มวัยรุ่นได้ง่าย และใช้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อให้อาจารย์และนักศึกษาชาวต่างชาติได้ทราบและเข้าใจการดำเนินนโยบายดังกล่าวด้วย

2. ควรเพิ่มการจัดเวทีเสวนา (panelist discussion) หรือการสัมมนา (seminar) และการประชุมเชิงปฏิบัติการ (workshop) ให้มากขึ้น ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ในประเด็นที่เกี่ยวกับนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ในเรื่องทิศทางการพัฒนาและปฏิรูประบบการศึกษาไทย และเรื่องการปรับปรุงการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับสิ่งท้าทายใหม่ๆ ในกระแสเทคโนโลยีดิจิทัล และความต้องการของอุตสาหกรรมด้านต่าง ๆ ที่สนองความต้องการของประชาชนให้มากขึ้น

3. จากการที่มหาวิทยาลัยนานาชาติคริสตจักรศึกษาแห่งนี้อยู่ภายใต้การบริหารงานของเครือข่ายมหาวิทยาลัยแม่ในสหรัฐอเมริกา ดังนั้นลักษณะการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยแห่งนี้อาจเป็นต้นแบบให้มหาวิทยาลัยนานาชาติเอกชนอื่น ๆ นำไปประยุกต์ใช้อันจะเป็นประโยชน์แก่นักศึกษาต่อไป

4. งานวิจัยนี้ทำการศึกษาในวงจำกัดเฉพาะมหาวิทยาลัยนานาชาติเอกชนแห่งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าควรจะมีการขยายการวิจัยให้ครอบคลุมมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนของไทยในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายไทยแลนด์ 4.0 เช่น การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในยุค 4.0 การใช้นวัตกรรมเพื่อสร้างคุณค่า ความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนแบบฐานโครงการ (project-based learning) และความสำเร็จของการเรียนแบบ HBO เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- ดร. ธนิต โสรัตน์. (2560). ก้าวผ่านไทยแลนด์ 4.0. โอกาสหรือถูกทิ้งไว้ข้างหลัง. กรุงเทพฯ. สถาบันวิชาการ วิ-เซอร์ฟ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12, “แผนการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙”.
- แผนยุทธศาสตร์แห่งชาติ 20 ปี.
- พิมพ์เขียวThailand 4.0 โมเดลขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ส.ค.ส. 2560 โดย กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา.
- ดร. ภาคิณี รัตนมูขัย. (2561). THAILAND 4.0 ตอบโจทย์ประเทศไทย ?. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์ปัญญาชน.
- Art-in, S., & Netthanomsak, T. (2011). Project-based learning in curriculum development course for five-year bachelor's degree students (1(1), 1-16). KKU Research Journal.
- Bell, S. (2010). Project-based learning for the 21st century: Skills for the future (83, 39-43). The Clearing House.
- Blumenfeld, P. C., Soloway, E., Marx, R. W., Krajcik, J. S., Guzdial, M., & Palincsar, A. (1991). Motivating project-based learning: sustaining the doing, supporting the learning (26(3&4), 369-398). Educational Psychologist.
- Graaff, E. d., & Kolmos, A. (2007). History of problem-based and project-based learning. In E. d. Graaff, & A. Kolmos, Management of change: Implementation of problem-based and project-based learning in engineering (pp. 1-8). Rotterdam, The Netherlands: Sense Publishers.
- Hmelo-Silver, C. E. (2004). Problem-Based Learning: What and how do students learn? (16(3), 235-266). Educational Psychology Review.
- Hmelo-Silver, C. E., Duncan, R. G., & Chinn, C. A. (2007). Scaffolding and achievement in problem-based and inquiry learning: A response to Kirschner, Sweller, and Clark (2006) (42(2), 99-107). Educational Psychologist.
- Kaolueng, D. (2011). Results of project-based instruction with undergraduate students, Industrial Technology Education (7(1), 33-45). Faculty of Education, Burapha University. Journal of Education and Social Development.
- Prince, M. J., & Felder, R. M. (2006). Inductive teaching and learning methods: definitions, comparisons, and research bases (123-138). Journal of Engineering Education.
- Rotherham, A. J., & Willingham, D. T. (2010). 21st-century skills. Not new, but a worthy challenge (17-20). American Educator.
- Savin-Baden, M. (2007). Challenging models and perspectives of problem-based learning. In E. d. Graaff, & A. Kolmos, Management of Change: Implementation of problem-based and project-based learning in engineering (pp. 9-30). Rotterdam, The Netherlands: Sense Publishers.
- Thomas, J. W. (2000). A review of research on project-based learning. California: The Autodesk Foundation.
- <https://www.multivu.com/players/English/7782354-mcgraw-hill-education-digital-study-trends-survey-learning-technology/>

<https://www.watoday.com.au/education/university-degrees-obsolete-report-ernst-young-20180501-p4zcn5.html>

<http://www.thaigov.go.th/news/contents/details/9249>

<https://ilaw.or.th/node/4570>

[http://www.unesco.org/new/en/media-services/single-](http://www.unesco.org/new/en/media-services/single-view/news/unesco_forum_on_global_citizenship_education_provides_a_plat)

[view/news/unesco_forum_on_global_citizenship_education_provides_a_plat](http://www.unesco.org/new/en/media-services/single-view/news/unesco_forum_on_global_citizenship_education_provides_a_plat)

<http://www.stgeorgescollege.edu.pe/pg-en/educating-for-the-21st-century.php>

<http://hbotoolkit.laureate.net/>

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนวิชาการเงินธุรกิจ
คณะวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี
AN EXPLORATORY FACTOR ANALYSIS OF BUSINESS FINANCE COURSE IN
SCIENCE AND ARTS FACULTY, BURAPHA UNIVERSITY CHANTHABURI CAMPUS

ลัญจกร สัตย์สงวน¹, ฉลองชัย อีวสุทรสกุล², กุลวดี เนื่องแสง³, ภัฏนภัส พงกษากิจ⁴,
ณมน ศรีหิรัญ⁵, รัฐดากร บำรุงศาสตร์⁶, และวชิราภรณ์ ศรีพุทธ⁷
Lanchakorn Satsanguan¹, Chalongchai Teevasutornsakun², Kunwadee Nuangsaeng³,
Pannapat Pruksakit⁴, Namon Sormhirun⁵, Ratdakron Bumrungsat⁶, Vajiraporn Sriput⁷

^{1,2,3,4,5,6,7} คณะวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี

Faculty of Sciences and Arts, Burapha University, Chanthaburi Campus.

*Corresponding author, E-mail: vajiraporn@buu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบเชิงสำรวจที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาการเงินธุรกิจสำรวจจากนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการเงินธุรกิจจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 286 คน จากคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ ที่ผ่านการตรวจสอบความตรงจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน และมีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค 0.88 วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์องค์ประกอบด้วยวิธีการสกัดองค์ประกอบหลัก หมุนแกนองค์ประกอบแบบ ออโธโกนอลด้วยวิธีแวนเดอร์เวเกต์ ผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ มีทั้งหมด 6 องค์ประกอบ บรรยายด้วย 20 ตัวแปร มีความแปรปรวนรวมคิดเป็นร้อยละ 61.61 คือ “บุคลิกภาพและการสอนของผู้สอน” “สื่อและบรรยากาศการเรียน” “ความพร้อมและกำลังใจของผู้เรียน” “ความตระหนักและความตั้งใจของผู้เรียน” “การจัดชั้นเรียน” “พฤติกรรมการเข้าเรียน” โดยแต่ละองค์ประกอบอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 29.15, 8.44, 6.86, 6.07, 5.68 และ 5.47 ตามลำดับ

คำสำคัญ: การวิเคราะห์องค์ประกอบ การเงินธุรกิจ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ABSTRACT

The purpose of this study is to explore the factors effecting the academic effectiveness in the business finance course. The samples were selected by purposive sampling. They were 286 students who enrolled in the business finance course between the academic year 2014 and 2016 at Science and Arts Faculty Burapha University, Chanthaburi Campus. The questionnaires, approved by five academic officers, inquired about the factors effecting the decision of enrolling in the business finance course. The Cronbach's alpha value of the questionnaires is 0.88. The data analysis was conducted via principal components analysis (PCA) as factor extraction method and Varimax orthogonal rotation

method. The results revealed that there were 6 factors described by 20 variances and accounted of 61.61 %. The most effective factor was instructor and teaching techniques, followed by Learning materials and atmosphere, the readiness of learner and parental support, course concentration, course arrangement, and class behavior which were statistically calculated as 29.15%, 8.44%, 6.86%, 6.07%, 5.68% and 5.47%, respectively.

Keywords: Factor analysis, Business finance, Academic achievement

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาชาติฉบับ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 7 กล่าวว่า กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพอย่างสอดคล้องและเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียน มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2524) กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องสนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองตามธรรมชาติและใช้ศักยภาพเต็มที่ ซึ่งเน้นพัฒนาความรู้ ทักษะวิชาชีพ ทักษะชีวิต และทักษะทางสังคมไปด้วยกัน อย่างไรก็ตามการที่ผู้เรียนจะสำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้นั้น ผู้เรียนต้องมีปัจจัยหลายอย่าง เช่น ผู้สอน เพื่อนร่วมชั้นเรียน ผู้ปกครอง สถานศึกษา สังคม รวมถึงตัวผู้เรียนเองที่ต้องให้ความสำคัญกับการศึกษาเพื่อให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี (อริสรา อัครพิสิฐ, 2558)

การเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจของคณะวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี พบว่ามีนิสิตจำนวนมากมีผลการเรียนในระดับปานกลางถึงต่ำในวิชาการเงินธุรกิจ (Business Finance) จากข้อมูลการลงทะเบียนและผลการเรียนวิชาการเงินธุรกิจปีการศึกษา 2557-2559 พบว่าจำนวนนิสิตที่ได้รับผลการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ ในระดับ C มีมากที่สุด และร้อยละของนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำกว่า D+ (ไม่รวมนิสิตที่ถอนรายวิชา) มีปี 2557-2559 จำนวน ร้อยละ 24.19 ร้อยละ 15 และ ร้อยละ 10.40 ตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงความรู้ความสามารถทางด้านการคำนวณของนิสิตที่ส่งผลต่อการเรียนของนิสิตหรืออาจมีปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อผลการเรียนในวิชาการเงินธุรกิจ

ด้วยวิชาการเงินธุรกิจเป็นวิชาพื้นฐานที่มีความสำคัญในการต่อยอดการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจ จึงควรหาสาเหตุปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลการเรียนในวิชาดังกล่าว เพื่อใช้ในแนวทางการปรับปรุงการเรียนการสอนในวิชาการเงินธุรกิจ ประกอบกับ การวิเคราะห์องค์ประกอบหรือการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor analysis) เป็นเทคนิคการวิเคราะห์สถิติของการวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดจำนวนตัวแปรที่มีจำนวนมากให้น้อยลง ทั้งนี้ด้วยเหตุผลว่าบางตัวแปรอาจมีความสัมพันธ์กัน สามารถจัดอยู่กลุ่มเดียวกันได้ และมีบางตัวแปรไม่สามารถจัดเข้ากลุ่มกับตัวแปรใดได้จึงต้องตัดตัวแปรลักษณะนี้ออก ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันจะถูกจัดรวมเข้ากลุ่มเดียวกัน และเรียกกลุ่มตัวแปรนี้ว่า “องค์ประกอบ(component)หรือปัจจัย(Factor)” (ยุทธิไกรวรรณ, 2551)

ดังนั้นการศึกษากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนวิชาการเงินธุรกิจ จึงเป็นวิธีหนึ่งที่จะได้แนวทางการแก้ไขปัญหาลดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน นอกจากนี้จากการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ไม่พบงานวิจัยด้านการวิเคราะห์องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนวิชาการเงินธุรกิจในระดับอุดมศึกษา โดยผลการศึกษาที่ได้สามารถนำไปพัฒนาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในวิชาการเงินธุรกิจในระดับอุดมศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ผลสัมฤทธิ์การเรียนสูงขึ้น ลดปัญหาการตกออกของ

นิสิต และนิสิตมีความรู้พื้นฐานที่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา ซึ่งจะช่วยให้สาขาบริหารธุรกิจสามารถผลิตนักศึกษาที่มีคุณภาพออกสู่ตลาดแรงงาน ส่งผลให้ประเทศไทยมีบุคลากรที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคต

ทบทวนวรรณกรรม

งานวิจัยนี้ได้ทบทวนวรรณกรรมการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจที่ส่งผลต่อการเรียนการสอน ดังนี้

กนกวรรณ วีระรัตนสุรณ (2560) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการเงินธุรกิจ พบว่าพฤติกรรมของผู้เรียนในภาพรวมดีขึ้นในกลุ่มที่ผู้สอนมีการสอนแบบร่วมมือ ส่วนอริสรา อัครพิสิฐ (2558) อธิบายว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษาสามอันดับแรก ได้แก่ ความเชื่อมั่นต่ออาจารย์ผู้สอน เนื้อหาวิชามีความสำคัญและเป็นประโยชน์ และความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา

ส่วนมุกดา โควกุล (2557) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา รายวิชาการเงินธุรกิจระบุว่า ด้านผู้สอน เป็นด้านการจัดการเรียนการสอนที่นักศึกษาให้ความสำคัญมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน และด้านการส่งเสริมการเรียนการสอน ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเงินธุรกิจพบว่า ข้อที่นักศึกษาให้ความสำคัญสูงสุดคือ มีการเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ รองลงมา คือมีแรงจูงใจที่จะบรรลุเป้าหมายของการเรียน

นอกจากนี้รังสีจันทร์ สุวรรณสทิศกร (2557) กล่าวว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ รองลงมา คือ ด้านการสอนและเทคนิคการสอน การวัดและประเมินผล และด้านสื่อประกอบการสอน

ลำไย มีเสน่ห์ (2556) พบว่าการใช้บทเรียนสำเร็จรูปเรื่องการวิเคราะห์จุดคุ้มทุนในวิชาการเงินธุรกิจ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปี 1 สำหรับกิตติศักดิ์ สรแพทย์ (2555) อธิบายว่าปัญหาการเรียนด้านความรู้ความสามารถ ได้แก่ ขาดความริเริ่มสร้างสรรค์ และไม่กล้าแสดงออก ปัญหาการเรียนด้านความคิดเห็น ได้แก่ รู้สึกง่วงนอนในเวลาที่เรียน และหลับในห้องเรียน ปัญหาการเรียนด้านลักษณะนิสัย คือ ชอบท่องเทียวห้างสรรพสินค้า และตลาดนัด ปัญหาการเรียนด้านครอบครัว คือ ฐานะทางบ้านไม่ดี ต้องทำงานและเรียนพร้อม ๆ กัน ด้านเพื่อน ปัญหาการเรียน คือ เพื่อนร่วมชั้นเรียนมีพื้นฐานความรู้แตกต่างกัน และด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ปัญหาการเรียน คือ เดินทางมาเรียนสาย เพราะการจราจรติดขัด

นอกจากนี้ผ่องใส เพ็ชรรักษ์ อาทร จิตสุนทรชัยกุล และศิริรัตน์ แฉ่งรักษ์สกุล (2555) ได้ศึกษาพฤติกรรมเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2-4 ระบุว่า ด้านเจตคติในการเรียน ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีสมาธิต่อการเรียน กระบวนการรวบรวมข้อมูล การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน วิธีเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน การทดสอบตนเอง การทบทวนและการเตรียมตัวในการเรียน การจัดการกับเวลาทางด้านการเรียน และความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

กนกวรรณ รุ่งอดุลพิศาล (2554) ได้วิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาการจัดการและพฤติกรรมองค์การ พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการมาเรียนของนักศึกษามากที่สุดอันดับแรก คือ ลักษณะทางกายภาพทางด้านการเรียน รองลงมา คือ ความศรัทธาต่อมหาวิทยาลัย สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและสุขภาพจิต ตามลำดับ การศึกษาของสนทยา เขมวิ

รัตน์ ดวงใจ เขมวรัตน์ และ พรประภา แสงสินเจริญชัย (2554) เห็นได้ว่าวิธีการสอนที่แตกต่างส่งผลต่อทัศนคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ

ส่วนสมส่วน เตชะพะโลกุล สิริบุปผา อุทราธาดา พนิตนาก เย็นทรัพย์ และดำรงฤดี มิตรภักดี (2554) อธิบายว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ (P) SPC2PAS Model ในวิชาการเงินธุรกิจสำหรับนักศึกษาบริหารธุรกิจ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนี้ผลการวิจัยของ พรนภา บรรจงกาลกุล (2539) กล่าวว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบได้กับเกรดเฉลี่ยของเทอมก่อนหน้าเป็นตัวแปรที่สำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในสถาบันผลิตครู ส่วนศรัระพร จันทโนทก (2538) พบว่าตัวแปรนิสัยในการเรียน ด้านการทำการบ้าน และด้านการวางแผนในการเรียน สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

สำหรับการศึกษาการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนวิชาการเงินธุรกิจยังไม่ปรากฏงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แต่มีการศึกษาด้านการวิเคราะห์องค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ฉลองชัย ชิวสุทรสกุล และณณ ศรศิริ (2560) ศึกษาองค์ประกอบเชิงสำรวจที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาฟิสิกส์พื้นฐานระดับอุดมศึกษา ระบุว่า การจัดเตรียมความพร้อมผู้เรียน การจัดบรรยากาศการเรียน ผู้สอน ประโยชน์ของวิชาฟิสิกส์ ประสบการณ์ผู้สอน และผู้เรียน เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิชาฟิสิกส์ และอลิษา แคล้วเครือ และธีระวัฒน์ จันทิก (2559) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ที่มีความสุขของนักศึกษาแพทย์ระดับชั้นคลินิก เห็นได้ว่าองค์ประกอบด้านอัตมโนทัศน์ที่มีตัวแปรสังเกตได้ คือ ด้านครอบครัวมีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่าปัจจัยด้านผู้สอน วิธีการสอน ทัศนคติ ความพร้อมของผู้เรียน พื้นฐานของผู้เรียน พฤติกรรมการเรียน พฤติกรรมการทบทวนบทเรียน รวมทั้งด้านครอบครัว ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความแตกต่างกันในแต่ละรายวิชา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนวิชาการเงินธุรกิจ
2. วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) ที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนวิชาการเงินธุรกิจ
3. วิเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาการเงินธุรกิจ

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้ เป็นนิสิตที่เคยลงทะเบียนเรียนวิชาการเงินธุรกิจ จากคณะวิทยาศาสตร์ และศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี ระหว่างปีการศึกษา 2557-2559 จำนวน 286 คน จากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามความเห็นของผู้เรียนต่อการส่งผลการเรียนวิชาการเงินธุรกิจของตัวแปรต่างๆ ซึ่งมีขั้นตอนการพัฒนาแบบสอบถามดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับ หลัก/แนวคิด/วัตถุประสงค์ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน รวมทั้งสัมภาษณ์ผู้สอนและทรงคุณวุฒิด้านการเรียนการสอนวิชาการเงินธุรกิจ ระดับอุดมศึกษา 5 ท่าน และสุ่มสัมภาษณ์ผู้ที่เคยเรียนวิชาการเงินธุรกิจ จากมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี จำนวน 15 คน
2. วิเคราะห์ข้อมูลและออกแบบโครงสร้างของแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาการเงิน

ธุรกิจ ร่างแบบสอบถามจำนวน 59 ตัวแปร แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ตรวจสอบหาค่าความตรง (Validity) แล้วหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency ; IOC) และคัดเลือกคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป เหลือจำนวน 40 ตัวแปร

3. นำแบบสอบถาม ไปทดลองใช้กับนิสิตจำนวน 30 คน แล้ววิเคราะห์คัดเลือกตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.5 และหาความเชื่อมั่น (Reliability) ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ตามสูตรของครอนบาค ที่มีค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับ 0.88 ประกอบด้วยตัวแปรทั้งหมด 40 ตัวแปร (P1-P40)

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะวิจัยขอความอนุเคราะห์ไปยังผู้สอนวิชาการเงินธุรกิจ นำแบบสอบถามไปสอบถามนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาการเงินธุรกิจในปีการศึกษา 2557-2559

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้สถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของตัวแปรทั้ง 40 ตัวแปร แล้วคัดเลือกเฉพาะตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.50 ขึ้นไป ซึ่งตรงกับระดับการส่งผล “มาก” เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนวิชาการเงินธุรกิจของมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี

2. วิเคราะห์ปัจจัยหรือองค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor analysis) ดังนี้

2.1 ตรวจสอบว่าตัวแปรต่างๆ ทั้ง 20 ตัวแปร มีความสัมพันธ์กันมากเพียงพอที่จะใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบหรือไม่ โดยพิจารณาค่าสถิติ KMO (Kaiser-Meyer-Olkin) ซึ่งควรมีค่าเข้าสู่ 1 และใช้ค่า Bartlett's test of Sphericity ทดสอบสมมติฐานว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันหรือไม่

2.2 สกัดปัจจัยเพื่อหาจำนวนองค์ประกอบ (Factor) ที่สามารถใช้แทนตัวแปรทั้งหมดทุกตัวได้ โดยใช้วิธีสกัดปัจจัยแบบ Principal Component Analysis หรือ PCA โดยแต่ละองค์ประกอบจะตั้งฉากกันหรือเป็นอิสระจากกัน และองค์ประกอบลำดับที่ 1 มีจำนวนตัวแปรมากที่สุดและมีค่าแปรปรวนรวมสูงที่สุด ขั้นตอนนี้จะสามารถประมาณค่า Factor Loading ซึ่งเป็นค่าใช้พิจารณาว่าตัวแปรใดบ้างที่ควรจัดอยู่ใน Factor เดียวกัน โดยถ้า Factor Loading ของตัวแปรใดมีค่ามาก (เข้าสู่ +1 หรือ เข้าสู่ -1) ควรจัดอยู่ในองค์ประกอบนั้น แต่จะมีบางตัวแปรที่มีค่า Factor Loading กลาง ๆ ทำให้ไม่แน่ใจว่าควรจัดอยู่ในองค์ประกอบใด เช่น ตัวแปร x3 ถ้าอยู่ในองค์ประกอบที่ 1 จะมีค่า Factor Loading เป็น 0.41 แต่ถ้าอยู่ในองค์ประกอบที่ 2 จะมีค่า Factor Loading เป็น 0.52 ยากที่จะตัดสินใจว่าควรจัดอยู่ในองค์ประกอบใด

2.3 การหมุนแกนปัจจัย (Factor Rotation) เพื่อให้ค่า Factor Loading ของตัวแปร มีค่ามากขึ้นหรือลดลงจนสามารถตัดสินใจได้ว่า ควรจัดตัวแปรนั้นอยู่ในองค์ประกอบใด การหมุนแกนมี 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ การหมุนแกนแบบ Orthogonal Rotation ซึ่งยังคงทำให้ Factor ตั้งฉากกันหรือเป็นอิสระจากกันเหมือนเดิม และการหมุนแกนแบบ Oblique Rotation ซึ่งองค์ประกอบไม่ตั้งฉากกันหรือไม่เป็นอิสระจากกัน แต่ทำให้ค่า Factor Loading มากขึ้นหรือลดลง

2.4 สรุปจำนวนองค์ประกอบและตัวแปรแต่ละองค์ประกอบ พร้อมจัดลำดับความสำคัญ และถือว่าแต่ละองค์ประกอบเป็นตัวแปรใหม่ ที่สามารถนำไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไปได้

3. นำองค์ประกอบจากขั้น 2 มาวิเคราะห์หาแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาการเงินธุรกิจ

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

งานวิจัยนี้มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 286 คน เพศชาย 81 คน เพศหญิง 205 คน เป็นนิสิตปี 3 จำนวน 211 คน นิสิตปี 4 จำนวน 75 คน ผลสำรวจพบว่า

1. ผลการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean ; $\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation ; S.D.) ของตัวแปร 40 ตัว เห็นได้ว่ามีตัวแปร 20 ตัว มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.50 เรียงลำดับจากมากไปน้อย สรุปว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนวิชาการเงินธุรกิจ ของมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขต จันทบุรีมี 20 ตัวแปร แสดงในตารางที่ 1 (แสดงเพียง 7 ตัวแปร)

ตารางที่ 1: ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร (7 ตัวแปรแรก เรียงลำดับมากไปน้อย)

ลำดับ	ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	ประสบการณ์ด้านการสอนของผู้สอน	4.16	0.71	มาก
2	ความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียนของผู้เรียน เช่น เครื่องคิดเลข	4.15	0.82	มาก
3	บุคลิกภาพของผู้สอน	4.07	0.78	มาก
4	วิธีการสอน เทคนิค และความสามารถของผู้สอน	4.07	0.76	มาก
5	การเปิดโอกาสให้ซักถามและแสดงความคิดเห็น	4.07	0.79	มาก
6	ประสบการณ์การทำงานจริงของผู้สอนในสายงานที่เกี่ยวข้องกับรายวิชา	4.05	0.75	มาก
7	ความพร้อมทางด้านสุขภาพของผู้เรียน	4.03	0.76	มาก

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ พบว่า

2.1 เมื่อนำข้อมูลของ 20 ตัวแปร มาตรวจสอบความเหมาะสมของข้อมูลเบื้องต้นในการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Kaiser-Meyer-Olkin ; KMO) และค่า Bartlett's Test โดยใช้การทดสอบสมมติฐานจะเป็นค่าสถิติที่มีการแจกแจงโดยประมาณแบบ Chi-square ถ้าค่าไคสแควร์มีค่ามากหรือค่า sig ในการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ(α) จะปฏิเสธ H0 หรือยอมรับ H1 นั่นคือตัวแปรที่ทดสอบไม่มีความสัมพันธ์กันจึงไม่สามารถใช้เทคนิควิเคราะห์ Factor Analysis ได้ แต่ผลการทดสอบข้อมูลชุดนี้พบว่า KMO = .866 ซึ่งมากกว่า 0.50 และเข้าสู่ 1 สรุปได้ว่า ตัวแปรที่ใช้มีความเหมาะสมกับที่จะใช้เทคนิควิเคราะห์ประกอบ Factor Analysis โดยค่า Bartlett's Test มีการแจกแจงโดยประมาณแบบ Chi-Square = 1716.148 ได้ค่า Significance = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 ดังตารางที่ 2 แสดงว่าตัวแปรต่าง ๆ ในแบบสอบถามทั้ง 20 ตัวแปร มีความสัมพันธ์กันเพียงพอที่จะนำมาวิเคราะห์ Factor Analysis จากตารางที่ 3 จะเห็นว่า ค่า Bartlett's Test มีการแจกแจงโดยประมาณแบบ Chi-Square = 1716.148 ได้ค่า Significance = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 จึงปฏิเสธ H0 แสดงว่าตัวแปรต่างๆ ในแบบสอบถามทั้ง 20 ตัวแปร มีความสัมพันธ์กันเพียงพอที่จะนำมาวิเคราะห์ Factor Analysis ได้

ตารางที่ 2: แสดงค่า KMO and Bartlett's Test

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.	.866
Bartlett's Test of Sphericity Approx. Chi-Square	1716.148
df	190
Sig	.000

2.2 สกัดปัจจัย โดยหาค่าความร่วมกัน (Communalities) เมื่อค่า Communalities เป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหนึ่งกับตัวแปรอื่น ๆ ที่เหลือ มีค่าระหว่าง 0 กับ 1 ของตัวแปร ($0 < \text{Communalities} < 1$) ถ้าค่า Communalities < 1 แสดงว่าตัวแปรนั้นไม่สามารถอธิบายค่าความผันแปรได้ แต่ถ้าค่า Communalities > 1 แสดงว่าตัวแปรนั้นสามารถอธิบายค่าความผันแปรของตัวแปรทั้งหมดได้ ค่า Initial communality จากวิธี Principal component จะกำหนดให้ค่า Initial communality ของตัวแปรทุกตัวเป็น 1 ส่วนค่า Extraction Communality ของแต่ละตัวแปรหลังสกัดปัจจัยแล้ว พบว่ามีตัวแปร 19 ตัวมีค่า Extraction Communality มากกว่า 0.50 โดยตัวแปรที่มีค่า Extraction Communality สูงที่สุดคือ ตัวแปร P11 พฤติกรรมการเข้าเรียนของผู้เรียน ($\bar{X}=3.56$; S.D.=1.12) และ ตัวแปร P24 ประสิทธิภาพการสอนของผู้สอน ($\bar{X}=4.16$; S.D.=0.71) และตัวแปรที่มีค่า Extraction Communality ต่ำที่สุดคือตัวแปร P14 ความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียนของผู้เรียน ($\bar{X}=4.15$; S.D.=0.82) และ P18 ประโยชน์และความสำคัญที่ได้รับจากรายวิชา ($\bar{X}=3.69$; S.D.=0.73)

2.3 ผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (Total Variance Explained) สามารถจำแนกตัวแปร (Variable) เป็น 6 องค์ประกอบ โดยทุกองค์ประกอบมีค่าไอเกน (Eigen Value) มากกว่า 1 ร้อยละความแปรปรวนสะสมเท่ากับ 61.67 ดังตารางที่ 4

จากตารางที่ 3 แสดงสถิติทั้งก่อนและหลังการสกัดองค์ประกอบ โดยวิธี Principal Component สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. Component หรือ Factor คือ องค์ประกอบทั่วไปที่สกัดได้ มีจำนวนเท่ากับจำนวนตัวแปรในที่นี่ 20 องค์ประกอบ

2. Initial Eigenvalues ค่าความแปรปรวนทั้งหมดในตัวแปรเดิม ที่สามารถอธิบายได้โดยองค์ประกอบ Total อธิบายได้ว่า องค์ประกอบที่ 1 มีความแปรปรวนมากที่สุดเท่ากับ 58.30 องค์ประกอบที่ 2 มีความแปรปรวนเท่ากับ 1.688 องค์ประกอบที่ 3 มีความแปรปรวนเท่ากับ 1.373 องค์ประกอบที่ 4 มีความแปรปรวนเท่ากับ 1.214 องค์ประกอบที่ 5 มีความแปรปรวนเท่ากับ 1.136 องค์ประกอบที่ 6 มีความแปรปรวนเท่ากับ 1.094 ตามลำดับ

% of Variance หมายถึง ร้อยละที่แต่ละองค์ประกอบสามารถอธิบายความผันแปรได้ เป็นร้อยละของแต่ละองค์ประกอบเมื่อเทียบกับจำนวนองค์ประกอบทั้งหมด หาได้จาก

$$\% \text{ of Variance} = (\text{Total} / \text{จำนวนองค์ประกอบ}) \times 100$$

องค์ประกอบที่ 1 จะมีค่า % of Variance = $(5.830/20) \times 100 = 29.151\%$ หมายความว่า องค์ประกอบที่ 1 สามารถอธิบายความผันแปรทั้งหมดได้ 29.151 ในทำนองเดียวกัน องค์ประกอบที่ 2 – 6 จะมีค่า % of Variance = 8.441, 6.863, 6.070, 5.680, และ 5.471 ตามลำดับ

ตารางที่ 3: แสดงค่าสถิติสำหรับแต่ละองค์ประกอบทั้งก่อนและหลังสกัดปัจจัย

Component	Initial Eigenvalue			Extraction Sums of Squared Loadings			Rotation Sums of Squared Loading		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	5.830	29.151	29.151	5.830	29.151	29.151	3.287	16.434	16.434
2	1.688	8.441	37.592	1.688	8.441	37.592	2.502	12.510	28.944
3	1.373	6.863	44.455	1.373	6.863	44.455	1.851	9.256	38.200
4	1.214	6.070	50.525	1.214	6.070	50.525	1.803	9.014	47.214
5	1.136	5.680	56.205	1.136	5.680	56.205	1.758	8.788	56.002
6	1.094	5.471	61.676	1.094	5.471	61.676	1.135	5.675	61.676

2.4 หมุนแกนองค์ประกอบ โดยผู้วิจัยเลือกวิธีการหมุนองค์ประกอบแบบอโรไกนอล ด้วยวิธีวาริแมกซ์ และพบว่าค่า Factor Loading เปลี่ยนแปลงไปเมื่อเทียบกับก่อนการหมุนแกน ดังแสดงในตารางที่ 5 ตารางที่ 4 เป็นส่วนที่เพิ่มขึ้นมาจากค่าสั่งให้หมุนแกน เป็นค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor Loading; L) ที่ได้จากการหมุนแกนแบบ Varimax มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร กับปัจจัยที่หมุนแกนแล้ว

โดยกำหนดว่า ต้องมีค่า Factor Loading มากกว่า 0.3 จะสกัดได้ 6 องค์ประกอบ รวมทั้งหมด 20 ตัวแปร โดยอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรทุกตัวได้ ร้อยละ 61.67 โดยแต่ละองค์ประกอบมีตัวแปรต่างๆ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ประกอบด้วย 6 ตัวแปร เรียงลำดับตามค่า Factor Loading ได้แก่ บุคลิกภาพของผู้สอน (.789) วิธีการสอน เทคนิค และความสามารถของผู้สอน (.763) ประสิทธิภาพการสอนของผู้สอน (.748) ความเหมาะสมของการมอบหมายงานในชั้นเรียน (.634) ประสิทธิภาพการทำงานจริงของผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับรายวิชา (.581) และการอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจน (.369) โดยตัวแปรทั้งหมดทั้ง 6 ตัวแปร อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 29.151 ตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “บุคลิกภาพและการสอนของผู้สอน” สอดคล้องกับการศึกษาของมุกดา โควกุล (2557) ที่พบว่านักศึกษาให้ความสำคัญด้านผู้สอนมากที่สุดในการจัดการเรียนการสอนวิชาการเงินธุรกิจ รวมทั้งการศึกษาของรังสีจันทร์ สุวรรณส ทิศกร (2557) และ อริสรา อัครพิสิฐ (2558) ที่กล่าวถึงปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนและความเชื่อมั่นต่ออาจารย์ผู้สอน และด้านการสอนและเทคนิคการสอน ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเรียนการสอน

องค์ประกอบที่ 2 ประกอบด้วย 4 ตัวแปร ได้แก่ ความหลากหลายของสื่อการสอน(.733) บรรยากาศการเรียนที่ผ่อนคลาย ไม่ตึงเครียดและเป็นกันเอง (.695) การเปิดโอกาสให้ซักถามและแสดงความคิดเห็น (.666) และความเหมาะสมของสื่อการสอน (.598) โดยตัวแปรทั้งหมด 4 ตัวแปร อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 8.441 ตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “สื่อและบรรยากาศการเรียน” สอดคล้องกับการศึกษาของ ฉล่องชัย ชีวสุทรสกุล และณณณ ศรหิรัญ (2561) ที่พบว่า ผู้เรียน การจัดบรรยากาศการเรียน เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิชาฟิสิกส์

ตารางที่ 4: ค่า Rotational Component Matrix

ตัวแปร	Component					
	1	2	3	4	5	6
P21 บุคลิกภาพของผู้สอน	.789	.161	.140	.025	.018	-.104
P22 วิธีการสอน เทคนิค และความสามารถของผู้สอน	.763	.186	.114	.207	.117	.017
P24 ประสิทธิภาพด้านการสอนของผู้สอน	.748	.240	.213	.042	.063	.172
P23 ความเหมาะสมของการมอบหมายงานในชั้นเรียน	.634	.181	-.103	.375	.090	-.059
P25 ประสิทธิภาพการทำงานจริงของผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับรายวิชา	.581	.427	.264	.063	.210	.087
P27 ความหลากหลายของสื่อการสอน	.319	.733	-.023	.028	.061	-.062
P29 บรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลาย ไม่ตึงเครียดและเป็นกันเอง	.112	.695	-.132	.265	.056	-.006
P28 การเปิดโอกาสให้ซักถามและแสดงความคิดเห็น	.228	.666	.186	.068	.180	.131
P26 ความเหมาะสมของสื่อการสอน	.458	.598	.070	.067	.158	.059
P15 ความพร้อมทางด้านสุขภาพของผู้เรียน	.237	-.042	.695	-.087	.230	.020
P14 ความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น เครื่องคิดเลข	.188	-.080	.688	.195	-.050	.101
P39 การสนับสนุน และกำลังใจจากผู้ปกครอง	-.054	.296	.605	.326	.035	-.169
P6 ความตั้งใจเรียนในชั้นเรียน	.076	.045	.192	.727	.084	.129
P18 ประโยชน์และความสำคัญที่ได้รับจากรายวิชา	.172	.263	.196	.656	.057	-.074
P20 การอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจน	.469	.058	-.111	.582	.219	-.008
P32 จำนวนผู้เรียนต่อกลุ่ม	.131	-.001	.105	-.018	.793	-.032
P31 ช่วงเวลาในการจัดการเรียนการสอน เช่น ช่วงเช้า, ช่วงบ่าย	.184	.126	-.066	.172	.741	.015
P38 ความสนิทสนมระหว่างผู้เรียน	-.037	.285	.175	.125	.522	-.007
P11 พฤติกรรมการเข้าเรียนของผู้เรียน	-.022	.179	.148	.125	.081	.808
P40 ความคาดหวังผลการเรียนในรายวิชาของผู้ปกครอง	-.073	.218	.397	.153	.229	-.586

องค์ประกอบที่ 3 ประกอบด้วย 4 ตัวแปร ได้แก่ ความพร้อมทางด้านสุขภาพของผู้เรียน (.695) ความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (.688) การสนับสนุน และกำลังใจจากผู้ปกครอง (.605) และความคาดหวังผลการเรียนในรายวิชาของผู้ปกครอง โดยตัวแปรทั้งหมดทั้ง 4 ตัวแปร อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 6.863 ตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “ความพร้อมและกำลังใจของผู้เรียน” สอดคล้องกับการศึกษาของกิตติศักดิ์ สรแพทย์ (2555) ที่พบว่าปัญหาการเรียนรู้ ได้แก่ รู้สึกง่วงนอนในเวลาที่เรียน และหลับในห้องเรียนเป็นอุปสรรคต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

องค์ประกอบที่ 4 ประกอบด้วย 2 ตัวแปร ได้แก่ ความตั้งใจเรียนในชั้นเรียน (.727) และประโยชน์และความสำคัญที่ได้รับจากรายวิชา (.656) โดยตัวแปรทั้ง 2 ตัวแปร อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 5.680 ตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “ความตระหนักและความตั้งใจของผู้เรียน” ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ผ่องใส เพ็ชรรักษ์ อาหาร จิตสุนทรชัยกุล และศิริรัตน์ แจ้งรักษ์สกุล (2555) ที่กล่าวว่าการมีสมาธิในการเรียน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

องค์ประกอบที่ 5 ประกอบด้วย 3 ตัวแปร ได้แก่ จำนวนผู้เรียนต่อกลุ่ม (.793) ช่วงเวลาในการจัดการเรียนการสอน เช่น ช่วงเช้าหรือช่วงบ่าย (.741) และความสนิทสนมระหว่างผู้เรียน (.522) โดยตัวแปรทั้งหมด 3 ตัวแปร อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.596 ตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “การจัดชั้นเรียน”

องค์ประกอบที่ 6 ประกอบด้วย 1 ตัวแปร คือ พฤติกรรมการเข้าเรียนของผู้เรียน (.808) โดยอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 5.471 ตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “พฤติกรรมการเข้าเรียน” สอดคล้องกับการศึกษาของศรีระพร จันทโนทก (2538) ที่พบว่าตัวแปรนี้สยในการเรียน ด้านการทำการบ้าน และด้านการวางแผนในการเรียน สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

สรุปและข้อเสนอแนะ

เมื่อนำทั้ง 6 องค์ประกอบ มาวิเคราะห์สรุปเป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาการเงินธุรกิจของมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี ดังนี้

1. เมื่อวิเคราะห์องค์ประกอบที่ 1 ซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้สอนและมีความแปรปรวนมากที่สุด จึงส่งผลการเรียนการสอนวิชาการเงินธุรกิจมากที่สุด คือ ร้อยละ 29.151 แสดงว่าผู้สอนมีอิทธิพลหรือส่งผลการเรียนการสอนวิชาการเงินธุรกิจมากที่สุด ดังนั้นผู้สอนควรให้ความสำคัญกับตัวแปรต่าง ๆ ในองค์ประกอบที่ 1 โดยผู้สอนควรปรับปรุงบุคลิกภาพของตนเองให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน ควรศึกษาวิธีการสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ และควรหาประสบการณ์การทำงานด้านการเงินและธุรกิจจริง เพราะจะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการสอน ควรหาวิธีอธิบายเนื้อหาให้ชัดเจน กระชับ และควรมอบหมายงานให้เหมาะสมกับบริบทการเรียนการสอนขณะนั้น

2. เมื่อวิเคราะห์องค์ประกอบที่ 2 และ 5 ซึ่งมีร้อยละความแปรปรวนรวม 13.07 ได้แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ โดยผู้สอนควรใช้สื่อการสอนหลากหลายและเหมาะสม ควรให้บรรยากาศการเรียนที่ผ่อนคลายไม่ตึงเครียดและเป็นกันเอง ควรเปิดโอกาสให้ซักถามและแสดงความคิดเห็น ควรประสานงานกับฝ่ายจัดตารางเรียนให้มีจำนวนผู้เรียนต่อกลุ่มไม่มากเกินไป ควรจัดช่วงเวลาเรียนให้เหมาะสม และผู้สอนควรให้ความสำคัญเป็นกันเองที่พอเหมาะพอควรกับผู้เรียน

3. เมื่อวิเคราะห์องค์ประกอบ 3 4 และ 6 ซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้เรียน รวมความแปรปรวนได้ ร้อยละ 18.4 แสดงว่าควรมีแนวทางส่งเสริมด้านสุขภาพของผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียนของผู้เรียน ผู้สอนควรอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจความคาดหวังผลการเรียนในรายวิชาของผู้ปกครอง เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเครียดหาวิธีการให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการเข้าเรียนสม่ำเสมอ พร้อมกระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งใจเรียนในชั้นเรียน ผู้สอนควรบอกประโยชน์และความสำคัญที่ได้รับจากการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ

อย่างไรก็ตามการศึกษานี้พบว่าผู้สอนเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการเงินธุรกิจ การศึกษาบุคลิกภาพอาจารย์ที่พึงประสงค์ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและการสรรหาอาจารย์ผู้สอน รวมทั้งการส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนได้มีประสบการณ์จริงในธุรกิจจะสามารถนำประสบการณ์การทำงานจริงมาถ่ายทอดให้กับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความตั้งใจเรียนเพิ่มขึ้น และการจัดทำวิดีโอบันทึกการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทบทวนจะทำให้ผู้เรียนติดตามเนื้อหาการเรียนการสอนได้ทันเวลา การดำเนินการเหล่านี้จะสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนวิชาการเงินธุรกิจต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ รุ่งอรุณพิศาล. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมาเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาการจัดการและพฤติกรรมองค์กร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554. รายงานวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- กนกวรรณ วีระรัตนนุสรณ์. (2560). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาการเงินธุรกิจ โดยการจัด การเรียนแบบร่วมมือแบบเอส ที เอ ดี (STAD). วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ, 3(2).
- กิตติศักดิ์ สรแพทย์. (2555). การศึกษาทัศนคติที่เกี่ยวกับปัญหาในการเรียน รายวิชาระบบสารสนเทศทางการบัญชีของนักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาระบบสารสนเทศทางการบัญชี. รายงานวิจัยในชั้นเรียน, ภาควิชาการบัญชี, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยสยาม.
- ฉลองชัย ชิวสุทรสกุล และณมน ศรหิรัญ (2560). การประชุมทางวิชาการและเผยแพร่ผลงานวิจัยคัดสรร สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ระดับชาติ: ความท้าทายในการจัดการศึกษาไทยยุค 4.0 ประจำปี 2560. สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย.
- ผ่องใส เพ็ชรรักษ์ อาหาร จิตสุนทรชัยกุล และศิริรัตน์ แจ่มรักษ์สกุล. (2555). การศึกษาพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. รายงานผลการวิจัยในชั้นเรียน, ภาควิชาการจัดการอุตสาหกรรม, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พรณา บรรจงกาลกุล. (2539). การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่เกี่ยวกับการเรียนของกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำในสถาบันผลิตครู สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มุกดา ไควหกุล. (2557). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา รายวิชา FIN 201 การเงินธุรกิจ. วารสารพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต, 8(1).
- ยุทธ ไกรวรรณ. (2556). วิเคราะห์ข้อมูลวิจัย 4. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ
- รังสีจันทร์ สุวรรณสถิตกร. (2557). การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์. รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ลำไย มีเสน่ห์. (2556). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สนทยา เขมวิรัตน์ ดวงใจ เขมวิรัตน์และพรประภา แสงสินเจริญชัย (2554). ทัศนคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ผ่านการเรียนแบบร่วมมือ. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- สมส่วน เตชะพะโลกุล สิริบุปผา อุทราธาดา พินิตนาถ เย็นทรัพย์และดำรงฤดี มิตรภักดี (2554). การศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ (P) SPC2PAS Model ในวิชาการเงินธุรกิจสำหรับนักศึกษาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. รายงานการวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2524). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. สืบค้นจาก <http://www.onec.go.th/index.php/book/BookView/10>

- ศรียะพร จันทโนทก. (2538). การศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อริสรา อัครพิสิฐ. (2558). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ. วิจัยในชั้นเรียน, สาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยสยาม.
- อลิษา แคล้วเครือ และธีระวัฒน์ จันทิก. (2559). การวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ที่มีความสุขของนักศึกษาแพทย์ระดับชั้นคลินิก. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*. ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 9(3).

การศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการในรายวิชาการแปลไทย-จีน
และไวยากรณ์ภาษาจีน เพื่อพัฒนาทักษะการแปลของนักศึกษาชั้นปีที่ 3

สาขาวิชาการสอนภาษาจีน สถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่ง

The Study of Integrated Instruction between Thai-Chinese Translation's
subject and Introduction of Chinese Grammar's subject to Improve
Translation Skill for Junior Students in Teaching Chinese Language Major,
Faculty of Education in a University

กมลชนก โตสงวน^{1*}, ดารินทร์ ทับทิมหิน²

Kamonchanok Tosanguan^{1*}, Darin Tubtimhin²

¹สำนักงานการศึกษาทั่วไป สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

¹Office of General Education, Panyapiwat Institute of Management

²คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

²Faculty of Education, Panyapiwat Institute of Management

*Corresponding author, E-mail: kamonchanoktos@pim.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการในรายวิชาการแปลไทย-จีน และไวยากรณ์ภาษาจีน เพื่อพัฒนาทักษะการแปลของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน สถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบพฤติกรรมกรรมการแปลภาษาจีน-ไทย ไทย-จีน ที่บกพร่องของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่ง และออกแบบกิจกรรมบูรณาการพัฒนาทักษะการแปลภาษาจีน-ไทย ไทย-จีน ระหว่างรายวิชา TCL3102 การแปลไทย-จีน และรายวิชา TCL3107 ไวยากรณ์ภาษาจีน โดยใช้แบบทดสอบความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อวัดและประเมินผลรวมทั้งการนำผลที่ได้รับมาพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนในปีการศึกษาถัดไป

ผลการศึกษาพบว่า หลังจากการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ผู้เรียนมีทักษะการแปลไทย-จีนที่ดีขึ้น โดยเฉพาะในหัวข้อการแปลบทขยายภาคแสดง บทขยายบอกสถานที่ บทขยายภาคประธานหรือกรรม แต่มีทักษะในการแปลกรรมคู่และการลำดับคำบอกจำนวนได้ไม่ต่างจากเดิม โดยมีข้อสังเกตความผิดพลาดของผู้เรียน คือ แม้ว่าผู้เรียนสามารถแยกส่วนประกอบในประโยคภาษาจีนได้อย่างถูกต้อง แต่เมื่อให้แปลประโยคภาษาไทยเป็นภาษาจีน ผู้เรียนยังคงยึดติดกับหลักไวยากรณ์ภาษาไทย แปลตรงตัวแบบคำต่อคำ ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการแปล

คำสำคัญ : การสอนแบบบูรณาการ การจัดการเรียนการสอน ไวยากรณ์ภาษาจีน การแปล

Abstract

The Study of Integrated Instruction between Thai-Chinese Translation's subject and Introduction of subject to Chinese Grammar's Improve Translation Skill for Junior Students in Teaching Chinese Language Major, Faculty of Education in a University. The purpose of this research is to study the Chinese-Thai and Thai-Chinese translation's errors of Junior Students in Teaching Chinese Language Major, Faculty of Education, and develop students' translated skill by integrated between Thai-Chinese Translation subject and Chinese Grammar subject through pre-test and post-test for measurement and evaluation students' translated skill. Then, bring the result improve teaching method in next academic year.

The study indicated that after the integrated teaching, the students have better Thai-Chinese translation skills, especially, the adverbial adjunct, the locality phrases and the attributive. For the part of the numeral-measure word phrases and the ditransitive verb, the students' translation skill are steady. From the students' translation errors, although students have ability to separate the components in Chinese sentences correctly, but when translated in Thai, students still translate with Thai grammar rather than Chinese grammar; verbatim translation. Therefore, it effect translation errors.

Keyword: Integrated teaching, teaching method, Chinese grammar, translation

บทนำ

ภาษาจีนเป็นภาษาที่มีความสำคัญระดับโลกภาษาหนึ่ง เห็นได้จากการที่องค์การสหประชาชาติ (United Nations, UN) กำหนดให้ภาษาจีนเป็นหนึ่งในหกภาษาทางการของสหประชาชาติ นอกจากนั้น ภาษาจีนยังเป็นภาษาแม่ของประชากรประมาณหนึ่งในห้าของโลกด้วย ภาษาจีนจึงเป็นภาษาที่มีผู้ใช้เป็นภาษาแม่มากที่สุดของโลก และยังเป็นภาษาที่มีผู้ใช้เพื่อติดต่อสื่อสารมากเป็นอันดับสองของโลกรองจากภาษาอังกฤษ

หลายประเทศทั่วโลกตระหนักถึงความสำคัญของภาษาจีน รวมถึงภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ เช่น ประเทศไทย รัฐบาลส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนภาษาจีนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ผู้ปกครองและผู้เรียนต่างให้ความสนใจในการเรียนภาษาจีน ทำให้ผู้เรียนชาวไทยจำนวนมากตื่นตัวที่จะเรียนภาษาจีนทั้งในประเทศไทยและประเทศจีน ทั้งนี้ จากสถิติของกระทรวงศึกษาธิการแห่งประเทศจีนพบว่า ในปี ค.ศ. 2015 มีผู้เรียนชาวไทยไปเรียนที่ประเทศจีนมากถึง 19,976 คน มากเป็นอันดับที่ 3 ของผู้เรียนต่างชาติทั้งหมดในประเทศจีน

จากประสบการณ์การสอนของคณะผู้วิจัย พบว่า ผู้เรียนภาษาจีนชาวไทยในระดับเริ่มต้นจะมีปัญหาในเรื่องไวยากรณ์พื้นฐานของภาษาจีนน้อยมาก เพราะภาษาไทยและภาษาจีนมีความคล้ายคลึงกันเป็นอย่างมาก ภาษาไทยเป็นภาษาที่อยู่ในตระกูลซิโน-ทิเบต ซึ่งเป็นกิ่งภาษาและมีรากมาจากภาษาจีน-ทิเบต ทำให้โครงสร้างไวยากรณ์พื้นฐานของภาษาไทยและภาษาจีนมีใกล้เคียงกัน คือ ภาคประธาน+ภาคแสดง ซึ่งภาคแสดงสามารถเป็นกริยา คุณศัพท์ หรือกริยาตามด้วยบทกรรมก็ได้

ภาพที่ 1: โครงสร้างไวยากรณ์พื้นฐานของภาษาไทยและภาษาจีน

แต่ที่น่าสนใจ คือ เมื่อผู้เรียนชาวไทยเรียนภาษาจีนไปจนถึงระดับกลาง จะปรากฏความผิดพลาดทางไวยากรณ์ค่อนข้างมาก เรียงประโยคได้ไม่ถูกต้อง ไม่สามารถแปลภาษาไทยให้เป็นภาษาจีนได้อย่างราบรื่นและเหมาะสมตามหลักไวยากรณ์ ทำให้ผู้เรียนชาวไทยรู้สึกว่ภาษาจีนมีความสลับซับซ้อนและเข้าใจยาก คณะผู้วิจัยจึงได้รวบรวมความแตกต่างระหว่างไวยากรณ์ภาษาไทยและภาษาจีนที่เด่นชัด ดังนี้

1) บทขยายบอกวัน-เวลา

ภาษาไทย	ฉัน เรียน ภาษาจีน เมื่อวานนี้
ภาษาจีน	我 昨天 学习 汉语
	(ฉัน เมื่อวานนี้ เรียน ภาษาจีน)

2) บทขยายบอกสถานที่

ภาษาไทย	ฉัน ไป ซื้อของ ที่ตลาด
ภาษาจีน	我 去 市场 买东西
	(ฉัน ไป ตลาด ซื้อของ)

3) บทขยายภาคประธานหรือกรรม

ภาษาไทย	เด็กผู้หญิง สวย คนนั้น
ภาษาจีน	那个 漂亮 的 女孩
	(คนนั้น สวย ที่ เด็กผู้หญิง)

4) บทขยายคำกริยา

ภาษาไทย	พูด อย่าง ช้าๆ
ภาษาจีน	慢慢 地 说
	(ช้าๆ อย่าง พูด)

5) คำลักษณนามและการเรียงลำดับคำการบอกจำนวน

ภาษาไทย	ลักษณนามของสัตว์ : ตัว
	ปลา 1 ตัว สุนัข 1 ตัว ม้า 1 ตัว
ภาษาจีน	ลักษณนามของสัตว์ : 条、只、匹
	一条鱼 一只狗 一匹马
	(1 ตัว ปลา 1 ตัว สุนัข 1 ตัว ม้า)

6) ประโยคที่มีกรรมคู่

ภาษาไทย	ฉัน ให้ เงิน เขา
ภาษาจีน	我 给 他 钱
	(ฉัน ให้ เขา เงิน)

สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่ง มีเป้าหมายที่จะผลิตครูสอนภาษาจีนที่มีคุณภาพสู่สังคมไทย ดังนั้น นักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาจีนจึงจำเป็นต้องมีความรู้ภาษาจีนและความรู้ไวยากรณ์ภาษาจีนเป็นอย่างดี สามารถแปลภาษาจีน-ไทย ไทย-จีนได้อย่างถูกต้องและสอดคล้องกับไวยากรณ์ภาษาไทยและภาษาจีน

ด้วยเหตุนี้ คณะผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการระหว่างรายวิชา TCL3102 การแปลไทย-จีน และรายวิชา TCL3107 ไวยากรณ์ภาษาจีน เพื่อกำหนดเนื้อหาและออกแบบวิธีการสอนร่วมกัน แลกเปลี่ยนมุมมองของผู้สอน เปรียบเทียบและเน้นย้ำความต่างระหว่างไวยากรณ์ภาษาไทยและภาษาจีน เพื่อให้ผู้เรียนจำได้อย่างแม่นยำ จัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสดูแลภาษาจีน-ไทย ไทย-จีน เป็นประจำ ทั้งนี้ คณะผู้วิจัยเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่า การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการระหว่างรายวิชา TCL3102 การแปลไทย-จีน และรายวิชา TCL3107 ไวยากรณ์ภาษาจีนนั้น จะนำมาซึ่งประสิทธิผลในการเรียนภาษาจีนของตัวผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษารูปแบบพฤติกรรมกรรมการแปลภาษาจีน-ไทย ไทย-จีน ที่บกพร่องของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่ง
- 2) เพื่อออกแบบกิจกรรมบูรณาการพัฒนาศักยภาพการแปลภาษาจีน-ไทย ไทย-จีน ระหว่างรายวิชา TCL3102 การแปลไทย-จีน และรายวิชา TCL3107 ไวยากรณ์ภาษาจีน

ทบทวนวรรณกรรม

มโนทัศน์เกี่ยวกับข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ภาษาจีน

ส่วนประกอบของโครงสร้างไวยากรณ์ในภาษาจีน แบ่งได้ออกเป็น 6 ส่วน ได้แก่ 主语 (ภาคประธาน) 谓语 (ภาคแสดง) 宾语 (บทกรรม) 定语 (บทขยายประธานหรือกรรม) 状语 (บทขยายภาคแสดง) 补语 (บทเสริม)

เมื่อแยกโครงสร้างทางไวยากรณ์ในประโยคภาษาจีน จะพบว่า มีโครงสร้าง 5 โครงสร้าง

1. 主谓 (ภาคประธาน-ภาคแสดง) เช่น 我爱妈妈 (ฉันรักแม่)
2. 动宾 (บทกริยา-บทกรรม) เช่น 吃饭 (กินข้าว)
3. 动补 (บทกริยา-บทเสริม) เช่น 吃饱 (กินอิ่ม)
4. 定中 (บทขยายประธานหรือกรรม-คำหลัก) เช่น 红色的衣服 (สีแดง+เสื้อผ้า; เสื้อผ้าสีแดง)
5. 状中 (บทขยายภาคแสดง-คำหลัก) เช่น 很高 (มาก+สูง; สูงมาก)

จากโครงสร้างตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีนนั้น เราจะเห็นได้ว่า โครงสร้าง 定中 (บทขยายประธานหรือกรรม-คำหลัก) และโครงสร้าง 状中 (บทขยายภาคแสดง-คำหลัก) เป็นโครงสร้างที่มีตำแหน่งของส่วนประกอบในประโยคแตกต่างกับภาษาไทย และเป็นหนึ่งในข้อผิดพลาดที่พบได้บ่อยที่สุดของผู้เรียนชาวไทย

鲁健骥 (1994) ได้จำแนกข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ภาษาจีนของชาวต่างชาติไว้ใน 《外国人学汉语的语法偏误分析》 หรือการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของชาวต่างชาติที่เรียนภาษาจีน แบ่งได้เป็น 4 ประเภทใหญ่ คือ 1、语漏 ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการตกหล่นคำหรือส่วนประกอบของประโยค 2、误加 ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเพิ่มคำหรือใช้คำเกินความจำเป็น 3、误代 ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเลือกใช้คำไม่เหมาะสมกับบริบท 4、错序 ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเรียงลำดับส่วนประกอบของประโยคไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีน

สุพิชญา ชัยโชติรัตนันท์ (2558) ได้ศึกษาข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ภาษาจีนของผู้เรียนชาวไทย ไว้ในการศึกษาข้อผิดพลาดการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจในมิติด้านไวยากรณ์ พบว่า นักศึกษาชาวไทยผิดพลาดในเรื่องการแทนที่ผิดความหมาย (误代) มากที่สุด รองลงมา คือ การตกหล่นหรือเกินมาของคำหรือส่วนประกอบของประโยค (语漏 / 误加) และการเรียงลำดับคำหรือส่วนประกอบไม่ถูกต้อง (错序) เป็นลำดับสุดท้าย สาเหตุเนื่องมาจากการได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่ ประกอบกับทักษะการใช้ภาษาจีนยังไม่ดีพอ จึงปรากฏลักษณะของข้อผิดพลาดดังกล่าว การแก้ไขข้อผิดพลาดเหล่านี้สามารถทำได้โดยการเน้นให้นักศึกษาตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาจีนในด้านต่างๆ และฝึกฝนการใช้ภาษาจีนให้แตกฉาน

กุลพร พูลสวัสดิ์ และคณะ (2559) ได้ศึกษาข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ภาษาจีนของนักศึกษาศาขการสอนภาษาจีน ไว้ในการพัฒนาเครื่องมือวินิจฉัยการใช้ไวยากรณ์ภาษาจีนของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัตน์ พบว่า นักศึกษามีความผิดพลาดในโครงสร้างไวยากรณ์ (在+สถานที่+的+ทิศทาง) และ (怎么+คำกริยา+สถานที่) เป็นจำนวนมาก สังเกตเห็นได้อย่างชัดเจนว่า นักศึกษาสับสนในการเรียงลำดับโครงสร้างไวยากรณ์ดังกล่าว เนื่องจากโครงสร้างไวยากรณ์ทั้ง 2 ข้อนี้ มีการเรียงลำดับที่แตกต่างกันในภาษาไทยและในภาษาจีน ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นความบกพร่องที่เกิดขึ้นจากอิทธิพลของภาษาแม่ อีกทั้งยังมีการสับสนเรื่องการเลือกคำศัพท์ที่ใช้ในการแปล เช่น ใช้คำว่า 书 (หนังสือ) แทนคำว่า สมุด และคำว่า 朋友 (เพื่อน) แทนคำว่า เพื่อนนักเรียน และอีกหนึ่งข้อสังเกตสำคัญ คือ นักศึกษาไม่มีความรู้เกี่ยวกับประเภทของคำศัพท์ที่ดีพอ ยกตัวอย่างเช่น ในส่วนของการทดสอบคำสันธาน นักศึกษากลับเลือกใช้คำนาม คำกริยา คำวิเศษณ์หรือคำประเภทอื่นมาตอบ ยกตัวอย่างเช่น คำสันธาน 有的.....有的..... แต่นักศึกษาตอบคำถามด้วยคำกริยวิเศษณ์ 很.....很..... หรือในส่วนของ การทดสอบคำกริยวิเศษณ์ 刚 นักศึกษากลับเลือกใช้คำนาม 昨天 มาตอบคำถาม

จะเห็นได้ว่าข้อผิดพลาดทางการแปลและข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน หากนักศึกษาไม่มีความเข้าใจในเรื่องส่วนประกอบของประโยคภาษาจีนและการเรียงลำดับของส่วนประกอบภาษาจีนที่ดีพอ ย่อมทำให้การแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนเกิดความผิดพลาดขึ้นอย่างแน่นอน

มโนทัศน์เกี่ยวกับการบูรณาการการสอน

สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์ (2546) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Integrated Instruction) เป็นการสอนที่เชื่อมโยงความรู้ ความคิดรวบยอด หรือทักษะเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้โดยองค์รวม ทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย การเรียนรู้แบบบูรณาการเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงสาระทั้งหลายเข้าด้วยกันอย่างมีความหมาย และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) อ้างถึงใน พระเทพเวที (2531) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การสอนแบบบูรณาการ หมายถึง การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงศาสตร์ต่างๆ มาผสมผสานเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ที่มีความหลากหลาย และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

โศภนา บุญยะกลัมพ (2546) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การสอนแบบบูรณาการ หมายถึง การนำเอาสาระการเรียนรู้ต่างๆ มาผสมผสานกัน โดยใช้สาระการเรียนรู้ใดสาระการเรียนรู้หนึ่งเป็นแกนหลักและขยายวงกว้างโดยใช้รายวิชาอื่นๆ เป็นบทเสริม เพื่อให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเกิดความสมบูรณ์ในตัวของเขาเอง

นิรมล ศตวุฒิ (2547) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การสอนแบบบูรณาการ หมายถึง การจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในลักษณะองค์รวม (Holistic Way) ระหว่างวิชาต่างๆ อย่างมีความหมายตามสภาพความเป็นจริงในชีวิตหรือสภาพปัญหาสังคมที่ซับซ้อน

จากที่กล่าวมาพอสรุปความหมายของการสอนแบบบูรณาการได้ว่า การสอนแบบบูรณาการ เป็นการสอนที่เน้นการเชื่อมโยงของศาสตร์หรือองค์ความรู้ต่างๆ มาผสมผสานกัน โดยสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ที่หลากหลาย และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

มโนทัศน์เกี่ยวกับการสอนแบบไวยากรณ์และแปล

Richards and Rodgers (1995) กล่าวถึงความเป็นมาและลักษณะของวิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปลดังนี้ การสอนแบบไวยากรณ์และแปลเริ่มมีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศในยุโรปตั้งแต่ปี ค.ศ. 1840-1940 และเป็นที่แพร่หลายทั่วโลกจนถึงปัจจุบันโดยเฉพาะการสอนภาษาต่างประเทศ ที่ต้องการให้ผู้เรียนเข้าใจวรรณคดีที่มีชื่อเสียงของเจ้าของภาษา และพัฒนาความสามารถในการอ่านวรรณคดีที่มีชื่อเสียง และการฝึกอ่านเขียนภาษาเป้าหมายให้ถูกต้อง

สมิตรา อังวัฒนกุล (2537) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การสอนแบบไวยากรณ์และแปล เป็นวิธีการสอนที่มุ่งเน้นให้ความรู้ เข้าใจศัพท์และกฎไวยากรณ์ รวมทั้งข้อยกเว้นต่างๆ แก่ผู้เรียน โดยที่ผู้สอนมีหน้าที่อธิบายให้ผู้เรียนนำไปใช้ในแบบฝึกหัด เน้นการแปลเป็นหลัก เพราะฉะนั้นการวัดผลจึงเน้นที่ความจำในเรื่องของคำศัพท์และกฎไวยากรณ์

ฤทัย พานิช (2559) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การสอนแบบไวยากรณ์และแปล คือ วิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเมื่อได้อ่านงานวรรณกรรม ไปพร้อมกับการเรียนไวยากรณ์ภาษาที่สอง ด้วยการเทียบกับไวยากรณ์ภาษาแม่ที่ผู้เรียนคุ้นเคย ซึ่งการสอนแบบนี้จะมุ่งพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน เน้นการสอนกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ การจำคำศัพท์ การใช้วิภัติปัจจัย (affixes) การผันคำกริยา (conjugations) โดยการทำแบบฝึกหัดแปล ผู้สอนจะแสดงให้เห็นถึงความคล้ายคลึงกันระหว่างภาษาที่สองกับภาษาแม่

จากที่กล่าวมาพอสรุปความหมายของการสอนแบบไวยากรณ์และแปลได้ว่า เป็นการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ หลักไวยากรณ์ เพื่อสามารถนำความรู้ไปใช้และพัฒนาการอ่าน เช่น บทความ วรรณกรรม เป็นต้น และเพิ่มพูนทักษะการแปลมากยิ่งขึ้น

รูปแบบการสอนแบบไวยากรณ์และแปล

Richards and Rodgers (1995) ได้กล่าวถึงวิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปลว่า ได้รับแนวคิดมาจากการสอนภาษากรีกและลาตินในศตวรรษที่ 19 จุดเน้นของการสอนวิธีนี้ คือ การพัฒนาความสามารถในการอ่านวรรณคดีที่มีชื่อเสียงและการฝึกอ่านเขียนภาษาเป้าหมายให้ถูกต้อง มีรูปแบบการสอนแบบไวยากรณ์และแปล ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยใช้ภาษาแม่ของผู้เรียน และใช้ภาษาเป้าหมายในการทำกิจกรรมเพียงเล็กน้อย เช่น การอธิบายกฎเกณฑ์ทางภาษา คำศัพท์ เนื้อเรื่อง เพื่อให้นักเรียนเข้าใจการใช้ภาษาต่างประเทศในการแปลและอ่าน เขียน
 2. การเลือกคำศัพท์ที่จะเรียนเป็นคำศัพท์ที่อยู่ในข้อความที่อ่าน การสอนคำศัพท์ โดยใช้พจนานุกรมสองภาษาคือจากภาษาที่หนึ่ง แปลเป็นภาษาเป้าหมาย และโดยการท่องจำคำศัพท์
 3. การเน้นกฎเกณฑ์ทางภาษาโดยเน้นการเรียนรู้กฎการเรียงคำและสอนรูปคำ (form) และการผันคำ (inflection) เวลาสอนครูจะอธิบายไวยากรณ์ในตำราแล้วนักเรียนจะทำแบบฝึกหัด
 4. การเน้นความถูกต้อง (accuracy) ของการใช้ภาษา โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแปลและการเขียนให้ได้ระดับมาตรฐาน
 5. การทำแบบฝึกหัดโดยแปลจากภาษาเป้าหมายเป็นภาษาแม่ พร้อมฝึกทักษะภาษาจากบทเรียนเกือบทั้งหมด จะเน้นการแปลประโยคและฝึกทำแบบฝึกหัดที่เกี่ยวกับการแปล
 6. การอ่านและเขียนเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องเน้น
- ซึ่งอัญชลี แจ่มขวัญ (2526) เห็นว่า ลักษณะดังกล่าวนี้ไม่เอื้อให้เกิดความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถพูดภาษาที่สองได้อย่างคล่องแคล่ว ผู้เรียนส่วนมากเบื่อหน่ายและเห็นการเรียนภาษาที่สองเป็นของยาก ต้องจดจำมาก ทั้งนี้กฎ หรือข้อยกเว้นเกี่ยวกับรูปแบบต่างๆ ที่ถูกฝึกฝนนั้น อาจจะไม่ได้อิงในชีวิตจริง

การบูรณาการวิธีการสอนแบบไวยากรณ์และแปลในการเรียนการสอนปัจจุบัน

การจัดการเรียนการสอนของครูจะสมบูรณ์ได้ต้องอาศัยการจัดกิจกรรมที่ีร่วมด้วย ซึ่งการพัฒนา นักเรียนในหลายๆ ด้าน ทำให้นักเรียนมีโอกาส ฝึกปฏิบัติ และเกิดการเรียนรู้ ทั้งด้านความรู้ความเข้าใจ การปรับตัว ความชำนาญ หรือทักษะ (วารี ธีระจิตร, 2530) ซึ่งการเรียนการสอนแบบบูรณาการที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้น ผู้สอนจะต้องเชื่อมั่น ยอมรับและเคารพในความรู้ความสามารถของผู้เรียน ผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกในด้านความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ (อรทัย มูลคำ และคณะ, 2544) ลักษณะเช่นนี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากในการจัดการเรียนรู้

การใช้วิธีสอนแบบไวยากรณ์-แปลนั้น มุ่งสอนโดยเปรียบเทียบโครงสร้างทางไวยากรณ์ คำศัพท์การเรียงคำ และลักษณะอื่นๆ ระหว่างภาษาแม่กับภาษาที่สอง

หากผู้เรียนตระหนักรู้ถึงความแตกต่างแล้ว การเกิดการถ่ายโอน และการเกิดการแทรกแซงของภาษาแม่จะลดลงด้วยเหตุนี้ผู้เรียนจะได้พบรูปแบบการใช้ภาษาในลักษณะต่างๆ ที่คล้ายคลึงกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันผ่านแบบฝึกหัดแปลที่ผู้สอนเตรียมให้ เพราะการแปลภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่งนั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบต่างๆ ที่อยู่นอกเหนือจากตัวภาษาเอง อาทิเช่น ลักษณะด้านวัฒนธรรม หรือลักษณะของตัวบทประเภทต่างๆ (Ross, 2000) ดังนั้นผู้เรียนจะมีโอกาสที่จะได้เรียนรู้ภาษาได้หลากหลายขึ้น และใช้กระบวนการในการสื่อสารร่วมด้วย

อีกทั้ง การฝึกแปลในชั้นเรียนภาษาต่างประเทศนั้นไม่ได้หมายถึงการสอนแปล แต่เป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนรู้ถึงความเป็นอิสระในการใช้ภาษาต่างประเทศอีกด้วย การแปลก่อให้เกิดผลดีทั้งต่อผู้สอนและผู้เรียน (Koppe, n.d.) เช่น

1. การแปลช่วยให้ผู้เรียนฝึก และสร้างทักษะที่จำเป็นในการสื่อสารที่ถูกต้อง ทั้งความหมาย และความเหมาะสม
2. ระหว่างที่ทำการกิจกรรมการแปลนั้น ผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการเลือกใช้รูปภาษา (form) และความหมาย (meaning) ของคำ
3. กิจกรรมการแปลช่วยให้ผู้เรียนสามารถตีความ และเลือกใช้คำหรือความหมายได้ตามบริบทและการตีความจากการสื่อสาร
4. การฝึกแปลส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการไตร่ตรองในการเลือกใช้ภาษาในแบบต่างๆ ก่อให้เกิดความรู้ในตัวภาษามากขึ้น

การแปลเป็นกิจกรรมที่นำไปสู่การอธิบายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนด้วยกัน เนื่องจากไม่มีคำแปลใดมีความหมายที่ถูกต้องเพียงความหมายเดียว การเลือกตัวบทที่สามารถตีความได้หลากหลายที่ผู้สอนนำมาใช้เป็นแบบฝึกแปลนั้น จะช่วยให้เกิดการอธิบายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบภาษา ความหมาย และวิธีการนำไปใช้ จึงเป็นการเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ในการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง เกิดความเข้าใจ และสามารถเลือกปรับการใช้ภาษาได้

จากเอกสารจัดทำหลักสูตร (มคอ.2) หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน (หลักสูตร 5 ปี) พุทธศักราช 2557 ของคณะศึกษาศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่ง ได้ชี้แจงคำอธิบายรายวิชา TCL3102 การแปลไทย-จีน ไว้ว่า ทฤษฎีและเทคนิคในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน ฝึกทักษะการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน โดยเน้นการแปลข้อความ บทสนทนา และคำอธิบายรายวิชา TCL3107 ไวยากรณ์ภาษาจีนไว้ว่า ไวยากรณ์ภาษาจีน วลีและรูปประโยคในภาษาจีน ชนิดของกลุ่มคำและประโยค การใช้คำศัพท์ทางไวยากรณ์ การวิเคราะห์โครงสร้างประโยค ทั้งนี้ รายวิชาทั้งสองรายวิชานี้ จัดทำการเรียนการสอนในภาคการศึกษาเดียวกัน อาจารย์ผู้สอนทั้งสองรายวิชานี้จึงได้ทำการปรึกษาหารือและมีความเห็นตรงกันว่าควรจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการสองรายวิชานี้เข้าด้วยกัน เมื่อนักศึกษามีความเข้าใจในไวยากรณ์ภาษาจีน รูปประโยคในภาษาจีน และโครงสร้างประโยคในภาษาจีนแล้ว นักศึกษาควรจะมีทักษะในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนที่ดีขึ้นด้วย

สุพิชญา ชัยโชติรัตนันท์ (2558) ได้เสนอแนวทางพัฒนาทักษะการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนของนักศึกษา ไว้ใน การศึกษาข้อผิดพลาดการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจในมิติด้านไวยากรณ์ ว่า

1. เน้นย้ำให้นักศึกษาเข้าใจถึงลักษณะเด่นที่แตกต่างและเหมือนกันระหว่างภาษาไทยและภาษาจีน เพื่อลดข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์และอิทธิพลจากภาษาไทย เช่น การเรียงลำดับคำและส่วนประกอบต่างๆ ในระดับวลีและระดับประโยค การใช้คำเชื่อมระหว่างอนุประโยคเพื่อแสดงความสัมพันธ์ประเภทต่างๆ การใช้คำช่วยประเภทต่างๆ เช่น คำช่วย 的、得、地 คำช่วย 了 เป็นต้น
2. ฝึกฝนการแปลจากระดับง่ายไปยาก จากรูปแบบที่เรียบง่ายไปรูปแบบที่ซับซ้อน
3. ให้คำแนะนำการเลือกใช้พจนานุกรม เครื่องมือและแหล่งข้อมูลเพื่อสืบค้นที่เหมาะสมและน่าเชื่อถือในการหาคำแปลศัพท์ภาษาจีน
4. เน้นให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของการแปลที่ต้องถอดความให้ครบถ้วนสมบูรณ์ ไม่มีการตัดต่อหรือแต่งเติมที่ไม่จำเป็น
5. สร้างนิสัยรักการอ่านให้แก่ นักศึกษา เพราะการอ่านจะช่วยให้ นักศึกษาเรียนรู้คำศัพท์และรูปประโยคที่ใช้ในสถานการณ์จริง

วิธีการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่ง ในภาคการศึกษา 1.2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 39 คน

2. เครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้กำหนดเครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1: เครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ลักษณะ	การนำไปใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล	การวิเคราะห์
แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน	ข้อสอบทดสอบความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาจีน	ใช้ทดสอบนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชา การสอนภาษาจีน ในภาคการศึกษา 1.2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 39 คน	- การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) - ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

3. ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเกี่ยวกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการแปล ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาจีน และการสร้างแบบทดสอบก่อนเรียน

ขั้นตอนที่ 2 สร้างชุดการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มทักษะการแปลไทย-จีน ให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีน

ขั้นตอนที่ 3 นำเครื่องมือไปทดลองใช้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้สอนรายวิชา TCL3102 การแปลไทย-จีน และรายวิชา TCL3107 ไวยากรณ์ภาษาจีน มีการหาหรือและวางแผนเนื้อหาและวิธีการสอนร่วมกัน เปรียบเทียบและเน้นย้ำความแตกต่างระหว่างไวยากรณ์ภาษาไทยและภาษาจีน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2: แผนการสอนแบบบูรณาการ ระหว่างรายวิชา TCL3107 ไวยากรณ์ภาษาจีน และ TCL3102 การแปลไทย-จีน

	TCL3107 ไวยากรณ์ภาษาจีน	TCL3102 การแปลไทย-จีน
สัปดาห์ที่ 1	- แนะนำรายวิชา - แนะนำส่วนประกอบของไวยากรณ์ภาษาจีน 主语 (ภาคประธาน) 谓语 (ภาคแสดง, บทกริยา) 宾语 (บทกรรม) 定语 (บทขยายภาคประธานหรือกรรม) 状语 (บทขยายภาคแสดง) 补语 (บทเสริม)	- แนะนำรายวิชา - ทดสอบความเข้าใจก่อนเรียน

	TCL3107 ไวยากรณ์ภาษาจีน	TCL3102 การแปลไทย-จีน
สัปดาห์ที่ 2	- แนะนำโครงสร้างประโยคในภาษาจีน 主谓 (ภาคประธาน-ภาคแสดง) 动宾 (บทกิริยา-บทกรรม) 动补 (บทกิริยา-บทเสริม) 定中 (บทขยายภาคประธานหรือกรรม-คำหลัก) 状中 (บทขยายภาคแสดง-คำหลัก)	- รูปแบบของการแปล - หลักการแปล - การเปิดพจนานุกรมจีน-ไทย ไทย-จีน
สัปดาห์ที่ 3-4	- สอนและฝึกแยกส่วนประกอบ 定中 (บทขยายภาคประธานหรือกรรม-คำหลัก) 状中 (บทขยายภาคแสดง-คำหลัก)	- การแปลคำและวลี
สัปดาห์ที่ 5-6	- สอนและฝึกแยกส่วนประกอบ 主谓 (ภาคประธาน-ภาคแสดง) 动宾 (บทกิริยา-บทกรรม) 动补 (บทกิริยา-บทขยาย)	- การแปลโครงสร้างและประโยค
สัปดาห์ที่ 7-8	- ฝึกแยกส่วนประกอบในบทสนทนา บทความ และเพลง	- การแปลบทสนทนา
สัปดาห์ที่ 9-10	- คำเชื่อมและประโยคความรวมในภาษาจีน	- การแปลบทความและข่าวสาร ทดสอบความเข้าใจหลังเรียน

หลังจากจบภาคการศึกษา 1.2 ปีการศึกษา 2559 พบข้อผิดพลาดและจำนวนผู้ผิดพลาดจากแบบทดสอบการแปลไวยากรณ์ไทย-จีน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3: ตารางเปรียบเทียบจำนวนผู้ผิดพลาดในการแปลไทย-จีน ก่อนและหลังเรียน

ข้อผิดพลาด	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
	จำนวนผู้ผิดพลาด	ร้อยละผู้ผิดพลาด	จำนวนผู้ผิดพลาด	ร้อยละผู้ผิดพลาด
บทขยายบอกวัน-เวลา	0	0.00	0	0.00
บทขยายบอกสถานที่	13	33.33	7	17.95
บทขยายภาคประธานหรือกรรม	11	28.21	10	25.64
บทขยายคำกริยา	15	38.46	9	23.08
กรรมคู่	9	23.08	9	23.08
การเรียงลำดับคำบอกจำนวน	2	5.13	2	5.13

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้เรียนสามารถแปลบทขยายบอกวัน-เวลา ได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีน ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดด้านการแปลขยายบอกสถานที่ ก่อนเรียน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และจำนวนผู้ผิดพลาดหลังเรียน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.95 โดยผู้ผิดพลาดหลังเรียนมีจำนวนน้อยกว่าก่อนเรียน

ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดด้านการแปลขยายภาคประธานหรือกรรม ก่อนเรียน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 28.21 และจำนวนผู้ผิดพลาดหลังเรียน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.64 โดยผู้ผิดพลาดหลังเรียนมีจำนวนน้อยกว่าก่อนเรียน

ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดด้านการแปลขยายภาคแสดง ก่อนเรียน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 และจำนวนผู้ผิดพลาดหลังเรียน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.08 โดยผู้ผิดพลาดหลังเรียนมีจำนวนน้อยกว่าก่อนเรียน

ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดด้านการแปลส่วนกรรมคู่ ก่อนเรียน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08 และจำนวนผู้ผิดพลาดหลังเรียน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.08 โดยผู้ผิดพลาดหลังเรียนมีจำนวนเท่ากับก่อนเรียน

ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดด้านการแปลการเรียงลำดับคำบอกจำนวน ก่อนเรียน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.13 และจำนวนผู้ผิดพลาดหลังเรียน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.13 โดยผู้ผิดพลาดหลังเรียนมีจำนวนเท่ากับก่อนเรียน

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

1. ผลการวิจัยพบว่า จากการเรียนการสอนแบบบูรณาการร่วมกันระหว่างรายวิชา TCL3107 ไวยากรณ์ภาษาจีนและรายวิชา TCL3102 การแปลไทย-จีน ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการแปลที่ดีขึ้น เห็นได้จากจำนวนผู้ผิดพลาดที่น้อยลงหรือเท่าเดิม โดยไม่มีหัวข้อข้อผิดพลาดใดมีจำนวนผู้ผิดพลาดเพิ่มมากขึ้นเลย

2. ผลการวิจัยพบว่า หัวข้อข้อผิดพลาดที่นักศึกษาแปลผิดก่อนเรียนมากที่สุด คือ การแปลไทย-จีนขยายภาคแสดง โดยตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีน ขยายภาคแสดงจะอยู่หน้าคำกริยา มีโครงสร้างไวยากรณ์ดังนี้

ประธาน + ขยายภาคแสดง + กริยา + กรรม

จากแบบทดสอบ พบว่า ผู้เรียนไม่แปลตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีน แต่แปลตามหลักไวยากรณ์ภาษาไทยอย่างตรงตัว คือ ผู้เรียนนำขยายภาคแสดงวางไว้ด้านหลังคำกริยา เช่น

ตัวอย่างประโยค	เธออ่านหนังสืออย่างช้าๆ
ข้อผิดพลาด	她读书很慢。 (เธอ อ่าน หนังสือ มาก ช้า)
ไวยากรณ์ที่ถูกต้อง	她慢慢地读书。 (เธอ ช้า ช้า อย่าง อ่าน หนังสือ)

หลังจากการเรียนการสอนแบบบูรณาการแล้ว ทำให้จำนวนผู้ผิดพลาดจากการแปลไทย-จีนขยายภาคแสดงน้อยลง จากก่อนเรียน จำนวน 15 คน ลดลงเหลือเพียง 9 คน โดยจำนวนที่ลดลงคิดเป็นร้อยละ 40

หัวข้อข้อผิดพลาดที่นักศึกษาแปลผิดลำดับถัดมา คือ การแปลไทย-จีนบทขยายบอกสถานที่ ซึ่งมีโครงสร้างไวยากรณ์ ดังนี้

ประธาน + บทขยายสถานที่ + กริยา + กรรม

จากแบบทดสอบ พบว่า ผู้เรียนแปลตามหลักไวยากรณ์ภาษาไทยอย่างตรงตัว โดยนำบทขยายบอกสถานที่วางไว้ด้านหลังกริยาและกรรม เช่น

ตัวอย่างประโยค	พ่อไปเดินเล่นที่สวนสาธารณะ
ข้อผิดพลาด	爸爸去逛逛在公园。 (พ่อ ไป เดินเล่น ที่ สวนสาธารณะ)
ไวยากรณ์ที่ถูกต้อง	爸爸去公园逛逛。 (พ่อ ไป สวนสาธารณะ เดินเล่น)

หลังจากการเรียนการสอนแบบบูรณาการแล้ว ทำให้จำนวนผู้ผิดพลาดจากการแปลไทย-จีนบทขยายบอกสถานที่น้อยลง จากก่อนเรียน จำนวน 13 คน ลดลงเหลือเพียง 7 คน โดยจำนวนที่ลดลงคิดเป็นร้อยละ 46.15

ทั้งนี้ เมื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทั้งหมดจากแบบทดสอบความเข้าใจทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนแล้ว พบว่า ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนชาวไทยคือ ยึดติดกับหลักไวยากรณ์ภาษาไทยมากเกินไป แม้ผู้เรียนจะสามารถแยกส่วนประกอบและโครงสร้างไวยากรณ์จากประโยคภาษาจีนให้ถูกต้องได้ ยกตัวอย่างเช่น เมื่อนักศึกษาพบประโยค 她慢慢地读书 (เธออ่านหนังสืออย่างช้าๆ) ผู้เรียนสามารถแยกส่วนประกอบของประโยคได้ว่า 慢慢 คือ 状语 (บทขยายภาคแสดง) และ 读书 คือ 谓语 (บทกริยา) แต่เมื่อผู้เรียนต้องแปลประโยคภาษาไทยให้เป็นประโยคภาษาจีน ผู้เรียนก็ยังคงยึดถือวิธีการแปลแบบตรงตัว คำต่อคำ ตามหลักไวยากรณ์ภาษาไทย โดยไม่คำนึงถึงหลักไวยากรณ์ภาษาจีน

ข้อเสนอแนะ

ในการสอนรายวิชา TCL3107 ไวยากรณ์ภาษาจีน และ TCL3102 การแปลไทย-จีน ในปีการศึกษาถัดไป ยังสามารถใช้วิธีการบูรณาการการสอนได้ เพื่อความเข้าใจอย่างต่อเนื่องและเพิ่มพูนทักษะการแปลของผู้เรียน ทั้งนี้ ผู้สอนในสองรายวิชามีความเห็นตรงกันว่า

1. ควรออกแบบแบบฝึกหัดและการบ้านให้มีความสอดคล้องกันทั้งสองรายวิชา โดยเน้นให้ผู้เรียนเห็นประโยคภาษาจีนที่ถูกต้องก่อนหลายประโยคซ้ำๆ ก่อน แล้วจึงให้ฝึกแปลประโยคภาษาไทยเป็นภาษาจีนโดยใช้โครงสร้างเดิม ยกตัวอย่างเช่น

การบอกขยายสถานที่ในภาษาจีน

โครงสร้าง ประธาน + ขยายสถานที่ + กริยา + กรรม

妈妈去餐厅吃饭。

我去商店买东西。

她去学校读书。

จงแปลประโยคต่อไปนี้ โดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาจีน

พ่อไปเดินเล่นที่สวนสาธารณะ

2. เน้นย้ำคำช่วย 的、地、得 ทั้งในรายวิชา TCL3107 ไวยากรณ์ภาษาจีนและ TCL3102 การแปลไทย-จีน เพื่อเป็นเคล็ดลับในการหาส่วนประกอบประโยคและทำให้แปลได้อย่างถูกต้องเหมาะสมมากขึ้น

(定) + 的 + (中)

ขยายภาคประธานหรือกรรม + 的 + คำหลัก

(状) + 地 + (中)

ขยายภาคแสดง + 的 + คำหลัก

(动) + 得 + (补)

บทกริยา + 得 + บทเสริม

เอกสารอ้างอิง

- อัญชลี แจ่มขวัญ. (2526). ศึกษา 231: วิธีสอนภาษาอังกฤษ (ระบบชุดการสอน). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล
- ทิตนา แคมณี. (2550). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ทิตนา แคมณี. (2550). ศาสตร์การสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ก่อศักดิ์ ธรรมเจริญกิจ. (2553). หลักการแปลไทย-จีน ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์จีนสยาม
- ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2554). หลักและเทคนิคการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- สุพิชญา ชัยโชติรานนท์. (2556). การศึกษาข้อผิดพลาดการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจในมิติด้านไวยากรณ์. วารสารปัญญาภิวัฒน์ ปีที่ 7 ฉบับที่ 1
- เหียนจิ่งเหวิน. (2558). สดุดยอคัมภีร์ไวยากรณ์จีน. กรุงเทพฯ. ซีเอ็ดดูเคชั่น
- ฝ่ายวิชาการสำนักพิมพ์แมนดารินเอดูเคชั่น. (2558). คู่มือการเรียนการสอนภาษาจีน ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพฯ. แมนดารินเอดูเคชั่น
- กุลพร พูลสวัสดิ์ และคณะ. (2559). การพัฒนาเครื่องมือวินิจฉัยการใช้ไวยากรณ์ภาษาจีนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์. การประชุมวิชาการปัญญาภิวัฒน์ ครั้งที่ 6
- ฤทัย พานิช. (2559). การจัดการเรียนการสอนภาษาที่สองโดยใช้วิธีการสอนไวยากรณ์-แปล. วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีที่ 13 ฉบับที่ 1
- วิจารณ์ พานิช. (2558). เรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning). กรุงเทพฯ. มูลนิธิสยามกัมมาจล
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2559). การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 高产德, 李志雄. (2009). แบบเรียนแปลไทย-จีน. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมปักกิ่ง
- สำนักงานกรุงเทพ
- 赵金明. (2010). 汉语作为第二语言要素教学. 北京. 北京大学竖版社.
- 赵金明. (2011). 汉语可以这样教——语言技能篇. 北京. 商务印书馆.
- 张和生. (2011). 汉语可以这样教——语言要素篇. 北京. 商务印书馆.
- 周小兵. (2012). 对外汉语教学导论. 北京. 商务印书馆.
- 北京大学中文系现代汉语教研室. (2007). 现代汉语. 北京. 商务印书馆.

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียน

The Relationship between School Administrators' Academic Leadership Behaviors and Classroom Research Development

สุรัตน์ ขวัญบุญจันทร์¹, ระย้า คงขาว²
Surat Kwanboonjan¹, Raya Kongkhao²

¹คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

¹Faculty of Technical Education, Rajamangala University of Technology Thanyaburi

²สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสุโขทัย สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

²Sukhothai Provincial Education Office,

Office of The Permanent Secretary Ministry for Education

*Corresponding author, E-mail: raya5584@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 2) ศึกษาการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38

กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 จำนวน 316 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน คือ 1) สถานภาพของผู้ตอบ 2) พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการ และ 3) การพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการแบบมุ่งความสัมพันธ์ และแบบมุ่งงาน ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 อยู่ในระดับมาก

2. การพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน

3. พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 มีความสัมพันธ์ทางบวก ระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการ การพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียน

Abstract

The objectives of the current study were 1) to investigate the academic leadership behaviors of school administrators in the secondary educational service area office 38, 2) to explore the classroom research development of the secondary educational service area office 38, and 3) to reveal the relationship between the academic leadership behaviors of school administrators and the classroom research development of the secondary educational service area office 38.

The samples of the study were 316 teachers in the secondary educational service area office 38. The research instruments was a questionnaire covering three sections as follows: 1) respondents' status, 2) the academic leadership behaviors of school administrators, and 3) the classroom research development of the schools.

The data analyses included Mean, Standard Deviation, and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient

The findings of the study were as follows:

1. The academic leadership behaviors of the school administrators in the secondary educational service area office 38 were consideration and initiating structure at the high level.
2. The classroom research development of the secondary educational service area office 38 was at the high level in all aspects.
3. The relationship between the academic leadership behaviors of school administrators and the classroom research development of the secondary educational service area office 38 was positive relationship at the moderate level with the statistical significance of .01.

Keywords : academic leadership behaviors, classroom research development

ความเป็นมาของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 39 กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังสถานศึกษา ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของโรงเรียนที่จะจัดการงาน เหล่านี้ให้มีประสิทธิภาพ โดยที่งานวิชาการเป็นภารกิจหลักของโรงเรียน มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา ได้ กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานของผู้บริหารศึกษา ดังนี้ (สำนักมาตรฐานวิชาชีพ, 2548 อ้างถึงใน เพียรพันธุ์ กิจพาณิชย์เจริญ, 2552 : 1-2) 1) ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษา 2) ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยคำนึงถึงผลที่เกิดขึ้นกับการพัฒนาของบุคลากร ผู้เรียน และชุมชน 3) มุ่งมั่นพัฒนาผู้ร่วมงานให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง 4) พัฒนาแผนงานขององค์การให้สามารถปฏิบัติได้ เกิดผลจริง 5) พัฒนาและใช้วัตรกรรมการบริหารจนเกิดผลงาน ที่มีคุณภาพสูงขึ้นเป็นลำดับ 6) ปฏิบัติงานของ องค์การโดยเน้นผลถาวร 7) รายงานผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างเป็นระบบ 8) ปฏิบัติตนเป็น แบบอย่างที่ดี 9) ร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานอื่นอย่างสร้างสรรค์ 10) แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการ พัฒนา 11) เป็นผู้นำและสร้างผู้นำ และ12) สร้างโอกาสในการพัฒนาได้ทุกสถานการณ์

การบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในส่วนของพัฒนาศักยภาพด้านการพัฒนา งานวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งถือได้ว่าเป็นกลไกความสำคัญจำเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นครูจึงจำเป็นต้องมีทักษะในการ พัฒนางานวิจัยการจัดการเรียนรู้ เพื่อปรับบทบาทจากการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้มาเป็นนักวิจัย (Teacher as

Researcher) เพื่อนำผลมาพัฒนาสู่การส่งเสริม และแก้ปัญหากระบวนการเรียนรู้ที่ดีขึ้น การนำผลการวิจัยไปช่วยในการสอน จะทำให้ผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายของสถานศึกษา ครูจะเกิดความรู้ความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ เป็นการพัฒนาวิชาชีพควบคู่ไปด้วย (ทัศน สว่างศักดิ์, 2543 :72-73)

การพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนครูให้มีฐานะเป็นนักวิจัย (Teacher as Researcher) เป็นมนทัศน์หนึ่งของผู้บริหารในการพัฒนาวิชาชีพครู ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนตามทีระบไว้ใน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และสอดคล้องกับแนวโน้มของการปฏิรูปการศึกษาทั่วโลก โดยผู้บริหารต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีบทบาทเป็นนักวิจัยในลักษณะของการทำงานที่มีการวิจัยเป็นฐาน คือ ครูสามารถนำกระบวนการวิจัยมาใช้เพื่อแสวงหาวิธีปฏิบัติแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนของตนหรือปรับปรุงการเรียนการสอนและพัฒนการเรียนรู้ของเด็ก งานวิจัยของครูจึงมีลักษณะเป็นการวิจัยปฏิบัติ (Action Research) มีจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์องค์ความรู้เชิงทฤษฎีและนำไปใช้สรุปอ้างอิง การที่ครูปฏิบัติงานจัดการเรียนการสอนควบคู่กับการวิจัย เป็นการพัฒนาผู้เรียนในวิธีการทำงานตามปกติของครู โดยใช้ความรู้และกระบวนการสร้างความรู้เป็นเครื่องมือในการทำให้การสอนและการวิจัยรวมกันได้ (โกศล ภูศรี, 2554 : 2) กระบวนการบริหารจัดการการด้านวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อการส่งเสริมให้มีกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้จึงมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาการศึกษา เพราะสามารถนำผลการวิจัย มาใช้พัฒนากระบวนการเรียนการสอน ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพราะครูเป็นผู้ที่รู้จักจริงในการปฏิบัติงานวิจัยในชั้นเรียน และนำผลการวิจัยมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งการที่ครูจะปฏิบัติงานวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใดนั้น กระบวนการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา เป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่ง ที่จะบรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษา และพัฒนาผู้เรียน

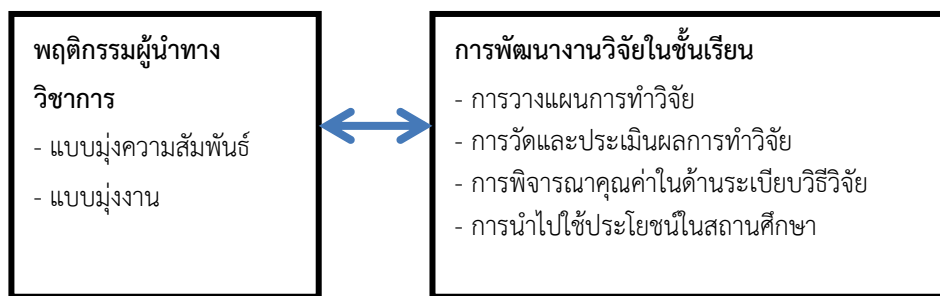
จากการปรับเปลี่ยนบทบาททั้งของผู้บริหารและของครูให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา ทำให้ลักษณะการแสดงพฤติกรรมผู้บริหารเปลี่ยนไป ซึ่งมีผลต่อเนื่องกับการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของครู ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 เพื่อให้ผู้บริหารการศึกษาที่เกี่ยวข้อง จะได้นำผลจากการศึกษาวิจัยไปเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38
2. เพื่อศึกษาการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ใช้แนวคิดพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของฮาลปิน (Halpin, 1966:85. อ้างถึงใน สุประวิทย์ สุนัยตะคุ, 2548 : 66-68) และการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียน (ศิริทิพย์ แสงม่วง, 2548) นำมาเป็นกรอบแนวคิด ดังนี้

ภาพที่ 1: กรอบแนวคิดการวิจัย

บททวนวรรณกรรม

พฤติกรรมผู้นำ

จากการศึกษาพฤติกรรมผู้นำตามแนวคิดของมหาวิทยาลัยโอไฮโอ พบว่า พฤติกรรมที่ผู้นำยึดถือปฏิบัติมาก คือพฤติกรรมผู้นำพฤติกรรมด้านมุ่งงาน (Initiating Structure) และด้านมุ่งความสัมพันธ์ (Consideration) และ ซิงฮาลปิน (Halpin) ได้นำไปพัฒนาเป็นแบบสอบถามวัดพฤติกรรมในลำดับต่อมา (ประพันธ์ วรรณนิยากร, 2540 : 88)

ส่วนมหาวิทยาลัยมิชิแกนได้ศึกษาพฤติกรรมผู้นำ พบว่าพฤติกรรมผู้นำแสดงออกใน 2 แบบ คือ มุ่งผลผลิต (Production-Centered) กับแบบมุ่งคน (Employee Centered) ผู้นำแบบยึดผลผลิตจะสร้างมาตรฐานในการทำงาน แจกแจงภารกิจที่ต้องปฏิบัติกำหนดขั้นตอนและเทคนิคในการทำงาน ส่วนผู้นำแบบมุ่งคน จะช่วยให้ผู้ตามมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ สนใจความเจริญก้าวหน้าของผู้ตาม

พฤติกรรมของผู้นำที่มีประสิทธิผลควรประกอบไปด้วยพฤติกรรมสำคัญ 2 ด้าน ดังนี้ (สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์, 2545 : 138-143)

1. พฤติกรรมด้านมุ่งความสัมพันธ์ ควรประกอบไปด้วย พฤติกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคคล ทำให้เกิดการขับเคลื่อนไปข้างหน้าร่วมกันในการสร้างความผสมกลมกลืนของทีมงานในการสร้างแรงบันดาลใจ ตอบสนอง ความต้องการของมนุษย์ ทำให้งานมีความหมายแก่ผู้ปฏิบัติงาน พฤติกรรมการให้กำลังใจและสนับสนุนด้านอารมณ์ พฤติกรรมส่งเสริมค่านิยมและหลักการ

2. พฤติกรรมด้านมุ่งงาน ได้แก่ ความสามารถในการปรับตัวตามสถานการณ์ความสามารถในการกำหนดทิศทาง การสร้างมาตรฐานของการปฏิบัติงานสูง กล้าเสี่ยงกับกล้าทำดีความตามสถานการณ์ ใช้ข้อมูลย้อนกลับอย่างสม่ำเสมอ ความสามารถในการดำรงความมั่นคงในการทำงานและความสามารถในการให้ความสำคัญกับลูกค้าหรือผู้รับบริการ

สำหรับการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้พิจารณาความสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 โดยได้นำแนวคิดของฮาลปิน (Halpin) แห่งมหาวิทยาลัยแห่งรัฐโอไฮโอ ได้สรุปพฤติกรรมผู้นำว่าประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 อย่าง (สุประวีณ์ สุญัตตะคุ, 2548 : 66-68) คือ

1. พฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งความสัมพันธ์ เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความเป็นกันเอง ความเห็นอกเห็นใจ ความยกย่องนับถือ มีมนุษยสัมพันธ์อันดีงามกับผู้ใต้บังคับบัญชา

2. พฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งงาน เป็นพฤติกรรมริเริ่มเสริมสร้างด้านภาระงานของสถาบันผู้นำพยายามจัดระเบียบแบบแผน และเน้นการปฏิบัติงานให้ได้ตามเกณฑ์ และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

การวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียน คือ การวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอนในชั้นเรียน เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน และนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนหรือส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน เป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว นำผลไปใช้ทันที และสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่างๆ ทั้งของตนเอง ของกลุ่มเพื่อนร่วมงานในโรงเรียนได้มีโอกาสนิพนธ์ อภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในแนวทางที่ได้ปฏิบัติและผลที่เกิดขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของครูและผู้เรียน (สุวิมล ว่องวานิช, 2559 : 21) และการวิจัยในชั้นเรียน ยังเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้ อันเป็นความจริงที่เชื่อถือได้ ในเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในบริบทของชั้นเรียน เกิดจากความต้องการที่จะพัฒนา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงกิจกรรมการเรียนการสอนให้เกิดผลกับผู้เรียนในทางที่ดียิ่งขึ้น มีคุณภาพมากขึ้น เพื่อพัฒนาคุณภาพของการศึกษาให้ดีขึ้นต่อไป โดยงานวิจัยในชั้นเรียนต้องทำในบริบทของชั้นเรียน เพื่อมุ่งนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของครู พัฒนาครูให้ไปสู่ความเป็นเลิศและมีความมีอิสระทางวิชาการ (ทิศนา ขัมมณี และสร้อยสน สกลรักษ์, 2540 : 5)

กระบวนการและขั้นตอนของการวิจัยในชั้นเรียน มีขั้นตอนดังนี้ (ยาใจ พงษ์บริบูรณ์, 2537 : 11-18)

1. จำแนกหรือพิจารณาปัญหาที่ประสงค์จะศึกษา ผู้วิจัยและกลุ่มที่ทำการวิจัยต้องศึกษารายละเอียดของปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนที่จะศึกษาอย่างชัดเจน ซึ่งการวิจัยเชิงปฏิบัติการต้องมีทฤษฎีรองรับในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้นๆ การวิเคราะห์สภาพของปัญหา ควรพิจารณาให้ครอบคลุมประกอบต่อไปนี้เป็น ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับครู นักเรียน เนื้อหาวิชาและสภาพแวดล้อม

2. เลือกปัญหาที่เป็นสาระควรแก่การศึกษาวิจัย โดยนำทฤษฎีมาร่วมพิจารณาลักษณะของปัญหา แล้วสร้างวัตถุประสงค์ของการวิจัย ตลอดจนต้องสร้างสมมติฐาน (Hypothesis) ของการวิจัยในรูปแบบของข้อความที่ต้องการจะประเมิน ที่แสดงความสัมพันธ์ของปัญหากับหลักการหรือทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น

3. เลือกเครื่องมือดำเนินการวิจัย ที่จะช่วยให้ได้คำตอบของปัญหาตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เครื่องมือที่จะใช้มีอยู่ 2 ลักษณะ คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองปฏิบัติ หรือต้องฝึกหัดตามวิธีการ เช่น อุปกรณ์การเรียนการสอน แบบฝึก เป็นต้น และเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติ เช่น แบบทดสอบ แบบสังเกตพฤติกรรม

4. บันทึกเหตุการณ์อย่างละเอียดในแต่ละขั้นตอนของการวิจัย ทั้งส่วนที่เป็นความก้าวหน้า และอุปสรรค ตามวงจรของการปฏิบัติการ (The Action Research Spiral) ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวางแผน (Planning) เป็นขั้นที่จะต้องร่วมมือกันเก็บรวบรวมข้อมูลสำรวจปัญหาหรือกำหนดแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับปัญหาจากผู้เกี่ยวข้องในทางการศึกษา

ขั้นที่ 2 ปฏิบัติการ (Action) เป็นการกำหนดกิจกรรมจากขั้นวางแผน มาดำเนินงานเพื่อให้เกิดผลหรือการเปลี่ยนแปลงตามจุดประสงค์ในแต่ละวงจร

ขั้นที่ 3 การสังเกต (Observing) เป็นขั้นตอนที่เกิดขึ้นควบคู่กับการปฏิบัติการในขณะที่ดำเนินงาน อาจมีการจดบันทึก วิเคราะห์เอกสาร เขียนอนุทิน ใช้แบบสอบถาม สัมภาษณ์บันทึกเสียงวิดิทัศน์ หรือการใช้แบบทดสอบเพื่อประกอบการสังเกต

ขั้นที่ 4 สะท้อนผลปฏิบัติ (Reflecting) เป็นขั้นการประเมิน ตรวจสอบกระบวนการเพื่อนำข้อมูลย้อนกลับไปวางแผนในวงจรต่อไป จนกว่าจะได้รูปแบบของการปฏิบัติงานที่น่าพึงพอใจสามารถนำเสนอในเชิงทฤษฎี เพื่อเผยแพร่ต่อไป

กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Research) เป็นกระบวนการขั้นตอนในการศึกษาวิเคราะห์วิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียน ด้วยการปฏิบัติการตามแผน การเก็บข้อมูลจากการปฏิบัติ การสะท้อนผลที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน และการสรุปทบทวนใหม่ในวงจรต่อไป เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประกอบการตัดสินใจในการแก้ไข ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง พัฒนาในชั้นเรียนเป็นการพัฒนาตัวครู และตัวผู้เรียนโดยตรง ด้วยกระบวนการที่เชื่อถือได้ เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุดในการจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไปได้

การดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 จำนวน 1,506 คน จาก 47 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 จำนวน 316 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ โดยให้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้น และครูเป็นหน่วยการสุ่ม กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ยามาเน่ (Yamane)

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบ มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ

ตอนที่ 2 พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งเป็น 2 แบบ คือ 1) แบบมุ่งความสัมพันธ์ และ 2) แบบมุ่งงาน

ตอนที่ 3 การพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ 1) การวางแผนงานวิจัย 2) การวัดผลประเมินผล 3) การพิจารณาคุณค่าระเบียบวิธีวิจัย และ 4) การนำไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษา

สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r_{xy}) แล้วนำค่า r_{xy} เปรียบเทียบเกณฑ์ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550 : 313-314) ดังนี้ 0.91-1.00 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันสูงมาก 0.71-0.90 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันสูง 0.31-0.70 หมายถึง มีความสัมพันธ์ปานกลาง 0.01-0.30 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันต่ำ 0.00 หมายถึง ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ผลการวิจัย

1. พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38

1.1 พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการแบบมุ่งความสัมพันธ์ของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ผู้บริหารมีความเป็นกันเองและเข้าพบง่าย รองลงมา ได้แก่ สนับสนุนส่งเสริมคณะครูในการปฏิบัติงาน ยกเว้นข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นำข้อเสนอต่างๆ ที่ได้จากคณะครูมาใช้ในการบริหารงาน มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการแบบมุ่งงานของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สนับสนุนให้ครูพัฒนางานอยู่เสมอ รองลงมา ได้แก่ สนับสนุนการทำงานที่มีระเบียบแบบแผน

และ ปกครองผู้ร่วมงานด้วยความเรียบร้อย ปฏิบัติงานโดยไม่ปรึกษาครูและกำหนดเวลาให้งานควรเสร็จ และ ดำเนินการทำงานที่บกพร่อง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

2. การพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 จำแนกทั้ง 4 ด้าน มีดังนี้

2.1 ด้านการวางแผนการทำวิจัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนมีแผนงานโครงการวิจัยในชั้นเรียนบรรจุไว้ในแผนปฏิบัติงานประจำปี มีการปฏิบัติมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูบันทึก จัดเก็บข้อมูลที่ถูกต้องใช้ได้จริงอย่างหลากหลาย โดยมีการบันทึกเป็นช่วงๆ หรือ จัดทำเป็นบันทึกประจำวัน โดยคณะครูร่วมกันกำหนดเวลาเริ่มทำวิจัยในชั้นเรียน และวันสิ้นสุดระบุ ชัดเจนในโครงการปฏิบัติงานประจำปี มีการปฏิบัติต่ำสุด

2.2 ด้านการวัดผลประเมินผลการทำวิจัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูมีความภาคภูมิใจและรายงานผลการวิจัยในชั้นเรียนหรือรายงานตนเอง ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบผลงาน ทางวิชาการที่จัดทำขึ้นได้รับการยอมรับจากผู้บังคับบัญชาหรือเพื่อนร่วมงาน มีการปฏิบัติสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ผู้บริหารคณะครูร่วมกันตกลงทำความเข้าใจ เกณฑ์ ตัวชี้วัด สร้างเครื่องมือ เพื่อใช้ในการประเมิน งานวิจัยในชั้นเรียน ของคณะครูตรวจสอบเครื่องมือ และเลือกเก็บข้อมูลที่ถูกต้องเป็นจริงด้วยวิธีการที่ หลากหลายเพื่อใช้วิเคราะห์แปลผลการวิจัยในชั้นเรียน มีการปฏิบัติต่ำสุด

2.3 ด้านการพิจารณาคุณค่าระเบียบวิธีวิจัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เครื่องมือและเอกสารที่เป็นหลักฐานในการปฏิบัติงานวิจัยในชั้นเรียนที่ ชัดเจนผ่านการประเมินจาก ผู้บริหารหรือคณะกรรมการประเมินที่ได้รับการแต่งตั้ง มีการปฏิบัติสูงสุด รองลงมาคือ งานวิจัยในชั้นเรียนที่ครู จัดทำมีความเหมาะสมสอดคล้อง และครอบคลุมกับปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในโรงเรียนทั้งด้านการเรียน และการ สอน ซึ่งงานวิจัยในชั้นเรียนที่ครูจัดทำมีความชัดเจนและสามารถหาคำตอบได้ มีการปฏิบัติต่ำสุด

2.4 ด้านการนำไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูสามารถประยุกต์ความรู้จากผลการวิจัยไปใช้พัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน และท้องถิ่นได้ มีการปฏิบัติสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ครูมีการนำผลการวิจัยมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนการสอน สำหรับผู้บริหาร คณะครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้วิธีการนำผลการทำวิจัยไปใช้ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน มีการปฏิบัติต่ำสุด

3. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการกับการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 มีดังนี้

ผู้วิจัยนำข้อมูลพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษามาหาความสัมพันธ์กับ ข้อมูลการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และ ทดสอบนัยสำคัญของค่าสหสัมพันธ์ แสดงดังตาราง 1

ตารางที่ 1: ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38

ด้าน	การพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)			แปล ความหมาย
		พฤติกรรมภาวะผู้นำทาง วิชาการ		รวม	
		มุ่งความสัมพันธ์	มุ่งงาน		
1	การวางแผนการทำวิจัย	0.402**	0.240**	0.250**	ต่ำ
2	การวัดผลประเมินการทำวิจัย	0.402**	0.156**	0.319**	ปานกลาง
3	การพิจารณาคุณค่าระเบียบวิธีวิจัย	0.376**	0.248**	0.382**	ปานกลาง
4	การนำไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษา	0.648**	0.649**	0.712**	สูง
	ภาพรวม	0.411**	0.323**	0.549**	ปานกลาง

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.1 พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียน ภาพรวมและรายด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยภาพรวม ด้านการวัดผลประเมินผลการทำวิจัย และด้านการพิจารณาคุณค่าระเบียบวิธีวิจัย มีความสัมพันธ์ระดับปานกลางเหมือนกัน และด้านการนำไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ระดับสูง ส่วนด้านการวางแผนการทำวิจัย มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ

3.2 พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแบบมุ่งความสัมพันธ์กับการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา ภาพรวมและรายด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยภาพรวมและทุกด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนการทำวิจัย ด้านการวัดผลประเมินผลการทำวิจัย ด้านการพิจารณาคุณค่าระเบียบวิธีวิจัย และด้านการนำไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

3.3 พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาแบบมุ่งงานกับการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา ภาพรวมและรายด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยภาพรวมและด้านการนำไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ส่วนด้านการวางแผนการทำวิจัย ด้านการวัดผลประเมินผลการทำวิจัย และด้านการพิจารณาคุณค่าระเบียบวิธีวิจัย มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย นำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการบริหารงานสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิผลนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารต้องมีภาวะผู้นำในการตัดสินใจแก้ไขปัญหา ที่จะเกิดขึ้นกับโรงเรียน ตลอดเวลา ผู้บริหารจึงต้องแสดงบทบาทหรือพฤติกรรมที่มุ่งให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเข้าใจในการดำเนินงานตามนโยบายการติดต่อสื่อสาร การประสานงาน เพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้ปฏิบัติงานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ อีกทั้งยังต้องแสดงออกถึงความเป็นมิตร มีความไว้วางใจ เชื่อใจ สนับสนุนกับผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อก่อให้เกิดขวัญกำลังใจ และความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

จึงจะทำให้งานที่ได้รับมอบหมายมีประสิทธิภาพ ดังที่ เซอร์จิโอวานี (Sergiovanni, 1997: 78-79) กล่าวว่าผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องแสดงความเป็นผู้นำโดยมีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับเกียรติและศักดิ์ศรีของตำแหน่งจะต้องประสานกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มที่จำเป็นต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อการบรรลุเป้าหมาย เพราะพฤติกรรมของผู้บริหารมีอิทธิพลต่อโครงสร้าง กระบวนการบริหารและวิธีการทำงาน

2. พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการแบบมุ่งสัมพันธ์ของผู้บริหารสถานศึกษา มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารต้องสร้างบรรยากาศในการบริหารให้มีความสัมพันธ์สูง เพราะพฤติกรรมในการแสดงออกทางเป็นมิตรที่ดี ก่อให้เกิดความสำเร็จในงานต่างๆ มากมาย ซึ่งสอดคล้องกับปริยาพันธ์ ปิยะอนันต์ (2546 : 13) ที่ได้กล่าวว่า ผู้บริหารจะประสบผลสำเร็จได้นั้น อยู่ที่แนวทางการบริหารงานทำให้ผู้อื่นทำตามให้สิ่งที่เราตั้งเป้าหมายให้สำเร็จอย่างเต็มที่ และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ผู้บริหารต้องมีความสามารถ ทำให้ตนเองมีความน่าเชื่อถือ ทุกคนให้ความเชื่อมั่นและไว้วางใจมีความสามารถในการบริหารจัดการ การวางแผนที่ดีต้องเข้าใจคน มีการตัดสินใจและการแก้ปัญหาได้ดี

3. พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการแบบมุ่งงานของผู้บริหารสถานศึกษา มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 การปรับโครงสร้างพื้นฐานทางการศึกษา ได้แก่ การกำหนดบทบาทหน้าที่ รูปแบบแนวทางในการกระจายอำนาจการจัดสรรบุคลากรและทรัพยากรอื่นๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นหน้าที่ของครูและผู้บริหารโดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อเตรียมสถานศึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา นำสถานศึกษาไปสู่ความสำเร็จ ตามเป้าหมายได้ดียิ่งขึ้นภายใต้สภาวะการเปลี่ยนแปลงปัจจุบัน ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาต้องแบ่งเวลาให้กับกิจกรรมดังกล่าวมาก ทำให้พฤติกรรมผู้นำแบบมุ่งงานอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปริยา รอดปรีชา (2540 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า พฤติกรรมผู้นำของหัวหน้าภาควิชาสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข มีพฤติกรรมผู้นำด้านกิจสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน

4. การพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา ประกอบด้วย การวางแผนการทำวิจัย การวัดผลประเมินผลการทำวิจัย การพิจารณาคุณค่าระเบียบวิธีวิจัย การนำไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษา มีระดับการพัฒนาทุกด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษามีความสำคัญและจำเป็นต่อผู้บริหาร ครู นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมาก สอดคล้องกับนโยบายส่งเสริมการวิจัย ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 : 4) ที่มีนโยบายการส่งเสริม และสนับสนุนการวิจัย การส่งเสริม และสนับสนุนให้การวิจัยโดยใช้รูปแบบที่หลากหลายเพื่อพัฒนานโยบาย การดำเนินงานตามนโยบายของหน่วยงานทุกระดับ

5. พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวก เมื่อจำแนกพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการ 2 ด้าน ได้แก่ แบบมุ่งความสัมพันธ์และแบบมุ่งงาน พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ การวางแผนการทำวิจัย การวัดผลประเมินผลการทำวิจัย การพิจารณาคุณค่าในด้านระเบียบวิธีวิจัย การนำไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษา ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช 2545 กำหนดให้มีการนำการวิจัยมาใช้ในสถานศึกษา โดยให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และการดำเนินการเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ และสอดคล้องกับ ศิริทิพย์ แสงม่วง (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการที่มีผลต่อการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ความสำเร็จของการพัฒนางานวิจัย มีอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการกับความสำเร็จของการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนโดยใช้ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สันมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- โกศล ภูศรี. (2554). *การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมคุณลักษณะของครูนักวิจัยในยุคปฏิรูปการศึกษา*. วิทยานิพนธ์
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชูศรี วงศ์รัตน. (2550). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ : ไทเนรมิตกิจ อินเตอร์
โพรเกรสชิฟ จำกัด.
- ทัศนาศ แสงศักดิ์. (2543). การวิจัยในชั้นเรียน. *วารสารวิชาการ*, 3(5), 72-77.
- ทิตนา แหมมณี และสร้อยสน สกลรักษ์. (2540). *แบบแผนและเครื่องมือทางการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ
: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพันธ์ วรรณนิยากร. (2540). *พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเชียงราย*.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปรียาพันธุ์ ปิยะอนันต์. (2546). วรรณ. *วารสารนักบริหาร*, 23(2) (เม.ย.-มิ.ย.46), 13-15.
- ปรียา รอดปรีชา.(2540). *พฤติกรรมผู้นำและความสามารถในการบริหารภาควิชาของหัวหน้าภาควิชา
สถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เพียรพันธุ์ กิจพาณิชย์เจริญ. (2552). *ศึกษาสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ยาใจ พงษ์บริบูรณ์. (2537). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการรูปแบบเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน*. ขอนแก่น :
มหาวิทยาลัยขอนแก่น, เอกสารประกอบการบรรยาย.
- ศิริทิพย์ แสงม่วง. (2549). *การศึกษาพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการที่มีผลต่อการพัฒนางานวิจัย
ในชั้นเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดศรีสะเกษ*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์. (2545). *ภาวะผู้นำ ทฤษฎีและปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: บุ๊คส์ลิงค์
- สุประวีณ์ สุนัยตะคุ. (2548). *ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ
ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 1*.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2559). *การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน*. (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). *นโยบายการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: บริษัทพิมพ์ดี.
- Sergiovanni, T. J. (1997). *Handbook for effective department leadership*. Massachusetts:
Allyn and Bacon.

ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ STRATEGIES FOR DEVELOPING RESEARCH UNIVERSITIES TOWARD ENTREPRENEURIAL UNIVERSITIES

อวิรุทธ์ ฉัตรมาลาทอง^{1*}, สิริฉันท์ สติรกุล เทชพาหพงษ์²
Awirut Chatmarathong¹, Sirichan Sathirakul Tachaphahapong²

¹สำนักงานสภามหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹Chulalongkorn University Council Office, Chulalongkorn University

²คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

²Faculty of Education, Chulalongkorn University

*Corresponding author, E-mail: chatmaratong@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการจำเป็นของการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ 2) วิเคราะห์ปัจจัยความสำเร็จของการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ และ 3) นำเสนอยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ กลุ่มตัวอย่าง คือ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ 2) ผู้บริหารคณะและหน่วยงานของมหาวิทยาลัยวิจัย 3) ผู้บริหารองค์กรภาครัฐ และภาคธุรกิจอุตสาหกรรม และ 4) ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบร่างยุทธศาสตร์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบวิเคราะห์สาระ แบบสัมภาษณ์แบบสอบถาม แบบตรวจสอบร่างยุทธศาสตร์และโมเดลพันธกิจฯ การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์สาระ การวิเคราะห์ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และดัชนีความต้องการจำเป็น

ผลการศึกษาพบว่า

1. สภาพปัจจุบันในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความต้องการจำเป็นที่ต้องพัฒนา ได้แก่ การวัดผลกระทบของมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ การจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ ความสามารถขององค์กร และความสัมพันธ์กับภาคส่วนภายนอก

2. ปัจจัยความสำเร็จ ประกอบด้วย (1) การศึกษาเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (2) สร้างความเข้าใจ (3) ต้นแบบที่ดี (4) ความร่วมมือภายใน (5) ความร่วมมือภายนอก (6) วัฒนธรรมองค์กรเชิงประกอบการ (7) วิจัยเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมและเศรษฐกิจ (8) กฎ ระเบียบ และข้อบังคับ และ (9) โครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยีสารสนเทศ

3. ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ มี 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ “EPIC” คือ 1) สร้างการศึกษาเพื่อพัฒนาภาวะผู้ประกอบการ 2) สร้างหุ้นส่วนแห่งคุณค่าร่วม 3) สร้างระบบนิเวศและนวัตกรรมผู้ประกอบการ และ 4) สร้างวัฒนธรรมแห่งองค์กรเชิงประกอบการ

คำสำคัญ: มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ มหาวิทยาลัยวิจัย ยุทธศาสตร์

ABSTRACT

The purposes of this research are to 1) study the current state and needs of developing research universities toward entrepreneurial universities 2) analyze the success factors of developing research universities toward entrepreneurial universities 3) propose the strategies for developing research universities toward entrepreneurial universities. The samples include 1) experts on entrepreneurial universities 2) 209 faculty and institute administrators of research universities 3) executives of government and business-industry sector and 4) experts for connoisseurship discussion. The research instruments include the content analysis form, interview forms, questionnaire, and form for validation of (draft) strategies and mission model. Meanwhile, the content analysis, frequency, percentage, mean, standard deviation, and priority need index are used in the data analysis.

The research results can be summarized as follows :

1. Overall current state is at the intermediate level. Meanwhile, the priority needs are measuring the impact of the entrepreneurial university, teaching and learning for entrepreneurship development, organizational capacity and external sectors relationship.

2. The success factors consist of 1) entrepreneurship education 2) understanding 3) good practices 4) internal collaboration 5) external collaboration 6) entrepreneurial organization culture 7) research in responding to social and economic needs 8) rules and regulations and 9) infrastructure and information technology.

3. The strategies for developing research universities toward entrepreneurial universities comprise 4 strategic themes “EPIC”. The themes include 1) Entrepreneurship Education 2) Shared Value Partnership 3) Ecosystem & Entrepreneurial Innovation and 4) Entrepreneurial Organization Culture.

Keywords: Entrepreneurial Universities, Research Universities, Strategies

บทนำ

จากการที่ประเทศไทยได้รับการจัดกลุ่มจากธนาคารโลก ให้อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีรายได้ปานกลางระดับสูง ซึ่งกำลังพยายามก้าวออกจากความยากจนด้วยการสร้างรายได้จากการพัฒนาอุตสาหกรรมและการส่งออกเช่นเดียวกับประเทศพัฒนาแล้วทั่วโลก อย่างไรก็ตามประเทศไทยยังคงมีจุดอ่อนที่สำคัญคือ ขาดการพัฒนาเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมที่ใช้ลดต้นทุนในการผลิตและเพิ่มมูลค่าของสินค้าและบริการ ซึ่งสอดคล้องกับไพฑูรย์ สีนลรัตน์ (2557) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ประเทศไทยและประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคอาเซียน กำลังตกอยู่ในฐานะผู้เรียนรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ตามที่ตะวันตกเสนอ แต่ไม่ได้อยู่ในฐานะผู้พัฒนาหรือสร้างนวัตกรรมใหม่ สำหรับนำมาเผยแพร่หรือจำหน่ายให้แก่ทั่วโลกอย่างประเทศกำลังพัฒนาทำอยู่ เหตุผลเนื่องจากการกระบวนทัศน์การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมยังไม่ได้ถูกเสริมสร้างให้เป็นวัฒนธรรมของคนไทย ส่งผลให้ประเทศไทยอยู่ในฐานะที่จะไม่สามารถแข่งขันได้อย่างเต็มที่ เพราะวัฒนธรรมของคนไทยเราจะมีวัฒนธรรมของการรับมากกว่าวัฒนธรรมการสร้าง ซึ่งเป็นอุปสรรคที่ทำให้ประเทศไทยไม่สามารถพัฒนาประเทศตามที่มุ่งหวังไว้ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่โมเดล “ประเทศไทย 4.0”

มหาวิทยาลัยในฐานะชุมทรัพย์ทางปัญญาจึงเป็นกลไกหนึ่งที่สำคัญในการไขปัญหาดังกล่าวและส่งเสริมการพัฒนาประเทศ ฉะนั้นแล้วแนวโน้มมหาวิทยาลัยไทยต้องมีการกิจกรรมนอกจากการเปิดหลักสูตรเพื่อจัดการเรียนการสอนอย่างเดียว (Teaching University) มาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย (Research University) ที่จำเป็นต้องมีความเป็นผู้ประกอบการควบคู่กันไปด้วย โดยร่วมมือกับภาครัฐ ภาคธุรกิจ อุตสาหกรรมในการทำวิจัย จนกระทั่งระดมทุนเพื่อพัฒนาธุรกิจเกิดใหม่ (Startup) โดยนำผลการวิจัยมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม โดยเรียกมหาวิทยาลัยที่มีการดำเนินงานในลักษณะนี้เรียกว่า “Entrepreneurial University” ซึ่งมหาวิทยาลัยจะมีบทบาทในการเป็นแหล่งสร้างสรรค์และบุกเบิกผลิตภัณฑ์ใหม่ขึ้นใช้เองทดแทนการนำเข้าและส่งออกผลิตภัณฑ์ไปยังต่างประเทศได้ นำองค์ความรู้ใหม่มาใช้ประโยชน์ให้เกิดเป็นรูปธรรมพร้อมกับเผยแพร่องค์ความรู้ใหม่ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น (Etzkowitz & Zhou, 2008) รวมทั้งบูรณาการศาสตร์ระหว่างสาขาวิชา (interdisciplinary) เพื่อการวิจัยและการจัดการศึกษาควบคู่กับการสร้างความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะกับภาครัฐและภาคธุรกิจอุตสาหกรรมในรูปแบบของ Triple Helix ที่เป็นการผสมผสานจุดแข็งขององค์กรทั้งสาม คือ มหาวิทยาลัย ภาคธุรกิจอุตสาหกรรม และภาครัฐ เพื่อสร้างศักยภาพสำหรับสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ (Gibb, Haskins, & Robertson, 2013)

ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องพัฒนากระบวนการบริหารงานในรูปแบบใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับพันธกิจและรูปแบบเป็นมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ ที่ขยายขอบเขตจากการสอนและการวิจัยไปสู่การเป็นผู้ประกอบการด้วย (ธีระพร วีระถาวร, 2554) จากจุดแข็งด้านความเป็นเลิศเฉพาะทางของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งหรือแต่ละพื้นที่ตั้งโดยมีการเชื่อมโยงกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคม การร่วมมือกับภาครัฐ ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมในการพัฒนานวัตกรรม ถ่ายทอดเทคโนโลยี ที่สามารถลดการพึ่งพาเฉพาะแหล่งรายได้จากการจัดการศึกษา เพิ่มขีดความสามารถในการหารายได้จากการวิจัยและพัฒนาผลงานนวัตกรรม การจดทะเบียนสิทธิบัตร ใบอนุญาตในลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย และการบริการวิชาการรูปแบบที่หลากหลาย ในฐานะมหาวิทยาลัยที่มีการบริหารจัดการเชิงอิสระ (Autonomous University) จะมีลักษณะมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมกับการเป็นมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ และควรเป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นด้านการวิจัยเป็นหลัก เนื่องจากมีวัฒนธรรมของสถาบัน ความเชี่ยวชาญขั้นสูงของศาสตร์สาขาวิชาต่างๆอยู่แล้วเป็นพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ จึงเป็นโจทย์สำคัญที่ต้องแสวงหาคำตอบด้วยกระบวนการวิจัย ยุทธศาสตร์ที่ได้จากการศึกษาวิจัยนี้สามารถนำมาใช้ในการวางแผนกำหนดยุทธศาสตร์สำหรับการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการของมหาวิทยาลัยวิจัยในประเทศไทย สนับสนุนแนวทางการดำเนินงานเชิงยุทธศาสตร์อย่างเป็นรูปธรรมให้มหาวิทยาลัยวิจัยของประเทศไทยได้มีศักยภาพและพร้อมสู่การเป็นมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ มหาวิทยาลัยวิจัยได้แสดงบทบาทในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างผลกระทบที่ดีต่อสังคมทุกระดับ พร้อมกันนี้ยังส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยวิจัยได้เป็นกลไกขับเคลื่อนประเทศที่สำคัญสู่ประเทศไทยในยุค 4.0 อย่างสมบูรณ์

ทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นฐานความรู้สำหรับการใช้การศึกษาโดยมีประเด็นการค้นคว้าเป็นดังต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ

เป็นแนวคิดการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยโดยเกิดขึ้นจากการแสวงหาแนวทางใหม่จากความล้มเหลวของรูปแบบมหาวิทยาลัยดั้งเดิมที่บริหารจัดการโดยพึ่งพาการสนับสนุนจากภาครัฐเป็นหลักสู่รูปแบบที่มหาวิทยาลัยสามารถสร้างรายได้และส่งเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ พร้อมทั้งสร้างผลกระทบต่อสังคมได้โดยการดำเนินพันธกิจด้านการจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการกับการวิจัยให้สอดคล้องกับสถานการณ์และปัญหาที่เกิดขึ้นในเศรษฐกิจและสังคม ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการนอกเหนือจากการผลิตบัณฑิตและงานวิจัยแล้วยังได้ขยายสู่ผลลัพธ์ใหม่ ได้แก่ การสร้างผู้ประกอบการรายใหม่ การพัฒนาธุรกิจใหม่ การถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ภาคธุรกิจอุตสาหกรรม และภาครัฐ การพัฒนากระบวนการและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาประเทศ (Etzkowitz, 2013: 492)

การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ

อวิรุทธ์ ฉัตรมาลาทอง (2560: 173-175) ได้สรุปการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการดังนี้

1) **นำองค์กรและการกำกับมหาวิทยาลัย** ประกอบด้วย (1) กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบาย และแผนงานเพื่อพัฒนาสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ (2) สร้างวัฒนธรรมองค์กรเชิงประกอบการที่เปิดโอกาสให้ประชาคมได้มีสิทธิเสรีภาพทางวิชาการในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย (3) มีการถ่ายทอด สื่อสารนโยบายและแผนงานพัฒนาสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการภายในมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง และ (4) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์นโยบายและแผนพัฒนาสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการไปยังภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

2) **สร้างความสามารถขององค์กร** ประกอบด้วย (1) แสวงหาและพัฒนาอาจารย์ นักวิจัย และบุคลากรให้มีสมรรถนะและประสบการณ์ที่สอดคล้องกับทิศทางของมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ (2) จัดเตรียมงบประมาณ งบประมาณ และจัดตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุนการสร้างนวัตกรรมและการพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (3) บริหารจัดการระบบเทคโนโลยีและนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และ (4) สร้างระบบนิเวศน์เชิงนวัตกรรมที่เป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงระหว่างภาคส่วนต่างๆ

3) **จัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ** ประกอบด้วย (1) กำหนดให้ทักษะและกระบวนการคิดแบบผู้ประกอบการเป็นคุณลักษณะหรือผลลัพธ์การเรียนรู้ที่จำเป็นของบัณฑิต (2) จัดหลักสูตร รายวิชาที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ กระบวนการคิดแบบผู้ประกอบการ (3) จัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการพัฒนาความรู้ ทักษะ กระบวนการคิดแบบผู้ประกอบการ (4) จัดกิจกรรมการเรียนรู้นอกหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการพัฒนาความรู้ ทักษะ กระบวนการคิดแบบผู้ประกอบการ และ (5) ผู้มีประสบการณ์ด้านการประกอบการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ

4) **เตรียมความพร้อมและการสนับสนุนเพื่อเป็นผู้ประกอบการ** ประกอบด้วย (1) จัดโครงการ/กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และแรงบันดาลใจด้านการพัฒนานวัตกรรมและการประกอบการ (2) สนับสนุนการบ่มเพาะและสร้างธุรกิจให้แก่บัณฑิตนักศึกษา (3) ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการพัฒนาธุรกิจใหม่ (4) ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในด้านการคุ้มครองสิทธิด้านทรัพย์สินทางปัญญา (5) ผู้ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในด้านกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ (6) มีทรัพยากรกายภาพที่สนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมและการประกอบการ และ (7) สร้างเครือข่ายสังคมผู้ประกอบการของมหาวิทยาลัย

5) **สร้างความสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยกับภาคส่วนภายนอกเพื่อการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้** ประกอบด้วย (1) มีความร่วมมือกับภาคส่วนภายนอกในระดับชาติและนานาชาติ เพื่อถ่ายทอดและแลกเปลี่ยน

องค์ความรู้ (2) ส่งเสริมให้บุคลากรได้ถ่ายทอดแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์กับภาคธุรกิจอุตสาหกรรม ภาครัฐ และภาคส่วนอื่นๆ (3) บูรณาการกิจกรรมการวิจัยและการจัดการศึกษาร่วมกับกิจกรรมของภาคธุรกิจ อุตสาหกรรม ภาครัฐ และภาคส่วนอื่นๆ และ (4) ภาคธุรกิจอุตสาหกรรม ภาครัฐ และหน่วยงานภายนอก ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการเงินแก่มหาวิทยาลัย

6) สร้างความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ ประกอบด้วย (1) ร่วมมือในระดับ นานาชาติเพื่อพัฒนาความเป็นเลิศทางวิชาการ การจัดการศึกษา และการวิจัย (2) ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนิสิต นักศึกษาและบุคลากรเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์การเป็นผู้ประกอบการ (3) เชิญชวนและจูงใจให้นิสิตนักศึกษา ชาวต่างประเทศเข้ามาศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัย (4) แสวงหาและจูงใจให้ผู้ที่มีความชำนาญในสาขาวิชาหรือมีความเชี่ยวชาญด้านการพัฒนาธุรกิจจากต่างประเทศเข้าร่วมสอน/วิจัย และ (5) จัดตั้งวิทยาเขตไปยัง ต่างประเทศ เพื่อเป็นศูนย์กลางการสร้างเครือข่ายทางวิชาการและการพัฒนาความร่วมมือด้านต่างๆ ระหว่าง ภูมิภาค โดยใช้ศิลปะและวัฒนธรรมไทยเป็นจุดแข็งในการเชื่อมโยง

7) วัดผลกระทบของมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ ประกอบด้วย (1) กำหนดตัวชี้วัดผลกระทบของ การนำองค์กรสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ (2) กำหนดตัวชี้วัดผลผลิตและผลลัพธ์จากพันธกิจต่างๆในเชิง ปริมาณและเชิงคุณภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการจำเป็นของการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยสู่มหาวิทยาลัย เชิงประกอบการ
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยความสำเร็จของการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ
3. เพื่อนำเสนอยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการจำเป็นของการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยสู่ มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการใน 8 ด้าน คือ 1) การนำองค์กรและการกำกับมหาวิทยาลัย 2) ความสามารถ ขององค์กร 3) การจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ 4) การเตรียมความ พร้อมและการสนับสนุนเพื่อเป็นผู้ประกอบการ 5) ความสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยกับภาคส่วนภายนอกเพื่อ การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ 6) ความเป็นนานาชาติ 7) การวัดผลกระทบของมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ และ 8) คุณค่าของมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ โดยการสอบถามผู้บริหารระดับคณะและหน่วยงานของ มหาวิทยาลัยวิจัยทั้ง 9 แห่ง จำนวน 209 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติพื้นฐานและค่า ดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified})

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ปัจจัยความสำเร็จของการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยสู่มหาวิทยาลัยเชิง ประกอบการ โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนามหาวิทยาลัยเชิงประกอบการในประเทศไทย ผู้บริหารองค์กรภาครัฐ และผู้บริหารองค์กรภาคธุรกิจอุตสาหกรรม รวมจำนวน 16 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการ วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 3 นำข้อมูลผลการศึกษาที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2 มา จัดทำ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ โดยใช้วิธีการกำหนดยุทธศาสตร์ 2 วิธี คือ ใช้ เทคนิคการวิเคราะห์ SWOT Analysis การจัดทำ TOWS Matrix และทำการตรวจสอบความเหมาะสมของ (ร่าง) ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ โดยวิธีสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ

(Connoisseurship Process) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน จากนั้นนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขร่าง แล้วนำเสนอยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการในภาพรวมที่สมบูรณ์

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ส่วนที่ 1 สภาพปัจจุบันของการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.1$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการด้านการสร้างคุณค่าของมหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดแต่ยังคงอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$) รองลงมาคือด้านการนำองค์กรและการกำกับมหาวิทยาลัย และด้านความร่วมมือของมหาวิทยาลัยเพื่อการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ($\bar{X} = 3.19$) ส่วนด้านการวัดผลกระทบของมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.73$)

ความต้องการจำเป็นของมหาวิทยาลัยวิจัยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการในภาพรวม มีพิสัยของดัชนีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการมีค่าระหว่าง 0.30 – 0.44 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า มหาวิทยาลัยวิจัยมีความต้องการจำเป็นต้องพัฒนาใน 4 ด้านจาก 8 ด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ลำดับที่ 1 ด้านการวัดผลกระทบของมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ มีค่า $PNI_{\text{modified}} = 0.44$ ลำดับที่ 2 ด้านการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ มีค่า $PNI_{\text{modified}} = 0.38$ และลำดับที่ 3 มี 2 ด้าน คือ ด้านความสามารถขององค์กร และด้านความร่วมมือของมหาวิทยาลัยเพื่อการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ มีค่า $PNI_{\text{modified}} = 0.35$

ส่วนที่ 2 ปัจจัยความสำเร็จของการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ ได้แก่ (1) การศึกษาเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ: การจัดหลักสูตร การเรียนการสอน และการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ สร้างเส้นทางการประกอบอาชีพและการเป็นผู้ประกอบการให้แก่บัณฑิตนักศึกษา (2) การสร้างความเข้าใจ: การพัฒนาประชาคมของมหาวิทยาลัยให้มีความเข้าใจแนวคิด การดำเนินงาน และคุณค่าของมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการในทิศทางเดียวกัน (3) มีต้นแบบ: การนำต้นแบบการพัฒนามหาวิทยาลัยเชิงประกอบการและระบบนิเวศนวัตกรรมที่ประสบความสำเร็จมาประยุกต์ใช้ (4) ความร่วมมือภายใน: การสร้างความร่วมมือภายในมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาการศึกษา การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม เพื่อสร้างคุณค่าในการดำเนินพันธกิจของมหาวิทยาลัยร่วมกัน (5) ความร่วมมือภายนอก: การสร้างความร่วมมือภายนอกมหาวิทยาลัย ทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจอุตสาหกรรม เพื่อพัฒนาการศึกษา การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม เพื่อสร้างคุณค่าร่วมกันในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ (6) วัฒนธรรมองค์กรเชิงประกอบการ: การมีวัฒนธรรมองค์กรเชิงประกอบการ ที่นำกระบวนการคิดแบบผู้ประกอบการมาใช้เป็นฐานในการดำเนินพันธกิจ เน้นความเป็นอิสระ ยืดหยุ่น สร้างสรรค์ กล้าเสี่ยง และยอมรับความล้มเหลวได้ (7) การวิจัยเพื่อตอบสนองความต้องการทางสังคมและเศรษฐกิจ: การนำปัญหาและความต้องการทางสังคมและเศรษฐกิจจากภาคธุรกิจอุตสาหกรรมและภาครัฐมาเป็นฐานคิดสำคัญในการพัฒนาการศึกษาและการวิจัย (8) กฎ ระเบียบ และข้อบังคับ: การมีกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและของรัฐบาลต้องส่งเสริมและสนับสนุนระบบการพัฒนานวัตกรรมและการสร้างธุรกิจใหม่ในมหาวิทยาลัย และ (9) โครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยีสารสนเทศ: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพและทางสารสนเทศเพื่อส่งเสริมให้เกิดระบบนิเวศนวัตกรรมและสังคมผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ “ประเด็นยุทธศาสตร์ : E P I C” มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

วิสัยทัศน์ เป็นมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการที่สร้างคุณค่า มูลค่า และผลกระทบเชิงสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างการศึกษาเพื่อพัฒนาภาวะผู้ประกอบการ (Entrepreneurship Education) มีเป้าประสงค์ คือ (1) เพื่อสร้างบัณฑิตให้มีกระบวนการคิดและทักษะแบบผู้ประกอบการ มีประสบการณ์ทางธุรกิจที่สามารถแข่งขันในตลาดแรงงานและตลาดธุรกิจ (2) เพื่อสร้างหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาภาวะผู้ประกอบการที่บูรณาการองค์ความรู้และแนวปฏิบัติด้านการประกอบการตั้งแต่ระดับสาขาวิชา ภาควิชา คณะ และมหาวิทยาลัย (3) เพื่อเสริมสร้างกระบวนการคิดและทักษะแบบผู้ประกอบการ และธุรกิจเกิดใหม่ในสังคมไทย และ (4) เพื่อสืบสาน สร้างสรรค์ และต่อยอดศิลปวัฒนธรรมไทยสู่นวัตกรรมและธุรกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise) ระดับสากล

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาหลักสูตร รายวิชา การเรียนการสอนที่มุ่งผลลัพธ์ในระดับปริญญาบัณฑิตและบัณฑิตศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการคิด กลุ่มทักษะแบบผู้ประกอบการ และประสบการณ์ทางธุรกิจระดับโลก

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาหลักสูตรและรายวิชาแบบสหวิทยาการ (Interdisciplinary) เพื่อพัฒนานวัตกรรมและธุรกิจเกิดใหม่ที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ

กลยุทธ์ที่ 3 สร้างเสริมกิจกรรมเรียนรู้เพื่อเตรียมนิสิตนักศึกษาให้สามารถแข่งขันในตลาดแรงงานและตลาดธุรกิจระดับชาติและนานาชาติ

กลยุทธ์ที่ 4 ผลักดันให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาระบบการศึกษาเพื่อพัฒนาภาวะผู้ประกอบการ

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาระบบการติดตามและประเมินความยั่งยืนของธุรกิจของบัณฑิต/ศิษย์เก่า

กลยุทธ์ที่ 6 สร้างเสริมการพัฒนากลุ่มทักษะแบบผู้ประกอบการ และธุรกิจเกิดใหม่แก่สังคมไทย

กลยุทธ์ที่ 7 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมโดยใช้ศิลปะและวัฒนธรรมไทยมาสร้างสรรค์-ต่อยอด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างหุ้นส่วนแห่งคุณค่าร่วม (Shared Value Partnership) มีเป้าประสงค์ คือ (1) เพื่อสร้างพันธมิตรความร่วมมือเพื่อสร้างคุณค่าเชิงสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมในระดับชาติถึงระดับโลก (2) เพื่อสร้างระบบห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาผู้ประกอบการและธุรกิจเกิดใหม่ที่มีศักยภาพสูงของประเทศ (3) เพื่อสร้างระบบนิเวศแห่งการแบ่งปัน (Sharing) ทางปัญญาและทรัพยากรของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล และ (4) เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าผลงานวิจัยและนวัตกรรมตามทิศทางการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมของประเทศและโลก

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างความร่วมมือแบบสามประสาน (Triple Helix) เพื่อเป็นรากฐานของชาติในการสร้างคุณค่าเชิงสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมในระดับชาติถึงระดับโลก

กลยุทธ์ที่ 2 สร้างเครือข่ายพันธมิตรมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาผู้ประกอบการกับมหาวิทยาลัยชั้นนำทั้งในระดับชาติถึงระดับโลก

กลยุทธ์ที่ 3 ถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีไปยังองค์กรภายนอกเพื่อต่อยอดสู่นวัตกรรม การแก้ไขปัญหาสังคมและใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการวิจัยแบบบูรณาการข้ามศาสตร์ข้ามองค์กรเพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ*

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างระบบนิเวศและนวัตกรรมผู้ประกอบการ (Ecosystem & Entrepreneurial Innovation) มีเป้าประสงค์ คือ เพื่อสร้างความพร้อมด้านทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐาน

ที่สามารถกระตุ้นกระบวนการสร้างนวัตกรรมและการเกิดผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาสถานที่และอุปกรณ์เพื่อสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมและธุรกิจเกิดใหม่

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาระบบสารสนเทศและฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมและธุรกิจเกิดใหม่

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาระบบการเงินเพื่อการลงทุนในนวัตกรรมและธุรกิจเกิดใหม่

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 สร้างวัฒนธรรมแห่งองค์กรเชิงประกอบการ (Entrepreneurial Organization Culture) มีเป้าประสงค์ คือ (1) เพื่อปลูกฝังวัฒนธรรมแห่งองค์กรเชิงประกอบการให้เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย (2) เพื่อปรับปรุงโครงสร้างองค์กรให้มีความทันสมัย มุ่งแสวงหาโอกาสใหม่และท้าทายความสามารถขององค์กร (3) เพื่อวางระบบติดตามและประเมินผลพันธกิจมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการที่กระตุ้นการสร้างผลกระทบเชิงสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 1 แสดงวิสัยทัศน์สู่องค์กรเชิงประกอบการ

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนากลไกสื่อสารเชิงรุกเพื่อเผยแพร่แผนงาน-ผลงานของมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ

กลยุทธ์ที่ 3 ปรับปรุงกระบวนการบริหารงานให้มีความเป็นอิสระ คล่องตัว สร้างสรรค์ แสวงหาโอกาสและยอมรับความเสี่ยง

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนากลไกการได้มาและพัฒนาบุคลากรที่มีความเป็นผู้ประกอบการและมีศักยภาพสูง

กลยุทธ์ที่ 5 ปรับปรุงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับให้เอื้อต่อการพัฒนานวัตกรรม การถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี และการพัฒนาธุรกิจเกิดใหม่

กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาระบบติดตามและประเมินผลกระทบของการเป็นมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ

จากการจัดทำยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ สามารถนำเสนอได้ดังภาพที่ 1

สรุป

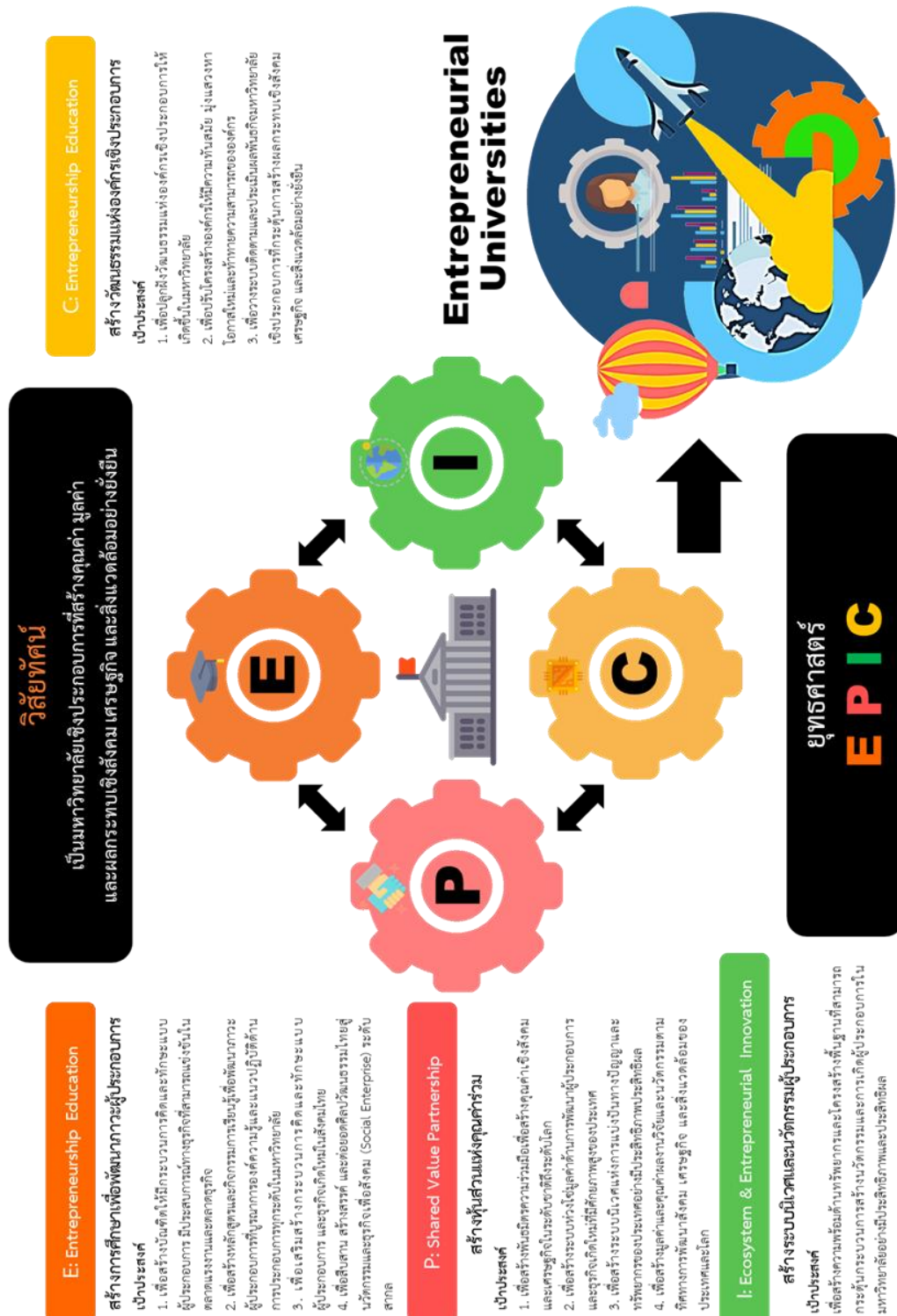
ผลการสรุปข้อมูลจากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ” สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์สร้างการศึกษาเพื่อพัฒนาภาวะผู้ประกอบการ (Entrepreneurship Education) เน้นการพัฒนาบัณฑิตให้มีกระบวนการคิดและทักษะแบบผู้ประกอบการ ผ่านการพัฒนาหลักสูตร รายวิชา การจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ในทุกระดับของมหาวิทยาลัย โดยบูรณาการองค์ความรู้ทางวิชาการและแนวปฏิบัติด้านการประกอบการแบบสหวิทยาการเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันและพัฒนานวัตกรรมและธุรกิจเกิดใหม่

ยุทธศาสตร์สร้างหุ้นส่วนแห่งคุณค่าร่วม (Shared Value Partnership) เน้นการสร้างหุ้นส่วนกับภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมเพื่อร่วมสร้างนวัตกรรมที่มีคุณค่าต่อสังคมและเศรษฐกิจ การเกิดห่วงโซ่มูลค่าในการพัฒนาผู้ประกอบการและธุรกิจเกิดใหม่ของที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศและโลก

ยุทธศาสตร์สร้างระบบนิเวศและนวัตกรรมผู้ประกอบการ (Ecosystem & Entrepreneurial Innovation) เน้นการสร้างความพร้อมด้านทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐานที่สามารถกระตุ้นกระบวนการสร้างนวัตกรรมและการเกิดผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ยุทธศาสตร์สร้างวัฒนธรรมแห่งองค์กรเชิงประกอบการ (Entrepreneurial Organization Culture) เน้นการปลูกฝังวัฒนธรรมแห่งองค์กรเชิงประกอบการให้เกิดขึ้นภายในมหาวิทยาลัย การปรับโครงสร้างองค์กรให้มีความทันสมัย มุ่งแสวงหาโอกาสและท้าทายความสามารถขององค์กรในปัจจุบันและอนาคต

ภาพที่ 1: ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันด้านการสร้างคุณค่าของมหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ข้อค้นพบนี้แสดงให้เห็นว่า โครงการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติเป็นกลไกหนึ่งที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการยกระดับคุณภาพผลผลิตเพื่อให้มหาวิทยาลัยสร้างคุณค่าต่อสังคมและเศรษฐกิจได้ สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2553) ที่ระบุว่า เป้าหมายของโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยแห่งชาติ คือ การมุ่งให้มหาวิทยาลัยวิจัยสามารถผลิตผลงานวิจัยและบัณฑิตที่มีศักยภาพสูง เป็นฐานของการพัฒนาภาคการผลิต เศรษฐกิจ และสังคมเพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านการศึกษาในระดับภูมิภาค และมีขีดความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้น

2. ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็นด้านการวัดผลกระทบของมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการมีค่ามากที่สุด โดยเฉพาะการวัดผลกระทบของมหาวิทยาลัยที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการนั้นควรต้องมีการเพิ่มตัวชี้วัดในเชิงผลกระทบ (Impact) ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการด้วย ไม่ว่าจะเป็นนวัตกรรมที่นิสิตนักศึกษาหรือบัณฑิตพัฒนาขึ้นแล้วสามารถสร้างผลกระทบเชิงสังคมและเศรษฐกิจ ธุรกิจเกิดใหม่ที่นิสิตนักศึกษาหรือบัณฑิตพัฒนาขึ้นแล้วสามารถสร้างผลกระทบเชิงสังคมและเศรษฐกิจ การจ้างงานที่เกิดขึ้นจากธุรกิจเกิดใหม่ที่นิสิตนักศึกษาหรือบัณฑิตพัฒนาขึ้น เป็นต้น สอดคล้องกับ OECD and European Commission (2012) และ NCEE (2016) ที่ระบุว่า มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการต้องให้ความสำคัญกับการวัดผลกระทบของการดำเนินพันธกิจ (Measuring the impact) มหาวิทยาลัยต้องตั้งคำถามว่ามีวิธีการอย่างไรในการพยายามทำให้เกิดผลกระทบจากผลลัพธ์จากการดำเนินงาน ซึ่งการวัดผลกระทบควรยึดหลักการที่ว่า "จะวัดที่ไหน (Where)" มากกว่า "จะวัดอะไร (What)"

3. การวิเคราะห์ปัจจัยความสำเร็จของการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการพบว่า มีประเด็นปัจจัยความสำเร็จที่สอดคล้องกับผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของมหาวิทยาลัยวิจัย ไม่ว่าจะเป็นการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ ความสามารถขององค์กร และความร่วมมือของมหาวิทยาลัยเพื่อการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ข้อมูลนี้สะท้อนให้เห็นว่า ปัจจุบันมหาวิทยาลัยวิจัยยังคงจำเป็นต้องพัฒนาการบริหารจัดการในด้านต่างๆทั้งที่เป็นพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย และการสนับสนุนประสิทธิภาพการดำเนินงานภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยเพิ่มมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้พบข้อสังเกตว่ามีประเด็นปัจจัยความสำเร็จบางประการเพิ่มเติมจากผลการศึกษาความต้องการจำเป็น ได้แก่ การพัฒนาประชาคมของมหาวิทยาลัยให้มีความเข้าใจแนวคิด การดำเนินงาน และคุณค่าของมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการในทิศทางเดียวกัน และการมีวัฒนธรรมองค์กรเชิงประกอบการ ที่นำกระบวนการคิดแบบผู้ประกอบการมาใช้เป็นฐานในการดำเนินพันธกิจ เน้นความเป็นอิสระ ยืดหยุ่น สร้างสรรค์ กล้าเสี่ยง และยอมรับความล้มเหลวได้ ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Clark (1998) ที่กล่าวว่าปัจจัยสำคัญสองประการของการปรับเปลี่ยนสู่การเป็นมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ ประการแรก คือ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานของมหาวิทยาลัย (Strengthened steering core) โดยมหาวิทยาลัยต้องมีการบริหารงานด้วยความคล่องตัว เป็นพลวัตร ลดความเป็นองค์กรราชการ มีความเด็ดขาดในการตัดสินใจ และทำงานร่วมกันอย่างเป็นองค์คณะในมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดคุณค่าใหม่ทางการบริหารจัดการควบคู่กับความเป็นวิชาการ ประการที่สอง คือ บูรณาการวัฒนธรรมเชิงประกอบการภายในมหาวิทยาลัย (Integrated entrepreneurial culture) โดยมหาวิทยาลัยต้องปรับวัฒนธรรมองค์กรให้สามารถยอมรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้น และเปรียบมหาวิทยาลัยเสมือนเป็นบริษัทหนึ่งในอุตสาหกรรมไฮเทคที่มีความคล่องตัว และตอบสนองการเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็วทันการณ์ และในผลการวิจัยของ Aranha and Garcia (2014) ที่พบว่า

วัฒนธรรมเชิงประกอบการของมหาวิทยาลัยจะเกิดขึ้นได้จากการสร้างความตระหนักและรับรู้ของคณาจารย์และบุคลากรเกี่ยวกับแนวคิดของมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ และการสร้างยุทธศาสตร์เพื่อกระตุ้นความเป็นผู้ประกอบการให้เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย ดังนั้น มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องสร้างวัฒนธรรม “กล้าเสี่ยง” ในมหาวิทยาลัยเพื่อกระตุ้นให้เกิดการค้นคว้า ทดลอง สร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ไม่ว่าจะเป็น หลักสูตร การเรียนการสอน การวิจัย การบริการสังคม กิจกรรมต่างๆ

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ โดยอภิปรายตามรายละเอียดยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1 ยุทธศาสตร์สร้างการศึกษาเพื่อพัฒนาภาวะผู้ประกอบการ (Entrepreneurship Education) เน้นการพัฒนาศักยภาพให้มีกระบวนการคิดและทักษะแบบผู้ประกอบการ ผ่านการพัฒนาหลักสูตร รายวิชาการจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ในทุกระดับของมหาวิทยาลัย โดยบูรณาการองค์ความรู้ทางวิชาการและแนวปฏิบัติด้านการประกอบการแบบสหวิทยาการเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันและพัฒนานวัตกรรมและธุรกิจเกิดใหม่ สอดคล้องกับ Clark (1998) ที่กล่าวว่า การปรับเปลี่ยนสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการนั้นมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องกระตุ้นดินแดนหัวใจทางวิชาการ (Academic Heartland) เนื่องจากวิชาการคือรากฐานสำคัญของระบบมหาวิทยาลัย โดยการพัฒนากลยุทธ์ งานวิชาการ การวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมให้เกิดกระบวนการพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Etzkowitz (2013); Gibb (2013); NCEE (2013); HEInnovate (2014) และ Etzkowitz (2015) ที่พบว่า มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการเป็นมหาวิทยาลัยที่มีระบบการจัดการศึกษารูปแบบใหม่ของสถาบันอุดมศึกษา ที่เน้นการบูรณาการพันธกิจการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย บูรณาการองค์ความรู้หลากหลายสาขาวิชาแบบสหวิทยาการของสาขาวิชาดั้งเดิมกับสาขาวิชาใหม่ในเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ ซึ่งเป้าหมายของการจัดการศึกษารูปแบบใหม่นี้ เพื่อมุ่งพัฒนาคณาจารย์ที่มีกระบวนการคิด ทักษะ พฤติกรรม และความสามารถแบบผู้ประกอบการ ที่สามารถรับมือกับสภาพแวดล้อมที่ไม่สามารถคาดเดาได้ในอนาคต ผ่านกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ร่วมกัน แลกเปลี่ยนองค์ความรู้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ และให้อำนาจ (Empower) ในการค้นคว้า ทดลอง ความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนานวัตกรรม เพื่อแก้ไขสภาพแวดล้อมทางสังคมและสร้างคุณค่าแก่สาธารณะมากยิ่งขึ้น

4.2 ยุทธศาสตร์สร้างหุ้นส่วนแห่งคุณค่าร่วม (Shared Value Partnership) เน้นการสร้างหุ้นส่วนกับภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมเพื่อร่วมสร้างนวัตกรรมที่มีคุณค่าต่อสังคมและเศรษฐกิจ การเกิดห่วงโซ่มูลค่าในการพัฒนาผู้ประกอบการและธุรกิจเกิดใหม่ของที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศและโลก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Aranha and Garcia (2014) ที่พบว่า มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการควรสร้างและส่งมอบคุณค่าทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของประเทศเพื่อตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาโดยการสร้างคุณค่าร่วม (Creating Shared Value: CSV) โดยปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานภายในและองค์กรภายนอก

4.3 ยุทธศาสตร์สร้างระบบนิเวศและนวัตกรรมผู้ประกอบการ (Ecosystem & Entrepreneurial Innovation) เน้นการสร้างความพร้อมด้านทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐานที่สามารถกระตุ้นกระบวนการสร้างนวัตกรรมและการเกิดผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สอดคล้องกับการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเชิงประกอบการในต่างประเทศคือ University of Oxford University of Leeds MIT NUS และ Stanford University ที่ได้พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรของมหาวิทยาลัยให้อื้อต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมและการธุรกิจเกิดใหม่ อาทิ การจัดตั้งหน่วยงานที่ทำหน้าที่บริหารจัดการผลงานวิจัยและทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัย หน่วยงานบริการให้

คำปรึกษาทางวิชาการและการประกอบธุรกิจ หน่วยงานสนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยีออกสู่ภายนอกในระดับประเทศและต่างประเทศ หน่วยงานส่งเสริมการลงทุนและต่อยอดนวัตกรรมสู่ผลิตภัณฑ์และบริการเชิงพาณิชย์

4.4 ยุทธศาสตร์สร้างวัฒนธรรมแห่งองค์กรเชิงประกอบการ (Entrepreneurial Organization Culture) เน้นการปลูกฝังวัฒนธรรมแห่งองค์กรเชิงประกอบการให้เกิดขึ้นภายในมหาวิทยาลัย การปรับโครงสร้างองค์กรให้มีความทันสมัย มุ่งแสวงหาโอกาสและท้าทายความสามารถขององค์กรในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Meta Profiling (2013) ที่พบว่า การพัฒนาให้องค์กรเข้าสู่วัฏจักรการเจริญเติบโต (Growth) ภายใต้สภาวะการณ์ของโลกปัจจุบันและอนาคต องค์กรต้องสร้างวัฒนธรรมขององค์กรเชิงประกอบการขึ้น ประกอบด้วย 1) การปรับวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ สร้างพฤติกรรมและจิตวิญญาณความเป็นผู้ประกอบการ โดยผู้นำต้องสื่อสารให้เกิดปฏิสัมพันธ์ของบุคลากรทุกระดับในองค์กรเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ 2) การปรับโครงสร้างองค์กรให้เกิดความเชี่ยวชาญในการบริหารจัดการองค์กร แบ่งกลุ่ม/สายงานที่เกี่ยวข้องกัน และกำหนดสายการบังคับบัญชาและการควบคุมอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Thorp and Goldstein (2010) และ Aranha and Garcia (2014) ที่พบว่า มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการต้องให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมเหนือกว่าโครงสร้างการบริหาร เพื่อปรับปรุงกลไกการบริหารงานที่เป็นอุปสรรคของโครงสร้างการบริหารแบบราชการเดิมให้มีความทันสมัย ยอมรับความล้มเหลวเพื่อแสวงหาโอกาสใหม่ๆ ในการสร้างผลกระทบของมหาวิทยาลัย และการสร้างยุทธศาสตร์เพื่อกระตุ้นความเป็นผู้ประกอบการให้เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย อีกทั้งยุทธศาสตร์ยังเน้นการวางระบบติดตามและประเมินผลพันธกิจของมหาวิทยาลัยที่กระตุ้นการสร้างผลกระทบเชิงสังคมและเศรษฐกิจอย่างเป็นระบบและยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับ OECD (2012) และ NCEE (2016) ที่เสนอว่า มหาวิทยาลัยควรมีระบบติดตามและประเมินผลกระทบที่เป็นกลไกในการสำรวจสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัย และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดำเนินพันธกิจเพื่อกระตุ้นการสร้างผลกระทบเชิงสังคมและเศรษฐกิจที่ยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับมหาวิทยาลัยวิจัยและมหาวิทยาลัยที่ต้องการพัฒนาสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ ดังนี้

1.1 ผู้บริหารมหาวิทยาลัยควรเป็นบุคคลที่มีวิสัยทัศน์ มีความคิดสร้างสรรค์ กล้าที่จะปฏิรูประบบบริหารมหาวิทยาลัยที่ไม่คล่องตัวและขาดความเป็นอิสระดังที่เป็นอยู่เดิม สู่องค์กรที่แสวงหาโอกาสและท้าทายความสามารถขององค์กรอยู่ตลอดเวลา โดยกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติงานที่ชัดเจน ยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างเหมาะสม ถ่ายทอดและสื่อสารนโยบายไปยังประชาคมภายในมหาวิทยาลัยอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง อาศัยกลไกจากสภามหาวิทยาลัย คณะ ภาควิชา สาขาวิชา และตัวบุคคล เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความตระหนักถึงวิสัยทัศน์ที่มหาวิทยาลัยต้องการจะเป็นในทิศทางเดียวกันเพื่อร่วมขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยวิจัยสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ

1.2 มหาวิทยาลัยวิจัยควรกำหนดคุณลักษณะและผลลัพธ์การเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาให้มีความรู้ ทักษะ และกระบวนการคิดแบบผู้ประกอบการ เช่น ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ ทักษะความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ รวมทั้งทักษะอาชีพและการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทักษะการตัดสินใจและเผชิญความเสี่ยง เป็นต้น เพื่อเสริมสร้างให้เกิดทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพสูงและเกิดผลงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมระดับประเทศและโลก

1.3 ควรมีหลักสูตรที่นิสิตนักศึกษาสามารถออกแบบหลักสูตรของตนเองได้ (On Demand) โดยสามารถเรียนข้ามสาขาวิชาภายในคณะ ระหว่างคณะในมหาวิทยาลัย จนกระทั่งระหว่างมหาวิทยาลัยในรายวิชาที่ต้องการนำมาใช้สำหรับการพัฒนาตนเองหรือพัฒนาเป็นธุรกิจได้ และควรมีการพัฒนาหลักสูตรและรายวิชาแบบสหวิทยาการ (Interdisciplinary) เพื่อให้เกิดการศึกษาและการวิจัยเชิงลึก ซบซ้อน อันจะนำมาสู่นวัตกรรมที่สอดคล้องกับสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีศักยภาพโดดเด่น อีกทั้งยังสอดคล้องกับอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ

1.4 ควรมีการพัฒนาระบบติดตามและประเมินผลกระทบที่เกิดจากการพัฒนานวัตกรรมและธุรกิจเกิดใหม่ที่พัฒนาหรือบ่มเพาะขึ้นในมหาวิทยาลัย หรือนำตัวชี้วัดที่สำคัญในระดับประเทศและโลกมาใช้เป็นกรอบ เช่น การจ้างงานที่เกิดขึ้นจากธุรกิจที่บ่มเพาะขึ้นในมหาวิทยาลัย การแก้ไขปัญหาสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมที่เป็นรูปธรรม ศักยภาพการแข่งขันด้านนวัตกรรมและการประกอบธุรกิจของประเทศ เป็นต้น

1.5 ควรส่งเสริมการสร้างหุ้นส่วนความร่วมมือของมหาวิทยาลัยแบบสามประสาน (Triple Helix) ร่วมกับภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมเพื่อสร้างรากฐานของชาติในการพัฒนาคนและนวัตกรรมที่มีคุณค่าเชิงสังคมและเศรษฐกิจ โดยจัดโครงการ/กิจกรรมพัฒนาคนให้มีความเป็นผู้ประกอบการและมีศักยภาพในการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม เช่น การจัดอบรมสัมมนา ประชุมวิชาการ เวทีนำเสนอแผนธุรกิจนวัตกรรม เพื่อขอสนับสนุนการลงทุน การประกวดผลงานนวัตกรรมและธุรกิจนวัตกรรม เป็นต้น การร่วมถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก

1.6 ควรนำยุทธศาสตร์สร้างระบบนิเวศและนวัตกรรมผู้ประกอบการ (Ecosystem & Entrepreneurial Innovation) ที่ค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ โดยลงทุนพัฒนาหรือปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน สถานที่และอุปกรณ์สำหรับสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ ค้นคว้า ทดลองผลงานวิจัยเพื่อต่อยอดเป็นธุรกิจทั้งในระดับส่วนกลางและภายในคณะต่างๆ พัฒนาระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีด้านข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) จัดให้มีผู้เชี่ยวชาญจากภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ประกอบการธุรกิจเข้ามาเป็นที่ปรึกษา (Mentor) ในมหาวิทยาลัย และสร้างระบบสนับสนุน/อำนวยความสะดวกทางการเงินเพื่อการลงทุนในโครงการพัฒนานวัตกรรมและธุรกิจเกิดใหม่จากนักลงทุนและสถาบันการเงิน

1.7 ควรปรับโครงสร้างองค์กรให้ทันสมัย กระชับ คล่องตัว สร้างวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งแสวงหาโอกาสใหม่ ทำลายความสามารถของทีมงาน มีการสรรหาและพัฒนาบุคลากรที่มีความรู้ ทักษะ ความคิดสร้างสรรค์ และแสวงหาโอกาสในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของมหาวิทยาลัย รวมทั้งจัด/หลีกเลี่ยงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากระบบบริหารงานแบบราชการที่เป็นอยู่เดิมของมหาวิทยาลัย อาทิ กฎระเบียบต่างๆ การเงินและงบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการมอบอำนาจในการตัดสินใจของผู้บริหารมหาวิทยาลัย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนาสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการกับสถาบันอุดมศึกษากลุ่มอื่นๆ เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยเอกชน และมหาวิทยาลัยบริษัท เป็นต้น เพื่อเป็นแนวทางให้แก่สถาบันอุดมศึกษาทั้งระบบ

2.2 ควรมีการพัฒนาแบบความร่วมมือแบบสามประสาน (Triple Helix) ระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาครัฐและภาคเอกชน/ภาคประชาสังคมเพื่อพัฒนาการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีของประเทศ

2.3 ควรมีการพัฒนาต้นแบบหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนแบบสหวิทยาการ (Interdisciplinary) ภายในมหาวิทยาลัย/ระหว่างมหาวิทยาลัยเพื่อส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมและธุรกิจเกิดใหม่ของนิสิตนักศึกษา

2.4 ควรมีการศึกษารูปแบบและกลยุทธ์การพัฒนาภาวะผู้ประกอบการในศตวรรษที่ 21 สำหรับนิสิตนักศึกษาทั้งในระดับปริญญาบัณฑิตและบัณฑิตศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- ธีระพร วีระถาวร. (2554). กระบวนการพัฒนาของมหาวิทยาลัยระดับโลก : กรณีศึกษาของประเทศที่มีอัตราเร่งในการพัฒนาสูง. วารสารวิธีวิทยาการวิจัย, 24(1), 1-48.
- ไพฑูรย์ สีนารัตน์. (2557). *หลักและพื้นฐานการอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2553). *สถาบันอุดมศึกษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- อวิรุทธ์ ฉัตรมาลาทอง และคณะ. (2560). มหาวิทยาลัยเชิงผู้ประกอบการ: แนวทางเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยไทย. วารสารปัญญาภิวัฒน์. ปีที่ 2. ฉบับที่ 3, 169-179.
- Aranha, E. A., & Garcia, N. A. P. (2014). *Dimensions of a metamodel of an entrepreneurial university*. African Journal of Business Management, 8(10), 336-349. doi:10.5897/AJBM2013.7101
- Clark, B. R. (1998). *Creating Entrepreneurial Universities: Organizational Pathways of Transformation (Issues in Higher Education)*. Oxford: Pergamon Press.
- Etzkowitz, H. (2013). *Anatomy of the Entrepreneurial University*. Social Science Information. 52(3), 486-511.
- Etzkowitz, H. (2015). *Special Introduction: The Entrepreneurial University Wave*. In Technology Financing and Commercialization: Exploring the Challenges and How Nations Can Build Innovative Capacity (pp. 9-15). London: Palgrave Macmillan UK.
- Etzkowitz, H., & Leydesdorff, L. (2000). *The dynamics of innovation: from National Systems and "Mode 2" to a Triple Helix of university-industry-government relations*. Research Policy, 29(2), 109-123.
- Gibb, A., Haskins, G., & Robertson, I. (2013). *Leading the Entrepreneurial University: Meeting the Entrepreneurial Development Needs of Higher Education Institutions*. In A. Altmann & B. Ebersberger (Eds.), *Universities in Change: Managing Higher Education Institutions in the Age of Globalization* (pp. 9-45). New York, NY: Springer New York.
- HEInnovate. (2014). *The Entrepreneurial Higher Education Institution - A Review of the Concept and Its Relevance Today*. In. Retrieved from https://heinnovate.eu/sites/default/files/heinnovate_concept_note_june_2014.pdf
- Meta Profiling. (2013). *The Entrepreneurial Organization: What it is and why it matters*. In.
- MIT. (2015). *2014 – 2015 Martin Trust Center for MIT Entrepreneurship Annual Report*. US: Trustcenter.

- NCEE. (2016). *THE Entrepreneurial University of the Year Award*. In. Retrieved from <http://ncee.org.uk/leadership-and-management/the-entrepreneurial-university/>
- OECD and European Commission. (2012). *A Guiding Framework for Entrepreneurial Universities*. Paris: OECD and the European Commission.
- Thorp, H., & Goldstein, B. (2013). *Engines of innovation: The entrepreneurial university in the twenty-first century*. UNC Press Books.

泰国汉语教师专业发展的反思途径浅析

A BRIEF ANALYSIS ON THE REFLECTION OF THE PROFESSIONAL DEVELOPMENT OF CHINESE TEACHERS IN THAILAND

林文贤

Pimporn Wattanakamolkul

中文系讲师，文学院，泰国乐德纳可信皇家理工大学

Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Rattanakosin

*Corresponding author, E-mail: pimporn.wat@rmutr.ac.th

摘要

教师专业发展是当前教育改革实践中的一个具有重大学术价值和现实意义的课题。通过考察和访谈我们发现，泰国汉语教师发展的现状尚存三大问题，即 1) 泰国汉语教育体系的制约；2) 师资素质的提高受限；3) 教师与教育单位的支持及合作交流的薄弱等方面约束了汉语教师专业发展的途径。为解决泰国汉语教师专业发展的问题，本文尝试对反思性教学作一浅析，认为教师的专业发展是教师培训的深化和提高，有助于我们深入认识教学实践活动。反思性教学也应成为实现教师的专业发展的一个重要途径，因而提出了反思性教学对泰国汉语教师专业发展的几点启示。

关键词：泰国汉语教师 专业发展 途径 反思性教学

ABSTRACT

Teacher professional development is a subject of great academic value and practical significance in the current educational reform practice. Through investigation and interviews, we find that there are three major problems in the development of Chinese teachers in Thailand. That is, 1) the restriction of Thai Chinese education system; 2) the improvement of teachers' quality; 3) the weak support and cooperation between teachers and educational units restrict the ways of Chinese teachers' professional development. In order to solve the problem of Chinese teachers' professional development in Thailand, this paper attempts to make a brief analysis of reflective teaching, and holds that teachers' professional development is the deepening and improvement of teachers' training, which is helpful for us to deeply understand the practical activities of teaching. Reflective teaching should also become an important way to realize the professional development of teachers, so this paper puts forward some enlightenment of reflective teaching to the professional development of Chinese teachers in Thailand.

Keywords: Chinese teachers in Thailand, professional development, ways, reflective teaching

引言

教师专业发展是指教师在教育理念、教学态度、知识涵养和教学技能等方面不断成长的过程。在外语教学文献中，关于外语教师的专业发展与一般意义上的教师专业发展有着基本相同的解析。相同点指的是以知识、技能、理念、态度和情意等专业素质的提高和完善为基础的专业成长，也就是一个从非专业人员到专业人员的专业成长的过程。与外语教师专业发展不同的是它强调目的语知识和交际能力有机结合，并强化综合运用语言知识和实践培养的提升。总体而言，关于外语教师专业发展的内涵研究核心已从教师群体的被动专业化转移到教师个体主动地寻求专业发展，教师个体内在的能动性越来越被重视。然而“教师发展”主要是指教师在知识能力、经验以及教学态度上不断成长的过程。换言之，专业知识、技能的更新与进步仍然是外语教师专业发展的核心内容，但很少有研究提到教师专业发展中专业态度和动机、自我专业发展需要、意识等方面。

本文认为，如果说，“教师教育”是一种自上而下的方式；而“教师发展”是一种自下而上的发展方式，那么教师发展更应当将教师态度和意识的提升与发展纳入教师专业发展的核心。因为只有通过提升或改变意识才能促成真正意义的改变和发展。笔者在相关文献中选出“反思性教学”（reflective teaching）这种教师专业发展途径来进行探讨。另外，目前泰国将全面推行“泰国 4.0”经济发展战略推动高校创新体系建设和综合改革，强调学生实践能力的培养，特别是综合运用专业知识、认识、分析和解决现实的问题，并强化创新精神。为了建立合作交流，应具备专业学科的知识、语言交际的能力等方面有机结合。这是我们应紧急进行教学改革的重要任务。因此，“教师”在教学中起着主导的作用，教师的专业发展直接影响教学的效率，本文将从教师专业发展途径的概念、反思性教学的概念、反思性教学的主要特点以及对泰国汉语教师专业发展的情况进行探讨，并且提出“反思性教学”对泰国的汉语教师专业发展的启示等。

文献综述

一、泰国的教师专业发展的研究

2015 年泰国促进教师专业和专业机构，以其建立教师专业组织，指导和推进职业教育加入东盟和国际教师委员会（2014-2017 年）（泰文全名：“แนวทางการขับเคลื่อนวิชาชีพครูและองค์กรวิชาชีพสู่อาเซียนและนานาชาติของคุรุสภา (พ.ศ. 2557-2560)”）^①，该框架涉及五个方面，即 1) 教育专业标准，2) 注册与专业证书，3) 教育专业发展与教育专业人员，4) 称赞专业和教育专业人员，5) 提高人才培养及专业理事会。其中的第五条，指发展人才的专业机构，包括为迎接加入东盟共同体而准备提高人才的语言和技术，并且不断的更新发展技术，还有落实实施专业机构的实践目标，满足社会的需求和期望。在泰国教师发展的研究也受到了关注，如 Annop Jeenawathana (2016) 曾提出人才的培养是否成功的关键因素有，宣扬的文化、教育单位的条件、教育单位的发展程度、预算、专业发展的过程、利用多媒体教学以及负责教师专业发展单位的态度，这些因素直接影响专业的持续发展和效果。Nareerat Lakvijitkul (2017) 认为教师的专业发展是教师不断学习的过程，教师应设计专业活动并适当地应用于教学工作，为提高和改善教学方法，提高学生的学习能力等，教师应积极

^① Khurusapha (The Teachers Council of Thailand) <http://www.ksp.or.th/ksp2013/content/view.php?mid=154&did=906>

地发展自己、分配时间以及将自己的能力落实到教学实践，并时常反馈同事和领导的意见。

二、中国的教师专业发展的相关研究

（一）教师专业发展途径的概念

自上世纪 80 年代以来，教师专业发展理论逐渐得到大家重视。教师的专业发展对于保障和提升教育质量至关重要，得到国际上的普遍重视。有许多学者对教师专业发展提出不同的看法，较有代表性的观点，如唐玉光认为，教师发展内涵具有许多层面，包括经验的积累，熟练的技能，能力的提升，态度的变化，思想的升华等。另外，肖丽萍认为，教师专业发展是提高教师职业的专业化，且强调教师以教师职业发展作为目标，通过学习来提高教育教学能力。李瑛认为教师专业发展是指以专业化或成熟为目标，并以教师知识、技能、信念、态度、情意等专业素质提高为持续的终生发展过程，作为主体性的教师充分发挥，以及不断的学习与探究拓展其专业内涵。总之，笔者认为教师专业发展指的是提高专业知识、教学技能、情意、态度等方面，进而积极学习和积累教学经验，以综合素质的提高为目标，具有自我发展的理念，并逐渐走向专业成熟或成功的途径。

（二）外语教师专业发展的相关研究

许多中国学者对外语教师的专业发展进行梳理和研究，如文巧平（2007）认为教师专业发展主要是教师应主动发展自己，具有自我发展的意识，发展的过程教师专业结构、专业素养应是不断更新和完善的一个过程，包括态度的转变、能力的提高、情意的发展等。与此同时，曲铁华、牛海彬（2007）曾提出高校教师专业发展应该通过校本学习、教学反思、行动研究、教育对话等方式，并不断提高专业素养、拓宽知识结构等。吴一安（2008）发现促成优秀外语教师专业发展的因素中内因起决定性作用。教师需要热爱外语教师职业，具有自我专业发展的意识。外因主要体现在宽松、积极向上、良性互动的教学环境等方面。内外因相互结合促进外语教师的专业发展。安琦（2011）认为中国高校教师专业发展应包括四个方面，即不断提升自身素养，调整现有高校职称评定机制，应享有更多的政策的关怀，最后是具有社会服务意识和专业追求等。

（三）汉语教师专业发展的相关研究

本文对汉语教师专业发展的相关研究进行了梳理，主要涉及到泰国汉语教师专业发展以及国际汉语教师专业发展等。如关梦婉（2011）就泰国汉语教师专业发展的现状及对策研究，一以曼松德昭帕亚皇家师范大学为例，发现以下原因制约泰国汉语教师专业的发展，即教师的工作量过大、任务繁重以及教师的学习和教学脱离。马利文（2013）认为制约泰国汉语教师专业发展主要是教学经验不足、教师的教学水平欠缺、教学法不适合本土教学等。王添淼（2015）指出国际汉语教师的专业发展存在的问题有，1）是职前师资培养方面的有限性。近年来，虽然各高校不断完善国际汉语教师职前师资培养体系和课程构建，但在师资培养过程中仍存在知识的有限性。2）目前的职后师资培训也有一定的局限性。教师发展主要应通过终身学习、扩展专业技能、修养专业品质、以便成为学习型、反思型、研究型的教育专家。因此，我们不难发现汉语教师专业发展仍存在许多制约发展的因素，例如教师的工作量、培养过程、教学经验的局限等，这些问题有待进一步的探究。

综上所述，笔者认为教师专业发展，主要以教师个体为主，教师应具备积极性、终生学习的理念，不断的思考、分析及发现教学过程中所存在的问题。可见，目前尚存在不少阻挡教师专业发展的瓶颈，教师素质的提高尚未受到良好的培养和支持，单位或领导的管理监控和资助的缺乏等。教师在职业生涯中持续终身地学习是专业发展不可或缺的，如何让自己成为一个反思型、学习型、研究型、主导型的专家，这些问题值得我们进一步的分析和挖掘。

三、反思性教学的相关概念

许多学者们都不断提出多种教师发展的途径。这些途径包括做研究型教师、反思性教学、教学行动研究、诊断性督导、批判性教学等。这种途径能够帮助教师改进教学实践，并逐步扩展到整个教育领域。而在外语教学领域，反思性教学也越来越引起人们的关注。

（一）何为反思性教学

反思是做好教育的基础，反思性教学实践是指一种回忆、思考、评价教学经验的的活动过程，它是对过去的经验反馈，同时又是做出新计划和行动的依据。其主要特征，一是实践性；二是反思性；三是超越性。反思性教学是高校教师专业发展的重要途径，笔者认为反思性教学是教师从自己的教学经验中学习的过程。中国学者熊川武教授将反思性教学定义为：“教学主体借助行动研究，不断探究与解决自身和教学目的以及教学工具等方面的问题，将“学会教学”与“学会学习”结合起来，努力提升教学实践的合理性，使自己成为学者型教师的过程。”笔者同意学者的观点即教师要对教学过程中遇到的问题进行不断的反思，这可以帮助教师提高其在教学中的创新能力。教师通过反思性教学，可以使自身素质得到提高，使得教学过程日趋合理。

（二）反思性教学的主要特点

反思性教学不同于教师偶发的、无目的的随想。甘正东（2000）^①综合了诸多学者的观点，提出反思性教学具有如下特点。1）在反思性教学中，教师从检查、分析自己的教学行为开始，并不断观察、思考。只有经过反思，教师的有效经验才能上升到一定的理论高度。2）反思性教学的整个过程都在实践中发生，从问题提出，到对问题进行分析、思考和反馈等。3）反思性教学所进行的研究没有终点，只有不断地提高和螺旋地上升。教学质量会有所提高。4）在反思性教学中是由问题而起，教师在解决问题的过程中进行反思、检查、修正，最后从解决问题的角度来提高自己的教学水平。5）学生和教师在教学中，如果没有双方的参与就无法进行互动教学。6）在循环反复的过程中，发现教师根据出现的问题对汉语教学进行调整，保证教学质量的提高。7）反思性教学是开放性的，反思的形式也是多样的，有反思日志、同伴观察、问卷调查，还有其他方法等。8）反思性教学以追求教学实践合理性为动力。具有合理性的判定就是由汉语教学实践的效果来定的。

综上所述，我们可以大致地了解“反思性教学”教师发展途径的几项特点，每一个特点都有直接相关的连接性，因此我们应该意识到，在教学过程中我们应该注重观察从而发现问题，然后积极地寻找答案，学会自我反思，自我调整、评估等。在教学中遵循这样的过程，教师的教学能力才会循序渐进，这也是一个良好的教师发展途径之一。

研究目的

本研究的目的是要了解泰国汉语教师的专业发展情况和问题，并分析和探讨“反思性教学”对泰国汉语教师专业发展的作用，以便为泰国汉语教师专业发展的途径提供更多建议。

研究方法

本研究主要采用以下几种研究方法：

^① 甘正东. 反思性教学: 外语教师自身发展的有效途径, 《外语界》第4期, 2000.

(一) 文献分析法: 通过查阅相关泰国汉语教学、教育学、教师专业发展以及第二语言习得理论等文献资料作为本研究的主要依据, 并与实际情况, 通过各方面的理论探讨问题及提出几点启示。

(二) 访谈法: 实地调查泰国汉语教师, 为了深入地了解泰国汉语教师“反思性教学”现状, 笔者进行了针对泰国汉语教师的专业发展所存在的问题的访谈, 最后总结并提出建议。

研究结果

本研究从泰国和中国的相关研究成果中了解了国内外的外语教师专业发展的现状, 同时对泰国汉语教师进行访谈并分析, 了解了泰国汉语教师对教师专业发展的态度, 并且探析了“反思性教学”对教师专业发展的途径, 并掌握了在教学实践中所遇到的困惑。最后, 笔者对这些问题进行反思, 提出了几点建议。

一、泰国汉语教师现状

据泰国师资现状的调查研究, 为了解决泰国汉语师资紧缺的问题, 2003 年中国汉办开启“国际汉语教师中国志愿者计划”, 并派出第一批中国汉语教师志愿者到泰国任教。同时, 落实培养泰国本土汉语教师的方案, 为提高泰国汉语教师的能力, 提供大量的奖学金支持泰国汉语教师赴华进修汉语短期班及硕士学位^①。另外, 还在泰国和中国组织汉语知识的培训。经过查阅文献, 我们可以归纳泰国汉语教学存在的问题有师资不足、经验少、教师水平悬殊、缺乏同行交流等问题。由此可见, 十多年以来, 汉办不断的派出大量汉语教师志愿者赴泰国任教, 但这只能在短暂的时间内缓解师资欠缺的问题。因此, 师资是泰国汉语教学中的一个症结。

二、泰国汉语教师的专业发展现状及存在问题

上述所述, 目前虽然泰国汉语师资受到更多的支持和帮助, 但不能否认制约汉语教师专业发展的各种因素尚未解决, 促进长期汉语教师专业持续发展的趋势及方案仍存在不少的问题。通过考察我们对泰国汉语教师的专业发展大致概括为三个大问题。

(一) 泰国汉语教育体系的制约

虽然泰国汉语教育政策已在积极推行, 而整体的实施和计划仍受到一定的限制。许多方针是要按照政府的政策导向执行, 然而若泰国换了新的政府, 各项政策实施的连贯性也会受到影响。加上高级管理者缺乏对泰国汉语师资情况的了解, 导致汉语教师专业的发展无法持续推行。未来的汉语教学方针尚未有固定的机构负责。

另外, 缺乏制定泰国汉语教师的标准, 教师心理素质和教师的专业培养尚未有较成熟的标准。高校教师没有汉语教育专业毕业的要求, 汉语教师资格尚未受到足够的重视, 导致高校汉语教师心理素质缺乏、专业素养不高等。目前为止, 没有统一的汉语教师评估标准, 仅有中国汉办组织的国际汉语教师资格证的考试, 缺乏针对性。更何况, 缺乏按期对汉语教师进行评价和考试等。

(二) 师资素质的提高受限

经对泰国汉语师资的现状进行分析, 我们也发现本土汉语师资严重缺乏, 本土教师在教学中重理论轻实践, 政府对大学汉语师资本土化重视不够等。从教师的专业训练来看, 泰国汉语教师的教学经验过少, 大多数是新手教师, 导致教师自身的发展缓慢。另外, 还缺乏专业知识、专业能力、情意、态度、丰富的经验等方面的发展, 加以教学工作量、研究、评职称的压力、职业道德败坏, 整体素质不高制约了教师专业发展。而且不能保证每一位在职教师都有机会接受各种培训, 只能保证部分教师有机会参加一定时间的各种形式的学习, 这就限制了整体教师队伍素质的提高。泰国教师队伍庞大而又复杂, 许多

^① <http://oknation.nationtv.tv/blog/sirinui/2012/06/03/entry-1>

教师长期工作在教育教学第一线，缺乏重新接受系统学习的机会。面对不断涌现的新的教育理念、教育教学理论以及现代信息教育教学技术，感到束手无策，无法深入学习体会。除了孔子学院组织安排汉语教师的培训之外，泰国国内很少有专业的汉语教师培训。因此，导致汉语教学的质量不够理想，泰国汉语教师界的学术氛围也不浓厚。

（三）教师与教育机构的支持及合作交流的薄弱

教育机构在组织沟通领域的确存在许多问题，政府单位的预算受到限制，导致教师的职业动力消极，自我发展的意识不足。经访谈发现，高校促进和鼓励教师评职称，但教师没有受到提供良好的条件支持和协助，并且学校对教师发展专业的材料提供不足等，制约教师专业发展无法开展。既然许多教育机构尽可能解决师资紧缺的问题，倡导与中国政府进行学术的交流与合作，也不能明显地展现出持续发展的方向。管理的领导尚未给予足够的重视，领导与组织内部人员之间的关系十分疏远，只能下命令，教师仅执行上级的命令，而缺乏与教师操作人员沟通。上述所提出的问题笔者认为促进教师专业化的发展方向，应让教师学会自我反思，自我调整、评估等，树立“教师即研究者”的理念，提高教师专业发展。

三、“反思性教学”对泰国的汉语教师专业发展的启示

笔者将自身教学经验与“反思性教学”途径的相关资料结合，在教师教学实践中通过考察师生角色的有机互换、教学效果、课堂上所发现的问题等，发现了“反思性教学”对泰国汉语教师专业成长的几点启示：

（一）专业水准需要提高

教师需要在教学实践中发现问题，并深入地考察，寻求解决问题的方法和策略，最终达到自我改进、自我完善的目的。教师要对自己身上发生或者身边发生的教育现象进行反思，以“在研究中教学”和“在教学中研究”为原则进行探索。泰国本土教师进行教学时，一般教师上完课后也会考察学生的学习情况，进而思考学生出现问题的原因，找出解决的方法。但是对新手老师来说，一方面，在其教学初期，由于欠缺教学经验或对学生不够了解，通常会遇到更多的困难。另一方面，他们往往侧重自己的教学，有时会忽略了观察学生的问题或立足于全面的教学载体。如：教师自己、学生、教材等各因素。教师专业的知识也是完成教学的基础前提，教师掌握地知识越全面，教学自信就会越强，教学效果也会越好。我们不能否认，教师是课堂上授课的主体，因此通过反思、思考、反复地实践，提高教学质量，教师专业水准也会有很大的提高。笔者认为某些类型的教师可以考虑使用这种方法作为自己的专业发展的途径，泰国本土汉语教师应该注重把“以学生发展为本”的教学理念体现在自己的教学实践中，才能收到良好的效果。

（二）师生的地位改变

随着“以学生发展为本”理念的提出和实践，如何解决授者与受者在课堂上的地位、作用问题，成为备课、授课过程中的焦点。教师在教学实践中充当了引导者的作用，也应充当研究者的角色，教师需要不断地反思教学中的情况，并引导学生掌握真正的探究方法与步骤。学生从教师身上学到一定的知识，教师也可以在帮助学生解决问题的过程中得到启示。目前为止，泰国汉语教师的地位，与以往相比有些改变，但是泰国汉语教师还是照样多数侧重于使用灌输知识的方式进行教学，忽略了学生的角色，导致出现较多问题，而教师也无法反思学生在学习过程中面临哪些问题。这样就不利于汉语教师的专业发展。

（三）教师的专业成长生涯

反思性教学是教师专业发展的有效途径之一，我们可以详细地考虑，对泰国汉语本土教师来讲是他们的良好专业成长的途径。但是目前因为泰国本土教师除了教学之外，还有其他繁重的工作负担，导致教师们无法专注于教学研究。他们只关注自己的教学方法，无法关注全面的教学过程。因此，为了使教师可以通过观察教学过程来发现问题并解决问

题, 也为了使他们有更清晰的职业发展方向, 我们鼓励教师制定自己的职业生涯规划。上述所提到的教师专业发展成功与否, 国家政府也是一个重要的关键因素, 政府应制定有利于教师专业发展的措施, 培养他们的科研精神以及在教学上的创造力。而且现有的政策对外籍汉语教师在泰国的发展不利, 因为没有针对外籍教师的职称制度, 这就影响他们在泰进行汉语研究的积极性。无论如何教师都应在实践中把自己培养成一名反思性教师, 不断拓展自己的专业视野。

综上, 笔者认为要促进教师专业发展要培养他们专业发展的意识, 引导教师立足教学实践, 并进行有效反思。只要汉语教师在教学实践中坚持科学理论的指导, 并采用适当方式对教学实践进行反思, 就能有新发现和新认识。通过这样的途径才能逐步提高自身素质, 使自己成为学者型、专家型和反思型的汉语教师, 真正实现汉语教师的专业成长。

另外, 笔者认为要实现持续发展和实施泰国 4.0 战略, “教师”不仅应具备足够的知识, 还应有较强的责任感。教学内容应更加具有实用性, 让学习者学有所用。除此之外, 还应培养学习者的创造性思维, 逻辑思维和批判性思维。提高学生的“分析性思考的能力 (analytic thinking)”, 以及解决问题的能力, 以便适应时代发展和社会需求。因此不断的发展提高自己。

结语

反思性教学是人们在教学活动中不断实践、反思而形成的。反思性教学源于教学实践, 贴近教师专业生活, 把教师的专业生活过程同时看成是教师不断自我学习、发展的过程。反思性教学看重的不是理论的灌输, 而是教师专业实践中的一些问题, 并随着教师对实践问题的不断反思而得到解决, 使教师的创新能力得到提高、教学水平得到提升。笔者希望反思性教学可以促使泰国汉语教师不仅把持续不断的反思作为一种研究方式, 还要作为一种生活方式。在这种生活方式中, 教师会体会到自己的责任, 并能充分发挥自己的主观能动性, 看待问题和处理问题也会更理性。反思性教学是促进教师专业发展的有效途径。

参考文献:

- 安琦. (2011). 国外高校教师评价制度与我国高校教师专业发展. 《黑龙江高教研究》第 11.
- 甘正东. (2000). 反思性教学: 外语教师自身发展的有效途径. 《外语界》4.
- 关梦婉. (2011). 泰国汉语教师专业发展的现状及对策研究——以曼松德昭帕亚皇家师范大学为例. 重庆大学硕士论文.
- 郭睿. (2010). 汉语教师发展. 北京: 北京语言大学出版社.
- 马利文. (2013). 泰国清莱府中国汉语教师专业发展现状及对策研究. 上海外国语大学硕士论文.
- 曲铁华, 牛海彬. (2007). 高校教师专业发展途径解析. 现代教育科学, 5.
- 唐玉光. (1999). 教师专业发展研究. 外国教育资料, (6), 39.
- 王添淼. (2015). 国际汉语教师专业发展现状及其对策. 东北师大学报 (哲学社会科学版) 2.
- 吴一安. (2008). 外语教师专业发展探究. 外语研究, 3.
- 肖丽萍. (2002). 国内外教师专业发展研究述评. 中国教育学刊, 5, 56-57.
- 李瑛. (2006). 我国教师专业发展研究综述. 巢湖学院学报, 5.

Jeenawathana, A. (2016). Self- Development of Professional Teacher. *Veridian E-Journal Silpakorn University*, 9(2), 1379-1395.

Khurusapha (The Teachers Council of Thailand),

<http://www.ksp.or.th/ksp2013/content/view.php?mid=154&did=906>

Rakwichitkul, N. (2017). Teacher Professional Development. *Journal of Education, Mahasarakham University*, 11(1), 21-33.

<http://oknation.nationtv.tv/blog/sirinui/2012/06/03/entry-1>

A SYNTHESIS OF THE RESULTS OF THE CLASSROOM-BASED RESEARCH FOR UNIT DESIGN FROM SOLVING MATTHAYOMSUKSA 5 STUDENTS' PROBLEMS AND DEVELOPING THEM

Thoseporn Sophitthammakun

Foreign Languages Department, Panyaworakun School, SESAO 1

Corresponding author, E-mail: Thosepornssophitthammakun@gmail.com

ABSTRACT

This research presents a synthesis of the results of the three classroom-based research studies for unit design from solving Matthayomsuksa 5 students' problems and developing them. The three classroom-based research studies for the synthesis are 1. "Using the Vocabulary Exercises for Solving the Students' Problems of Being Unable to Remember the Words", 2. "The Development of 'Present Perfect Tense' Knowledge by Means of Using 'Focus on Tenses' Workbook", and 3. "The Development of Reading Skill in the Passage 'Amazing Internet Connections' by Means of Cooperative Learning with the Jigsaw Reading Technique" and the studies are analyzed by way of content analysis. The results of synthesis reveal that a set of activities from solving the students' problems and developing them can be applied for unit design which was created from unit analysis to themes, topics, and sub-topics with reading skill activities and which the key language content are also made. Additionally, the newly theme-based unit from this set of activities is in accordance with students' problems and their development pertaining to the three classroom-based research studies. However, this learning unit cannot cover for all students because the unit is designed from the three classroom-based research studies of solving some students' problems and developing some students in the classrooms. Besides, according to the Discussion, the three series of English reading coursebooks for high school students are reviewed and it is found that a set of activities from this newly theme-based unit design with regards to the synthesis of the results of the three classroom-based research studies has the same components of activities as the three series of reading coursebooks. Furthermore, the study found that the findings were consistent with Review of Literature in terms of limitations of classroom-based research while a set of activities from this unit design can be expanded more to cover and integrate all areas for a new unit design.

Keywords: Synthesis Classroom-based Research Unit Design

1. Problems and Causes

According to the three classroom-based studies on Matthayomsuksa 5 students who cannot read the passages in “MegaGoal Students Book 5”, who cannot remember the forms of Present Perfect Tense or learn the forms of Present Perfect Tense incorrectly, and who cannot remember the words from the vocabulary exercises in “MegaGoal Student Book 5”, the studies reveal that the students are not interested in reading the texts by means of lectures and translation. They are also confused and they cannot do the exercises of auxiliary verbs from practicing all auxiliary verbs in one exercise. Additionally, the three students are not motivated enough to remember the words in “MegaGoal Student Book 5” in one time. From what has been mentioned above, without revision, only lectures and translation, and only “MegaGoal Student Book 5” in some parts don’t work for Matthayomsuksa 5 students because the students are not able to read the texts, to learn any form of the tenses containing auxiliary verbs, and to remember the words.

To develop the students and solve the students’ problem with regard to the classroom-based research, the three methods from the studies are employed. Cooperative learning called “Jigsaw Reading” is used for reading some kinds of texts mostly found in “MegaGoal Student Book 5.” A variety of exercises designed from Bloom’s Cognitive Level (Meesri, 2015, pp. 9-14) is applied for the students to remember and learn the forms of Present Perfect Tense correctly. In terms of vocabulary, the recycling words are taken from the book for the students to recall the words. When combined together, a jigsaw reading technique, the exercises designed from Bloom’s Cognitive Level (Meesri, 2015, pp. 9-14), and the recycling of the vocabulary exercises are used for reading the texts, remembering one tense from a lot of auxiliary verbs, and recollecting the words respectively as a Theme-based Unit.

After the results of the three classroom-based studies are investigated, these can be synthesized to be a new Theme-based Unit.

2. Review of Literature

2.1 A Method of Classroom-based Research

Teacher’s job is complex because many disciplines are importantly necessary for the teacher’s job. These disciplines are involved in psychology, humanity, sociology, science and technology. These are both Science and Arts integrated together to correlate with students’ aspects and appropriate access. Therefore, teacher research that is multidisciplinary and interdisciplinary can be in the classroom and outside the classroom.

One of the teacher researches is classroom-based research. Classroom-based research is to solve some students’ problems in some contexts. It is used to improve weak students and to develop smart students. This research will have a small scale and it is called “one-page research” by educational researchers. Additionally, classroom-based

research puts an emphasis on scientific method. However, classroom-based research is a kind of informal research that is different from an academic research.

Most importantly, a lot of classroom-based research can be synthesized in terms of content analysis. Therefore, synthesizing classroom-based research is to analyze the ways to solve some students' problems from each cause in many classes or from many causes in the same problem in terms of content analysis and these will be compiled together for the concept of knowledge about the ways to solve students' problems.

To conclude, teacher research means teacher researching teaching. One kind of teacher research is classroom-based research that can be synthesized for the concept of knowledge about the ways how to solve students' problems.

2.2 Main Purposes of Classroom-based Research

There are two kinds of research's main purposes. These are general purposes and specific purposes. General purposes are to answer the question that why we do research while specific purposes are to answer the question that what we are doing research, what we are evaluating and what we are surveying.

Unlike research projects, classroom-based research's main purposes are to solve some students' problems and some issues and classroom-based research's minor purposes are to ask for and promote the position.

However, doing classroom-based research aiming to ask for and promote the position for teacher's benefit is not the right way to do because classroom-based research's aim is to develop students and solve students' problems. This is one of the approaches for developing learning and teaching, finding the ways to solve problems and developing teacher profession.

2.3 Main Characteristics of Classroom-based Research

Teacher research and classroom-based research can be called "Action Research". This has been adapted from academy-based research into teacher-centered research since 1980. Action research is based on personal experiential theory and refers to much more on qualitative information. It puts an emphasis on educational process and practice. That is the reason why action research is different from academic research. As a result, action research focuses on practice leading to theory while academic research focuses on theory leading to practice. Action research is the process of research that is conducted quickly by teachers bringing their ways to solve the problems for their students. This process will be experimented with their students immediately and the teacher will study the result of solving that problems. If there are reflections and teachers' shares of experience at school, these will result in collaborative research.

2.4 Limitations of Classroom-based Research

Action research has some limitations in some aspects. For one thing, if the teacher decides to do the action research, the teacher has to spend time and have patience for

students' benefits. By this way, some teachers cannot do it because they are impatient and want the result quickly or some teachers think unsystematically. For another thing, the conclusion of the result will be narrowed and depend on a specific group and topic of the study. The application of the result will be used specifically for the similar situations.

However, if the teacher has a lot of classroom-based research enough for synthesizing, this will be published for school periodicals, seminars and conferences. More importantly, action research shows the teacher's value since teaching and learning will appear outside to people and educational sectors. Particularly, classroom-based research synthesis that is from the teacher's thought can be called "grounded theory" developed by the teacher.

2.5 Theme Selection

In selecting the theme for teaching, teachers will have to choose the topics that co-ordinate with the real situations and pick the related sub-topics. Besides, teachers will have to think about learners' need and interest. They can choose the topics that they will teach from several subjects in the curriculum such as Social Studies, Mathematics, Science, Health Education, and Art. In addition to the themes from many subjects for teaching language skills, learners will also practice studying and searching for more knowledge. Additionally, another source for the themes is media, for example, newspapers, journals, and English printed texts which present news and recent events. Moreover, teachers can appropriately select and use the themes from publishers' coursebooks (Stoller and Grabe, 1997: 91).

For the themes that should be selected, European Council (J.A. Van EK: 1977) studied that foreign language learners in the level of communication should learn these 14 themes which are the following themes: 1. Personal Identification, 2. House and Home, 3. Life at Home, 4. Education and Future Career, 5. Free time and Entertainment, 6. Travel, 7. Relation with Other People, 8. Health and Welfare, 9. Shopping, 10. Food and Drink, 11. Services, 12. Places, 13. Foreign Languages, and 14. Weather (Vichakarn, Dept. 2001: 67).

The third way to receive themes are from the Sample Scope of Themes, Topics, and Sub-topics for Matthayomsuksa 1-6 Students in "Teaching Manual for Learning Area of Foreign Languages" by Department of Curriculum and Instruction Development. According to the unit "Modern Technology" as a new unit design, "Science and Technology" is selected as the theme of the unit "Modern Technology" by using this approach. Department of Curriculum and Instruction Development stated the sample scope of themes, topics, and sub-topics for Matthayomsuksa 1-6 students (Vichakarn, Dept. 2001: 199-210) and to arrange the text regarding Vichakarn (2001) in the unit "Modern Technology", the topic "Machines" and the sub-topic "Inventions" of the theme "Science and Technology" are implemented.

2.6 A Jigsaw Technique of Co-operative Learning

Besides, higher order thinking skills and searching for more knowledge, students have to interact with societies so that they can learn happily and work with others. To develop the students' abilities, interacting with friends is necessary. Friends influence learning behavior and learners' expression very much; therefore, learning should emphasize more group work activities and co-operative learning is one of the most efficient activities.

Co-operative learning with a jigsaw technique uses an idea of joining irregular pieces of a picture together correctly to form the picture again. By way of this technique, each student will study only a part or a sub-topic of the whole contents from the documents or the activities provided by a teacher. In studying a sub-topic, the students who work in a group with their friends studying the same sub-topic group are called an expert group. After the students studying in each expert group, they will be ready to return to their friends in their own home groups to teach or explain to their friends the things which they learned from the expert groups.

2.7 A Jigsaw of "Modern Technology"

The text "Modern Technology" can be adapted as Jigsaw II because of its kind of the material. With regard to R.E. (1995), "Jigsaw II can be used whenever the material to be studied is in written narrative form. It is most appropriate in such subjects as social studies, literature, some parts of science, and related areas in which concepts rather than skills are the learning goals. The instructional "raw material" for Jigsaw II should usually be a chapter, story, biography, or similar narrative or descriptive material."

The text "Modern Technology" is a descriptive material because the text describes the four inventions predicted for the next few decades. The characteristics of the text are some parts of science. The text "Modern Technology" can be divided into the 'intelligent' house, global games, behind the wheel, and holographic conferencing. These sub-topics involve in science and technology which are some parts of science as a subject.

2.8 A View of Exercises

Khemika Tabtimsai (2003) reported that exercises are a kind of learning materials for students to practice so that they will learn and understand and also develop more skills. Practicing language skills needs exercises because students have to practice and review again and again until they learn and master the language. For this practice, exercises need to have a procedure and be able to evaluate students' learning. (Tabtimsai, 2003, p. 26)

2.9 Characteristics of Exercises

According to Prateep Sangpiamsuk (2010), the characteristics of exercises are as follows.

1. The contents provided for making exercises should be the things which students have learned.
2. There should be a variety of exercises so that students are not bored.
3. The exercises should be suitable for the students' level, age, and ability.

4. The exercises should be interesting and challenging, and the students have a lot of fun for doing the exercises.
5. The exercises should be made for practicing the things which have already been taught; not for testing.
6. The directions of the exercises should be short and easy so that students understand the ways of practice.
7. Each practice should not take too much or too little time.
8. The exercises should give the opportunities for students to use their thought a lot and also have students participate in creating the exercises.

2.10 A Variety of Vocabulary and Grammar Exercises

The students are bored with grammar and vocabulary exercises because of the lack of these characteristics of exercises in 2.9 mentioned above. A variety of exercises is one of the most vital aspects which can make students interested in grammar and vocabulary. In terms of grammar exercises, Bloom's Cognitive Level is used for varying the grammar exercises. As stated by Prannapha Modehiran (2012), it is concluded that "thinking skills which are abilities to use brain to achieve tasks of mind can be identified in a variety of types or levels." By this way, a variety of grammar exercises in accordance with Bloom's Cognitive Level (Meesri, 2015, pp. 9-14) is adopted for creating grammar exercises. With regard to Ra-shane Meesri (2015), the grammar exercises from Bloom's Cognitive Level are the objective test formats which refer to Cognitive Domain which is one of the three domains from Bloom's Taxonomy and the Level of Cognitive Domain consists of Knowledge, Comprehension, Application, Analysis, Synthesis, and Evaluation.

Unlike a variety of grammar exercises mainly focused on forms, vocabulary exercises need a variety from different contexts. Students cannot remember the words due to the shortage of recycling. Ruth Gairns and Stuart Redman (Gairns, R., & Redman, S. 1990: 94-95) pointed out that "In the long term, though, students will find it easier to retain and retrieve an item from long term memory if they have been exposed to it through a number of different contexts." For this reason, the vocabulary exercises are developed so that the students can remember the words. In the vocabulary exercises, the words will be recycled and reviewed four times from pronouncing the words, translating the words, filling in each blank with the correct word, and making sentences. With a means of this recycling, the vocabulary exercises include the pronunciation exercise, the translation exercise, the exercise of filling in each blank with the correct word, and the exercise of making sentences.

3. The Scope of Synthesis

This research is a synthesis of the results of the three classroom-based studies. One is to solve the 3 Matthayomsuksa 5/7 students' problem of being unable to remember the words by way of utilizing the vocabulary recycling exercises. Another is to develop 41

Matthayomsuksa 5/7 students' "Present Perfect Tense" knowledge by means of using the grammar exercises from Bloom's Cognitive Level (Meesri, 2015, pp. 9-14). The third one is to develop the 95 Matthayomsuksa 5/5, 5/6, and 5/7 students' reading skill employing cooperative learning with the jigsaw reading technique. These research results are synthesized for unit design.

4. The Purpose of Synthesis

To synthesize for unit design from solving Matthayomsuksa 5 students' problems and developing them.

5. Synthesis

- 5.1 The three classroom-based research studies are collected as the following studies.

The First Study

Title "Using the Vocabulary Exercises for Solving the 3 Matthayomsuksa 5 Students' Problem of Being Unable to Remember the Words"

The Second Study

Title "The Development of 'Present Perfect Tense' Knowledge by Means of Using 'Focus on Tenses' Workbook for Matthayomsuksa 5"

The Third Study

Title "The Development of Reading Skill in the Passage "Amazing Internet Connections" by Means Of Cooperative Learning with the Jigsaw Reading Technique for Matthayomsuksa 5"

- 5.2 The three classroom-based studies are analyzed in terms of the areas for developing the students' learning or solving the students' problems in Table 1.
- 5.3 The three classroom-based studies are arranged according to the areas for developing the students' learning or solving the students' problems.
- 5.3.1 The area of the first study for solving the students' problems is pronunciation and vocabulary.
 - 5.3.2 The area of the second study for developing the students' learning is grammar.
 - 5.3.3 The area of the third study for developing the students' learning is reading skill.
- 5.4 Content analysis of the three classroom-based studies is employed as follows in Table 2.
- 5.4.1 Problem statements
 - 5.4.2 Problem analysis
 - 5.4.3 How to solve the students' problem or develop the students' learning.

5.4.4 Procedures

5.4.5 Data collection and analysis

5.4.6 Results

5.5 The same or different contents of the three classroom-based studies are analysed regarding the content analysis in 5.4.

To design a new Theme-based Unit, these contents are analysed in Table 3.

After the analysis, it can be found that:

5.5.1 We get a set of activities via solving the students' problem or developing their learning from the classroom-based research for designing a new Theme-based Unit.

5.5.2 The lessons will be both language-based (pronunciation, vocabulary, and grammar) and skill-based (reading) and the lesson which is skill-based (reading) will be the main core for making a theme.

5.5.3 A set of activities from classroom-based research studies utilized as a new Theme-based Unit cannot be used for all students in the classrooms. Jigsaw reading technique can develop the 95 students while "Focus on Tenses" workbook can develop the 39 students and the vocabulary exercises can solve the 3 students' problem respectively. 95, 39, and 3 students are not many students to cover for all students in the classrooms.

5.5.4 By using themes within the subject matter content, we will make language that can be used within a context, for example, the unit "Modern Technology" is in the theme of "Science and Technology" with regard to Vichakarn (2001), and the language will be around in Science and Technology.

5.5.5 In addition to the students' vocabulary and grammar exercises, after reading about the topics altogether, on the other hand the language should be separated into chunks, to ensure that the students who read will understand the meaning or the message they are reading.

6. Results of Synthesis

From solving Matthayomsuksa 5 students' problem and from developing their learning, the results of synthesis of the three classroom-based studies revealed that there is a set of activities proved by the classroom-based research for designing a new unit which is in accordance with students' problem or their development and is specific to these students. According to the results of synthesis, a new unit design has been created in Table 4 together with Figure 1. However, unit design from classroom-based research studies is only specific for few students in the classrooms. By this way, the unit is too limited to be studied

by all because classroom-based research studies cannot generalize about creating units for all. This unit; therefore, is restricted to not many students in the classrooms.

7. Discussion

What we have from the synthesis of the three classroom-based studies is a set of activities. From the results of synthesis, a new theme is made and vocabulary, grammar, and reading are in the same topics of a theme-based unit. The ideas of a set of activities are newly created from the results of the synthesis and related to the same topics of a theme-based unit. A synthesis of the results of the classroom-based research for unit design is in accordance with “Reading Adventures with Writing 1, 2, and 3”, “Reading Jump 1, 2, and 3”, and “New Weaving It Together 1, 2, and 3.”

Concerning the three series of English coursebooks, reading parts have the three main activities. To begin with, discussion before reading is found in the three English coursebooks. Moreover, there is vocabulary before and after reading in the three English coursebooks. Particularly, the three English coursebooks have reading comprehension.

After a synthesis of the Results of the classroom-based research is done, a new unit design from this study is composed of Warm-up: Discussion, Pre-reading: Vocabulary, Reading Comprehension: Jigsaw Reading, and Language Practice: Vocabulary and Grammar. According to the research, the activities from the new unit design have the same three main connections as “Reading Adventures with Writing” series, “Reading Jump” series, and “New Weaving It Together” series. Besides Discussion, Vocabulary, and Reading Comprehension, supplementary parts can be added in the unit design, for instance, “Reading Jump” series practice how to organize ideas in Think & Write or “New Weaving It Together” series challenge students to use higher order thinking skills in Critical Thinking.

In addition, based on the review of the literature at the beginning, it can be assumed that a unit design from a synthesis of the results of the classroom-based research cannot be employed for all students because with the literature reviewed from the start, it was found in the limitations of classroom-based research that “the conclusion of the result will be narrowed and depend on a specific group and topic of the study. The application of the result will be used specifically for the similar situations.”

However, although this unit design is limited and specific for few students in the classrooms, a set of activities getting from this unit design can be expanded more to cover and integrate all areas for a new unit design in Table 5.

8. Recommendations for Further Research

Based on the findings and conclusions of this study, the following recommendations are made for further research.

8.1 An action research study can be conducted together with the results of this study to improve this unit.

8.2 A synthesis of the results of the classroom-based research can be conducted by using more than the three classroom-based studies for unit design.

8.3 An action research study can be carried out together with this new unit design of “Science and Technology” for investigating the effectiveness of the unit.

Table 1: The Areas for Developing the Students’ Learning or Solving the Students’ Problem

No. of the Studies	Expression	Pronunciation	Vocabulary	Grammar	Culture	Listening	Speaking	Reading	Writing
1. The 1 st Study	-	/	/	-	-	-	-	-	-
2. The 2 nd Study	-	-	-	/	-	-	-	-	-
3. The 3 rd Study	-	-	-	-	-	-	-	/	-

Table 2: Content Analysis of the Three Classroom-based Studies

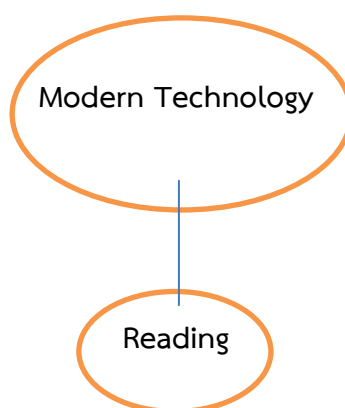
Action Research	Research Topic	Problem Statements	Problem Analysis	How to Solve the Students' Problem	Methods	Subjects		Procedures	Data Collection	Results
						Class	No			
Research for Solving the Students' Problem	Using the Vocabulary Exercises for Solving the 3 Matthayomsuksa 5 Students' Problem of Being Unable to Remember the Words	Regarding the vocabulary exercises in "Mega Goal Student Book 5", it is found that the 3 Matthayomsuksa 5 students cannot remember the words.	In the classroom, the 3 students sit at the back of the class and pay little attention to the class.	From "MegaGoal Student Book 5", the vocabulary exercises are developed to recycle and review the words for the 3 students.	The recycling of the vocabulary exercises	5/7	3	1. The students do the Pretest about the vocabulary test (18 items). 2. The students do the vocabulary exercises adapted from "MegaGoal Student Book 5." 3. The students do the Posttest about the vocabulary test again (18 items).	Mean ($\bar{x}$)	After the vocabulary exercises are used, the mean score of the pretest ($\bar{x}$ =5.33) and the mean score of the posttest ($\bar{x}$ = 17.33) reveal that the 3 students are able to remember the words.
Research for Developing the Students' Learning	The Development of "Present Perfect Tense" Knowledge by Means of Using "Focus on Tense" Workbook for Matthayomsuksa 5	In teaching, it is found that some M.5 students cannot remember the forms of Present Perfect Tense or learn the forms of Present Perfect Tense incorrectly.	From observation, the students are confused and they cannot do the exercises of auxiliary verbs in "MegaGoal Students Book 5" because of the exercises which include all auxiliary verbs. For this reason, the forms of Present Perfect Tense are first selected and studied.	Pertaining to Bloom's Cognitive Level (Meesri, 2015, pp. 9-14), the forms of Present Perfect Tense are first selected and developed to be a variety of exercises in one tense.	Exercises designed from Bloom's Cognitive Level (Meesri, 2015, pp. 9-14)	5/7	41	1. The students do the Pretest in Unit 5 Present Perfect Tense from "Grammar Skill Focus." 2. The students do Unit 4: Present Perfect Tense in "Focus on Tenses" workbook designed from Bloom's Cognitive Level (Meesri, 2015, pp. 9-14). 3. The students do the posttest in Unit 5 Present Perfect Tense from "Grammar Skill Focus."	Mean ($\bar{x}$)	According to the mean score of the pretest ($\bar{x}$ = 4.47) and the mean score of the posttest ($\bar{x}$ = 6.22), the students are able to identify and indicate the forms of Present Perfect Tense more correctly.
	The Development of Reading Skill in the Passage "Amazing Internet Connections" by Means of Cooperative Learning with the Jigsaw Reading Technique for Matthayomsuksa 5	M.5 students cannot read the passages in "MegaGoal Student Book 5" from teaching reading by way of lectures and translation.	In the classrooms, the students don't enjoy reading the texts. They are bored with the lectures. For this reason, they are demotivated and they cannot do the reading exercises in "MegaGoal Student Book 5."	According to "Teacher's Guide", the passages in "MegaGoal Student Book 5" can be provided by cooperative learning with the jigsaw reading technique.	Cooperative learning called "Jigsaw Reading"	5/5, 5/6, and 5/7	95	1. The students study the passage "Amazing Internet Connections" in Unit 1 from "MegaGoal Student Book 5" by means of cooperative learning with the jigsaw reading technique. 2. To investigate, the students do the test which has 14 items.	1. Mean = ($\bar{x}$) 2. Standard Deviation SD = $\sqrt{\frac{\sum(x - \bar{x})^2}{N - 1}}$	The mean scores and SD of 5/7, 5/5, and 5/6 are 12.69 and 1.08, 12.48 and 1.46, and 9.96 and 1.26 respectively. The mean scores indicated that the students are able to read the passage after developed by the jigsaw reading technique and their scores narrowly spread.

Table 3: The Same or Different Contents of the Three Classroom-based Studies for Designing a New Theme-based Unit

Action Research	Research Topic	Problem Statements	Problem Analysis	How to Solve the Students' Problem or Develop Their Learning	Methods	Results
Research for Solving the Students' Problem	Using the Vocabulary Exercises for Solving the 3 Matthayomsuksa 5 Students' Problem of Being Unable to Remember the Words	Matthayomsuksa 5 students cannot remember the words from the vocabulary exercises in "MegaGoal Student Book 5."	The three students are not motivated enough to remember the words in "MegaGoal Student Book 5" in one time.	The recycling words are taken for the students to recall the words.	The recycling of the vocabulary exercises	After the vocabulary exercises are used, the mean score of the pretest ($\bar{x}$ = 5.33) and the mean score of the posttest ($\bar{x}$ = 17.33) reveal that the 3 students are able to remember the words.
Research for Developing the Students' Learning	The Development of "Present Perfect Tense" Knowledge by Means of Using "Focus on Tense" Workbook for Matthayomsuksa 5	Matthayomsuksa 5 students cannot remember the forms of Present Perfect Tense or learn the forms of Present Perfect Tense incorrectly.	Most students are confused and they cannot do the exercises of auxiliary verbs due to practicing all auxiliary verbs in one exercise. For this reason, the forms of Present Perfect Tense are first selected and studied.	A variety of exercises designed from Bloom's Cognitive Level (Meesri, 2015, pp. 9-14) is applied for the students to remember and learn the forms of Present Perfect Tense correctly.	Exercises designed from Bloom's Cognitive Level (Meesri, 2015, pp. 9-14)	According to the mean score of the pretest ($\bar{x}$ = 4.47) and the mean score of the posttest ($\bar{x}$ = 6.22), the students are able to identify and indicate the forms of Present Perfect Tense more correctly.
	The Development of Reading Skill in the Passage "Amazing Internet Connections" by Means of Cooperative Learning with the Jigsaw Reading Technique for Matthayomsuksa 5	Matthayomsuksa 5 students cannot read the passages in "MegaGoal Student Book 5."	Most students are not interested in reading the texts by means of lectures and translation.	Cooperative learning called "Jigsaw Reading" is used for reading some kinds of texts mostly found in "MegaGoal Student Book 5."	Cooperative learning called "Jigsaw Reading"	The mean scores and SD of 5/7, 5/5, and 5/6 are 12.69 and 1.08, 12.48 and 1.46, and 9.96 and 1.26 respectively. The mean scores indicated that the students are able to read the passage after developed by the jigsaw reading technique and their scores narrowly spread.

Table 4: Overview of the New Unit Design

TOPIC	CURRICULUM LINK	LANGUAGE FOCUS	LEARNING STRATEGY	ACTIVITY-TASK
Unit 4: Modern Technology	Science and Technology	Pronunciation: The phonetic spelling Vocabulary: Machines and Inventions Grammar: Future simple passive Putting it into Practice: Talking about inventions for the next few decades	Cooperative learning called “Jigsaw Reading”	Discussing; matching the words with their phonetic spellings; matching the appropriate meaning (Eng.) for each word; taking the reading test; filling in each blank with the correct word; making sentences; doing a variety of grammar exercises

Figure 1: Overview of the New Unit Design

1. Warm-up: Teacher leads a discussion about inventions for the future.
2. Pre-reading: Students match the words with their phonetic spellings.
Students match the appropriate meaning (Eng.) for each word.
3. Reading Comprehension: Students do Jigsaw Reading and take the reading test.
4. Language Practice:
 - 4.1 Vocabulary: Students fill in each blank with the correct word.
Students make sentences.
 - 4.2 Grammar: Students read the example sentences which are from the passage and do the grammar exercises.

Table 5: A Sample of Integration of All Areas for a New Unit Design

Unit	Reading Title	Strategy	Vocabulary	Grammar	Speaking & listening	Writing	Project	Song	Literature Corner	Preparation for O-NET
					Role Play					
1.	Modern Technology	A Jigsaw Reading Technique	Machines and Inventions	Future Simple Passive	At an iCare Apple Store (Service Provider)	Invention Disclosure - Description of the Invention	School Invention Fair	“Melody” by Miku Hatsune PV	“I, Robot” by Isaac Asimov	- Situational Dialogs (At an iCare Apple Store) - Error Correction (Future Simple Passive) - Vocabulary (Machines and Inventions) - Reading Comprehension (Modern Technology)

References

- Broukal, M. (2016). *New Weaving It Together 2*. Bangkok: Thai Watana Panich.
- Gairns, R. & Redman, S. (1990). *Working with Words* (5th impression). Cambridge: Cambridge University Press.
- Lieske, C. & Menking, S. (2013). *Reading Adventures with Writing 2*. Bangkok: Eduzone.
- Malarcher, C. (2011). *Reading Jump 2*. Sachse: Compass Publishing.
- Prannapha Modehiran. (2012). Developing Thinking Skills in English Language Teaching for Upper Secondary Education Level. ชุดฝึกอบรมภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Puchta, H., Stranks, J., & Lewis-Jones, P. (2008). *English in Mind Student's Book 6*. Bangkok: Institute of Academic Development (IAD.).
- Santos, M.d., & O'Sullivan, J.K. (2010). *MegaGoal Student Book 5*. Bangkok: Thai Watana Panich.
- Slavin, R.E. (1995). *Cooperative Learning* (2nd ed.). Boston: Allyn: Bacon.
- The Course of Reading and Writing English (E. 43201 – E. 43202) M. 6. Bangkok: Triam Udom Suksa School.
- เขมิกา ทับทิมใส. (2546). การพัฒนาแบบฝึกกลวิธีการเรียนรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนท่ามะกาวิทยาคม อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี [The Development of Vocabulary Learning Strategies Exercises for Mathayomsuksa Three Students of Thamakavithayakom School, Thamaka, Kanchanaburi]. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร, คณะศึกษาศาสตร์.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2553). แนวการสร้างแบบฝึกการอ่านและเขียนคำ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2544). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ: แนวคิด วิธี และเทคนิคการสอน 2. กรุงเทพมหานคร: บริษัทเดอะมาสเตอร์ กรุ๊ป แมเนจเม้นท์ จำกัด.
- ราชน มีศรี. (2558). เอกสารประกอบคำบรรยายทักษะบูรณาการและเทคนิคการสร้างแบบทดสอบภาษาอังกฤษ.
- วิชาการ, กรม. (2541). คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย เล่ม 1 ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- วิชาการ, กรม. (2544). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- สมศักดิ์ ภูวิภาดารธรรม. (2544). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง. เชียงใหม่: The Knowledge Center.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2545). เคล็ดลับการทำวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรไทย.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2553). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทุมพร จามรมาน. (2547). วิธีการสังเคราะห์งานวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พันธ์.

USING THE VOCABULARY EXERCISES FOR SOLVING THE STUDENTS' PROBLEM OF BEING UNABLE TO REMEMBER THE WORDS AND SURVEYING THE STUDENTS' OPINIONS WITH THE VOCABULARY EXERCISES

Thoseporn Sophitthammakun

Foreign Languages Department, Panyaworakun School, SESAO

Corresponding author, E-mail: Thosepornssophitthammakun@gmail.com

Abstract

This classroom-based research presents the results of a study from a vocabulary test and a questionnaire regarding opinions of Matthayomsuksa 5 students with a vocabulary teaching material. It is an experimental research and the research design is the "One Group Posttest Design." The subjects of this study were 39 Matthayomsuksa 5/7 students by means of purposive sampling from the whole population of Matthayomsuksa 5 students at Panyaworakun School in the second semester of the academic year 2015. The data from the vocabulary test was analyzed by where they fell on the rating scale and standard deviation (S.D.). The average score of the test was 10.79 with a S.D. of 5.38 which demonstrated a fairly broad spread. The data of the questionnaire was analyzed by way of percentage and the survey of the students' opinions towards the vocabulary exercises. Results revealed that a translation exercise is not enough because a vocabulary item doesn't need to be only one word and words from outside examinations such as idioms, prefixes, suffixes, and roots and other ways of words explanations are suggested. An exercise of making sentences should have other exercises before, for example, the students should have a basis of parts of speech first. The students almost totally agreed with an exercise of filling in each blank with the correct word due to having context clues, being appropriate to the students' level, and being motivated to do this exercise. The students understand how to do the exercise and they can really do it.

Keywords: Vocabulary Exercises, Attitude

1. Statement of the Problem and Background

From teaching Matthayomsuksa 5 students in the course of Basic English 4 E32102, the aims of MegaGoal Student Book 5 are to learn English joyfully and attractively. Effectively, the students are gradually developed to be confident more and they are helped to attain the learning objectives. They will be able to meaningfully use English in the surrounding contexts (Jiraphan Saowapong 2008: vi). After analyzing in the parts of

vocabulary, MegaGoal Student Book 5 has enough vocabulary. The vocabulary is not too much and not too little. The vocabulary is appropriate to the students' level. MegaGoal Students Book 5 also has the vocabulary exercises, the vocabulary learning strategies, and the pronunciation development.

Jiraphan Saowapong (Jiraphan Saowapong 2008: vi) states on the vocabulary in MegaGoal Student Book 5 that the vocabulary structures and idioms are presented little by little and are reviewed systematically. The presentation consists of the sense of humors in the contents and the book illustrations help the students learn English more enjoyably and amusingly.

However, the problems found on the vocabulary parts in MegaGoal Student Book 5 are to recycle the words and the vocabulary reviews are inadequate. Particularly, the pronunciation development is not included in the Quick Check A and Vocabulary Building. The students; therefore, cannot remember the words. One reason is that the students study English as a foreign language, not the first language or the second language. With this reason, the vocabulary exercises are developed to adapt or consolidate the vocabulary parts in MegaGoal Student Book 5 which are not adequate in terms of recycling and revision.

2. Objectives of the Study

2.1 To study the students' post-experiment ability to remember the word after doing the vocabulary exercises.

2.2 To study the students' opinions with the vocabulary exercises.

3. Materials Development

A coursebook has a lot of advantages. The coursebook makes the things the students learn beneficial. Which way to teach will be told by the teachers' handbook and this way the time will be spared for the teachers. The coursebook can help teachers who are not excellent and confident. However, depending on the coursebook alone is not enough because whatever the coursebook gives us will be only that. It will be better to know how to select the coursebooks for use.

Studying MegaGoal Student Book 5 used for teaching found that the language components and the skills are well-combined. The contents are appropriate and the book has listening and speaking activities. Used for the periods of time, the vocabulary parts in MegaGoal Student Book 5 were investigated and the students were asked on them. From using the coursebook, it was revealed that the students could not remember the words that they learned. For this reason, the 15 words from Unit 5 in the coursebook were taken to adapt and apply for the vocabulary consolidation. In the coursebook, the vocabulary parts consist of Quick Check A which is to match the words with their meanings and Vocabulary Building which is to complete each sentence with the words. Both Quick Check A and Vocabulary Building are adapted and applied to become Translation, Make Sentences, Fill in Each Blank with the Correct Word for consolidating the two vocabulary parts which are

insufficient in MegaGoal Student Book 5. After adapting and applying, the words will be recycled and reviewed three times from translating, making sentences, and filling in each blank with the correct word while in the coursebook, Quick Check A and Vocabulary Building will be done once. Besides, the students can use their own experience in making sentences.

These new vocabulary exercises come from the principle of English–English dictionaries. They are imitated from English–English dictionaries or glossary which is a kind of dictionaries comprising definitions, parts of speech, pronunciations, examples of how to use the words, and word lists. These dictionary components can be a reference book when the students would like to review the words or look up the definitions, the parts of speech, the pronunciations, and the sample sentences of the words.

4. Research Methodology

4.1 Materials

- 4.1.1 A translation exercise (15 words)
- 4.1.2 An exercise of making sentences (15 items)
- 4.1.3 An exercise of filling in each blank with the correct word (15 items)
- 4.1.4 A vocabulary test (18 items)
- 4.1.5 A questionnaire regarding opinions of Matthayomsuksa 5 students

towards the vocabulary exercises

- 4.1.6 Five Lesson plans (10 hours/ 2 hours for each plan)

4.2 Subjects

4.2.1 The subjects of this study were 39 Matthayomsuksa 5/7 students at Panyaworakun School in the 2nd semester, 2015

4.3 Procedures

4.3.1 The students study the words according to each lesson plan before doing each exercise.

4.3.2 The students do the translation exercise (15 words).

4.3.3 The students do the exercise of making sentences (15 items).

4.3.4 The students do the exercise of filling in each blank with the correct word (15 items).

4.3.5 The students do the vocabulary test (18 items).

4.3.6 The students do the questionnaire regarding opinions of Matthayomsuksa 5 students towards the vocabulary exercises.

4.4 Data Collection and Data Analysis

$$1. \bar{x} = \frac{\sum fx}{N}$$

$$2. \text{ S.D.} = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{N - 1}}$$

$$3. \% = \frac{a}{n} \times 100$$

4. Rating Scale

Rating	Criteria
Excellent	18 - 17 (100% - 90%)
Good	16 - 14 (89% - 75%)
Fair	13 - 10 (74% - 50%)
Needs Improvement	9 - 0 (below 50%)

5. Results

5.1 The Results of the Test and Rating

No.	The Scores of the Vocabulary Test (18 marks)	Rating	$\bar{x}$	S.D.
1	18	Excellent	10.79	5.38
2	17	Excellent		
3	1	Needs Improvement		
4	4	Needs Improvement		
5	4	Needs Improvement		
6	9	Needs Improvement		
7	14	Good		
8	9	Needs Improvement		
9	16	Good		
10	18	Excellent		
11	18	Excellent		
12	16	Good		
13	18	Excellent		
14	18	Excellent		
15	8	Needs Improvement		
16	4	Needs Improvement		
17	14	Good		
18	17	Excellent		
19	11	Fair		
20	17	Excellent		
21	4	Needs Improvement		
22	10	Fair		
23	5	Needs Improvement		

No.	The Scores of the Vocabulary Test (18 marks)	Rating	$\bar{X}$	S.D.
24	8	Needs Improvement		
25	13	Fair		
26	4	Needs Improvement		
27	8	Needs Improvement		
28	15	Good		
29	12	Fair		
30	16	Good		
31	6	Needs Improvement		
32	18	Excellent		
33	6	Needs Improvement		
34	11	Fair		
35	9	Needs Improvement		
36	3	Needs Improvement		
37	5	Needs Improvement		
38	8	Needs Improvement		
39	9	Needs Improvement		

5.1.1 According to the rating scale, the passing criteria is between 10 to 18 (50%-100%) which means from Fair to Excellent. From the test scores, the Matthayomsuksa 5/7 students' mean score was 10.79 (59.94%) which was in the level of Fair. There were 20 students of the 39 students (51.28%) testing who had test scores above the Fair level while the 19 remaining students (48.72%) had test scores below the Fair level. Therefore, there were 20 students who obtained the objective. The vocabulary exercises can little solve the students' problem of being unable to remember the words. There were 19 students who could not solve the problem by the vocabulary exercises and require further development.

5.1.2 The Matthayomsuksa 5/7 students' standard deviation has the spread at 5.38 which shows a fairly broad spread. This is because there are 6 students who get 18 which is the highest score of the test while there are one student who gets 1 which is the lowest score of the test.

5.2 The Students' Opinions towards the Vocabulary Exercises

5.2.1 The Students' Opinions towards the Translation Exercise

The Type of the Vocabulary Exercises	Agree (28 students from 39 ones)	Disagree (11 students from 39 ones)
1. The Translation Exercise	71.79%	28.21%

The 28 Matthayomsuksa 5/7 students from 39 ones (71.79%) agreed with the translation exercise. They liked this exercise because of its advantages. They were able to

correctly use the words which they heard or read from the translation exercise in their daily life. They could get a lot of words which cover all. They learned new words since the translation exercise had many words which went with MegaGoal Student Book 5. They could practice and review the words before the exams. Moreover, they could train themselves in translating skills. They could enrich the difficult words which they didn't know when they completely translated the meanings of the words. The words were suitable for reference and translation. Translating correctly, they could know and understand the words more. They could accurately translate according to the parts of speech and the translating principles.

The 11 Matthayomsuksa 5/7 students from 39 ones (28.21%) disagreed with the translation exercise. The two students didn't like this exercise because the words were easy and could be found in everyday life. They wanted the words to be more difficult. Some students stated that the words were new and they wanted some more words especially the conversational words and the words for outside examinations so that they could speak in daily life and they could prepare themselves for the outside examinations. However, another two students indicated that the words were quite difficult. There were no dictionaries and the Internet for searching when they could not remember the words or didn't know the meanings of the words. More importantly, the words should have the illustrations so that they could understand the words more.

5.2.2 The Suggestions on the Students' Opinions towards the Translation

Exercise

The translation exercise should be adapted although most students (71.79%) agreed with it. According to the students who disagreed with the exercise, they stated that there should be definitions and parts of speech with the words searched like dictionaries and with the blanks for writing translated words. When translating into Thai, the students can look at the English definitions and parts of speech prepared for them to translate. It is better than translating with nothing. Translating the words with the English definitions and parts of speech is like English-English dictionaries which have the words for searching.

However, the translation exercise cannot cover every word. Khemika Tabtimsai (Khemika Tabtimsai, 2003) pointed out that teaching by way of translation should be considered teaching in the last case. This method should be used with passive vocabulary and with no better ways to teach. The words used for translation are the ones which are mostly remembered and understood in the contexts of listening and reading materials. This kind of words is called passive vocabulary or receptive vocabulary.

On the other hand, translating the words has some advantages in the case of technical words like the word 'measles.' The other case is a type or a kind of things like the word 'oak' which is a kind of trees (Lewis & Hill 1992: 103). Another advantage of the translation exercise is to spare the time for clarifying with very long English words. Ruth

Gairns and Stuart Redman (Gairns & Redman, 1990: 75) state that translation can be an efficient way for giving meanings and translation can save the valuable time from explaining unsuccessful English. It is a fast way to cope with low frequency items worrying the students. Yet, the careful thing for the monolingual is the mistakes from false cognates. Therefore, translating the words should be carefully avoided the false cognates. For example, in Thai, the word 'fall' means 'tok', but we don't use "The sun falls in the west." The correct one we use "The sun **sets** in the west." The false cognates will occur especially teaching English as a Foreign Language, so translating some words should be avoided.

The vocabulary exercises can be developed without translation methods. Instead of translating ways, matching synonyms, antonyms, hyponyms, or collocations can be applied and used. If the translation exercise needs using, the words must be passive vocabulary or receptive vocabulary, technical words, low frequency words, and the words which are not successful in understanding the meanings when explained in English.

From the questionnaire, the students who criticized the translation exercise claimed that there should be the words found in daily life. For this reason, the words should be brought in the conversational situations. For instance, the word 'appreciate' can be functioned as 'Asking for Favors' from an example of 'I'd really appreciate it if you would' We can see that the vocabulary is not necessary to be one word. Michael Lewis and Jimmie Hill (Lewis & Hill, 1992: 98) states that the vocabulary can be more than one word like 'How do you do.' 'How do you do' is a lexical item which cannot be defined if divided into one single word. A lexical item is very important in spoken and written language. It becomes clear that the vocabulary exercises should have more lexical items than single words.

The same student who criticized suggested that there should be the words from outside examinations so that the students will prepare themselves for them. Regarding to the student, the words should be added more on prefixes, suffixes, and roots. To illustrate, 'dissatisfaction (nu)' which is a noun can be changed as 'dissatisfied (adj.)' which is an adjective. Another example is that 'appreciate (v.)' can be changed as 'appreciative (adj.)' and 'unappreciative (adj.)'. The prefix un- can make the word negative. In the group of the word 'cooperate (v.)', there will be 'cooperative (adj.)', 'cooperatively (adv.)', and 'cooperativeness (nu)'. These words will have negative meanings when put the prefix un- in front of the words as uncooperate (v.), uncooperative (adj.), uncooperatively (adv.), and uncooperativeness (nu). On the contrary, the words 'respect (v.)' will be divided as respectful (adj.), respectfully (adv.), and the word 'disrespect (nu)' will be also divided as 'disrespectful (adj.)', and 'disrespectfully (adv.)' when put suffix at the end of the word. Pratin Pimsarn (1993) makes the conclusion that "by learning only a few prefixes and suffixes, you will be able to recognize or guess the meaning of hundreds of English words. Word roots also can enable you to analyze the meaning of many words without having to

look them up in a dictionary” (Satita Watanapokakul, 2006: 98). Additionally, Satita Watanapokakul (Satita Watanapokakul, 2006: 107) also states that as for the students, prefixes, suffixes, and roots are beneficial for getting the meaning of the unfamiliar words besides consulting a dictionary and using context clues. When having more rules to remember the words more, the students will be able to do O-NET and English GAT in the part of reading comprehension relating to vocabulary since they can correctly guess the meaning of the words with the aid of prefixes, suffixes, and roots (Satita Watanapokakul, 2006: 97).

According to Michael Lewis and Jimmie Hill (Lewis & Hill, 1992: 98), vocabulary can be more than one word. Vocabulary can be idioms which can be adapted as matching an idiom with the word. Consequently, some words in the translation exercise can be the exercises on idioms. (Thanu Teauratanagul)

English GAT and ADMISSION tests don't have only one word, but there will be idioms, proverbs, and sayings. The students need to prepare themselves in these words found in the tests. For this reason, the vocabulary exercises have to cover all parts. The translation exercise is not enough and a variety of the vocabulary exercises is required to answer the students' need.

Lastly, the translation exercise should include the illustrations. Ruth Gairns and Stuart Redman (Gairns & Redman, 1990: 73) pointed out that illustrations are very necessary for teaching concrete items of vocabulary while it should be careful in cultural differences affecting abstract concepts. “Frequently, although there is an apparent equivalent in the mother tongue for a word in the foreign language, the concept itself may be rather different. The foreign people know what is meant when a native speaker uses the word while another English speaking person may well have a different interpretation. Then, a variety of visual materials may make a considerable contribution to the facts and attitudes which lie behind the word” (Wright, 1981: 3). From the statement, to provide a clue to the meaning of detail, the pictures and text are often used together to prevent misinterpretation from cultural differences. Again, the vocabulary exercises with matching a word with the illustration can be used as well.

According to being mentioned above, it is the way to adapt and apply the translation exercise. The translation exercise can exist when the vocabulary is passive vocabulary or receptive vocabulary, technical words, the words on a type or a kind of things, the words rarely found, and the words which have largely unsuccessful explanation in English. Because of false cognates, a vocabulary item which can be more than one word, and a lexical item, the translation exercise should be changed. Furthermore, English GAT and ADMISSION Tests have idioms, proverbs, and sayings and include the word parts, so the translation exercise is not enough. To aid the students for correctly guessing the meaning of the words when they do reading comprehension tests which is related to vocabulary, the

vocabulary exercises on matching can be replaced the translation exercise. These exercises can be to match the words with synonyms, antonyms, hyponyms, collocations, idioms, and illustrations.

5.2.3 The Students' Opinions towards the Exercise of Making Sentences

The Type of the Vocabulary Exercises	Agree (25 students from 39 ones)	Disagree (14 students from 39 ones)
2. The Exercise of Making Sentences	64.10%	35.90%

The 25 Matthayomsuksa 5/7 students from 39 ones (64.10%) agreed with the exercise of making sentences. They enjoyed making sentences in the classroom because they knew grammar and liked making sentences. They reported that making sentences made them know the meaning of sentences and structures, and they could link the words to become the sentences. Also, making sentences was to review the words. They learned how to make correct sentences and how to use the words correctly. They could select the appropriate words to make sentences and they knew how to analyze in making sentences. Making sentences had both difficulty and easiness. The students would know which words could be used with which sentences and which words would be put in which positions of the sentences. Concerning their opinions, knowing the vocabulary contexts and making sentences could help them speak with foreigners more fluently. They had to take these sentences to speak with foreigners or neighboring countries and now AEC had been opened.

The 14 Matthayomsuksa 5/7 students from 39 ones (35.90%) disagreed with the exercise of making sentences. The students in this group could not make sentences. They think that making sentences was difficult. They didn't know vocabulary and the correct sentence structures. They could not order the words in the sentences. Their English was still weak. One student said that the difficult words made the sentences difficult to write and the two students said that the exercise of making sentences were not interesting. The students in this group suggested that they studied a lot of words so that they could make the sentences easily. In addition, there should be a situation or a limit for making the sentences, otherwise making sentences was too large. Next, there should be a beginning word or an ending word since the students didn't understand when there was nothing for making sentences. The words should be told how to use in order for making the sentences grammatically correct and for understanding the usage in the future. They wanted the words to be much easier. Some students in this group were able to make sentences, but the sentences were grammatically incorrect. Grammar should be explained in detail.

5.2.4 The Suggestions on the Students' Opinions towards the Exercise of Making Sentences

There should be the exercise of making sentences, but it is not too difficult for the weak students who disagreed (35.90%) when they are prepared before writing the sentences by means of ordering the words first. By this way, they will be practiced writing in the sentence levels and they can arrange the words to become the suitable sentences and communicate them well (Pojana Inmuen and Pornpana Tiantong 1996: H). As checking the students' exercise of making sentences, there are two types of the students who don't have grammatical mistakes. One is from the students' abilities of grammar. This group writes new sentences themselves. The other is to adapt and change the words from the sample sentences which can be searched in many ways, for example, they look up the sample sentences in the dictionaries and change some words in the sample sentences.

When saying about making sentences, parts of speech cannot be deserted. Parts of speech are the words categorized as their own functions and why do we need to learn parts of speech? Sumalee Chinokul (Sumalee Chinokul, 1997: 7-8) explained that:

1. Knowing parts of speech helps predict the meaning of some unknown words.
2. With this knowledge it helps you to do the cloze test.
3. When you want to paraphrase the original sentence you have read into your own words, you will need to change the structure of the sentence into your own and this will force you to change the word forms.
4. The knowledge of how words function in the sentence can help you write good sentences if you want to shift the emphasis of your statement or want to pack more information in your sentences.
5. If you are asked to fill in sentences B and D using the information given in sentences A and C, respectively, you need knowledge of parts of speech to do them correctly.

Regarding the questionnaire of the students who criticized (35.90%), one student suggested that there should be a beginning word or an ending word because the students don't understand when there is nothing for making sentences. With the knowledge of parts of speech, the exercise of making sentences is adapted to be an exercise of filling words in the gaps with the parts of speech provided.

Parts of speech are terminology and they are hyponyms categorized as nouns, adjectives, pronouns, determiners, verbs, adverbs, prepositions, conjunctions, and exclamations. As saying on parts of speech, the students may not understand the terminology. Concerning the terminology, Michael Lewis and Jimmie Hill (Lewis & Hill, 1992: 79-81) state that "Terminology can help or hinder. If alternative terms are chosen, while

these may be more accurate and helpful, students will have to learn to relate this terminology to the standard terminology of text and reference book.”

For terminology, teachers need to approach the problem stage by stage. First, give the examples of the words which are terminology and introduce them. Second, check whether the students understand the terminology or not by asking them to sort out the examples of which terminology is the same kind or the different one. By this way, the students will understand, and can use, the terminology the teacher is going to use and which the students will themselves need. There are two rules in mind:

a. If the terminology is introduced, it is necessary to take time for making sure that students really comprehend it. Using the terminology needs to be taught as a part of the lessons.

b. The terminology should only be brought to help the students. It is not for showing off the teachers’ knowledge.

5.2.5 The Students’ Opinions towards the Exercise of Filling in Each Blank with the Correct Word

The Type of the Vocabulary Exercises	Agree (35 students from 39 ones)	Disagree (4 students from 39 ones)
3. The Exercise of Filling in Each Blank with the Correct Word	89.74%	10.26%

The 35 Matthayomsuksa 5/7 students from 39 ones (89.74%) agreed with the exercise of filling in each blank with the correct word. The students liked the exercise very much because the exercise had the appropriate vocabulary with the students’ level to fill in the blanks. They could practice the skills and understand the words. This resulted in knowing the meanings of the words more and selecting the correct and suitable words. They had a chance to analyze and see the sentence forms. Filling the correct words was to practice making sentences as well. The students reported that they learned and remembered that this form of sentences should be filled with which kind of words to choose so that they could memorize words extensively. Moreover, from the contexts, they could grasp the words easily and read the sentences understandably. This made them practice more reading comprehension and review the words. They would like to have this type of vocabulary exercises a lot for practicing. They could understand and really do the exercise.

The 4 Matthayomsuksa 5/7 students from 39 ones (10.26%) disagreed with the exercise of filling in each blank with the correct word. They thought that there should be outside examinations for them to try doing due to being able to practice vocabulary.

Another student said that the exercise was quite difficult and the other student said that as filling in each blank with the correct word, the answers the student got were not the same as the teacher when they were given the correct answers.

5.2.6 The Suggestion on the Students' Opinions towards the Exercise of Filling in Each Blank with the Correct Word

The exercise of filling in each blank with the correct word is very well-known for the students and they agreed with the exercise the most (89.74%). The important thing of this exercise is to guess the meaning of the words from contexts. Ruth Gairns and Stuart Redman (Gairns & Redman, 1990: 84) state that "The ability to guess from context is clearly a valuable skill and one that should play a part in textual exploitation in class." Besides, Malinee Chandavimol (Malinee Chandavimol, 2014) also states that guessing the meaning of the words from contexts is to develop vocabulary for the students. The students will know the meaning of the words without unnecessarily looking up the dictionaries. They can guess from context and this kind of the exercise is to practice the vital reading technique using context clues. According to 'The Course of Reading and Writing English E. 43201 – E. 43202 M.6, there are types of 'Context Clues' such as definition, restatement, cause and effect, contrast, examples, modifiers, and sentence or paragraph. Guessing from context clues is a kind of interpreting the meaning of the words. If this part is included, the students will be prepared for the outside examinations as well as developing vocabulary.

As a result, syntax alone is not used for understanding information. We will understand with a combination of vocabulary, lexical information, and extra-linguistic information such as prefixes, suffixes, roots, and guessing from context. Interpreting the meanings of words is composed of analyzing word parts and guessing from context. The students like to practice guessing from context in the exercise of filling in each blank with the correct word. The exercise is appropriate to the students' level and they understand the exercise. They like to do the exercise a lot. Stephen D. Krashen (Krashen, 1982: 71) suggests that "to increase the amount of comprehensible input, if there is enough, $i + 1$ will be provided, and will be provided over and over!" Thus, if the students have enough comprehension with this exercise, the students will get comprehensible input $i + 1$.

When the students understand and really do the exercise, they will be successful. Due to their success, they would like to study and like this exercise very much. Jeremy Harmer (Harmer, 1992: 7) states that success or lack of it plays a vital role in students' motivation. Both full failure and full success may reduce motivation. Giving very high challenge activities which are not appropriate for students may have a negative effect on their motivation. In the same way, low challenge activities are equally demotivating. If the students can succeed in all the tasks without difficulty, they may lose the motivation which they can have when they meet the right level of challenge. Most teachers' work in the classroom involves in giving the right level of challenge to students.

6. Conclusion

The 39 Matthayomsuksa 5/7 students have the mean score of the test at 10.79 and pertaining to the passing criteria, the proportion is nearly equal between the 20 students (51.28%) were above Fair and the 19 students (48.72%) who required improvement. The result revealed that the 20 students can attain the objective while the 19 students could not meet objective and need to be developed further. In terms of S.D., the students' score spreads quite high at the level 5.38. Additionally, the opinions towards the vocabulary material are as the followings. The translation exercise is not enough. There should be idioms, proverbs, sayings, prefixes, suffixes, and roots because a "vocabulary" item can be more than one word. There should also be more than one way to explain words such as synonyms, antonyms, hyponyms, and collocations. Next, the exercise of making sentences should have other exercises before, for instance, parts of speech and word order are for the students to have a basis prior to making sentences. The students agreed almost the most with the exercise of filling in each blank with the correct word since the exercise has context for guessing and the exercise is appropriate to the students' level. The students would like to do this exercise and they see that as well as the exercise of making sentences, filling in each blank with the correct word is to practice making sentences.

References

- Gairns, R. & Redman, S. (1990). *Working with Words* (5th impression). Cambridge: Cambridge University Press.
- Gower, R., Phillips, D., S & Walters, S. (1995). *Teaching Practice Handbook*. Oxford: Heinemann.
- Harmer, J. (1992). *The Practice of English Language Teaching* (3rd impression). England: Longman.
- Krashen, S. (1982). *Principles and Practice in Second Language Acquisition*. Oxford: Pergamon Press.
- Lewis, M. & Hill, J. (1992). *Practical Techniques For Language Teaching*. England: Language Teaching Publications.
- Procter, P. (1995). *Cambridge International Dictionary of English*. Cambridge: the Press Syndicate of the University of Cambridge.
- Santos, M.d. & O'Sullivan, J. K. (2010). *MegaGoal Student Book 5*. Bangkok: Thai Watana Panich.
- Santos, M.d. (2014). *New World Student Book 6*. Bangkok: Thai Watana Panich.
- Satita Watanapokakul. (2006). The Effects of Learning Prefixes and Roots to Improve the Ability to Derive the Meaning of Unfamiliar Words. *Language Institute Journal*, 3 (December), 96–109.

- Sinclair, J. (1996). *Collins Cobuild Learner's Dictionary*. London: Harper Collins Publisher.
- Sumalee Chinokul. (1997). *English Grammar for Teachers*. Bangkok: Faculty of Education Chulalongkorn University.
- The Course of Reading and Writing English (E. 43201 – E. 43202) M. 6. Bangkok: Triam Udom Suksa School.
- Thoseporn Sophitthammakun. (2009). *A Survey Study of the Opinions of English Teachers and Matthayomsuksa 4 Students at Bangkok Christian College towards "The Growing World of Fiction" Coursebook*. Bangkok: Language Institute, Thammasat University.
- Wright, A. (1981). *Visual Materials for the Language Teacher* (4th impression). Great Britain: Longman.
- เขมิกา ทับทิมใส. (2546). *การพัฒนาแบบฝึกกลวิธีการเรียนรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนท่ามะกา วิทยาคม อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- จีระพรรณ เสาวพงศ์. (2551). *คู่มือครู รายวิชาพื้นฐาน ภาษาอังกฤษ MEGAGOAL 5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ทณุ เตียวรัตน์กุล. 611 *สำนวนอังกฤษสำหรับใช้เตรียมสอบและศึกษาต่อ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา.
- พจนา อินทร์เหมือน และพรพนา เทียนทอง. (2539). *คู่มือครูภาษาอังกฤษ TOP LINE 2 รายวิชา อ 022 ภาษาอังกฤษอ่าน เขียน*. กรุงเทพฯ: บริษัท อักษรเจริญทัศน์ อจท. จำกัด
- มาลินี จันทวิมล. (2557). *Expanding Reading Skills Level 4* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรัชย์ รอดงาม. (2557). *จับตาย! วายร้าย GAT & ADMISSION: VOCAB*. กรุงเทพฯ: บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน).